

Panj. Ms.

8 P 1

5996

401-MS

ਗਿਆਨ ਸਮੂਹ ਆਦਿ
ਅਸੰ. ਪੰਤਰੇ ॥ ਲੰ. ਤੰ. ੭ ਪੰ. ੫੦ ਪੰ.

੮੦ ਲੰ.

401

संख्या ११२०

२५

401

401

891
996

Acc. no 401

੩੯ ੧੬) ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ॥ ਓਸ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਨਮਃ ॥
 ਅਥ ਗਿਤਾਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੰਦਰਸ਼ਨਾ ਸਰ
 ਰੂਪੀ ਥੀ ਕਿਤੁ ਲਿਖਤੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅੰਗ
 ਲਾਚਰਣ ॥ ਛੁਧੈ ਛੁਧੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਥੀਧ
 ਨ ਪ੍ਰਬੁਧ ਅਪਰਮਾਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ ਦੁਖੀ

ਅਬੀਧਗੁਰੇਓਦੀਅਉਤਿਨਗਿਯਾਨ
 ਅਨੂਪੀ॥ ਤਿਤੀਅਬੀਧਸਭਮੀਤਜੋਰਕਰ
 ਤਿਨਕੇਆਗੇ॥ ਮੀਨਬਚਕਾਇਪ੍ਰਲਾਮ
 ਕਰਤਭੁਮਭੈਸਭਭਾਗੇ॥ ਦਿਹੁਭੀਤਮੀਗ
 ਲਾਚਕਲਕਰਸੁੰਦਰਗੀਬਥਕਾਨੀਐ॥
 ਤਬਾਧਿਘਨਨਕੇਭੂਲਾਗਯੈਦਿਹੁਨਿਸ਼ੇ
 ਕਰਜਾਨੀਐ॥ ਦੋਹਿਰਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਲਾਮ

ਪ੍ਰਲੰਮਗੁਰੁਨਪ੍ਰਲੰਮਸਰਸੀਤ॥ ਕਰਤ
 ਮੰਗਲਾਚਰਣਦਿਉਨਾਸਤਧਿਅਨਮ
 ਨੀਤ॥ ੨॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਵਹੀਬ੍ਰਹਮਗੁਰਸੀਤ
 ਵਹੀਵਸਤਥਿਗੁਰੁਦੇਕ॥ ਬਚਨਧਿਲਾ
 ਸਵਿਗੁਗੁਰੁਧਿਧੀਪਨਗੁਰੁਵਿਬਧੇਕ॥
 ੨॥ ਗ੍ਰੰਥਵਰਨਨੀਦਿਛੁ॥ =॥ ਦੇਹਿਰਾ॥ ਵਰ
 ਨਿਉਚਪਤਿਤਗ੍ਰੰਥਕੋਕਰਾਬਧਮਮਦੁਰੁ॥

ਅਤਿਅਗਾਧਮੁਨਕਹਤਹੈਸ੍ਰੀਦਰਗਿਜਾ
 ਨਮਸ੍ਰੀ॥੪॥ ਚੋਪਈ॥ ਗਿਜਾਨਸਮ੍ਰੀ
 ਦਰਗ੍ਰੰਥਅਬਭਾਧੋ॥ ਬਹੁਤਭਾਂਤਮਾ
 ਮੈਅਰੁਲਾਧੋ॥ ਜਥਾਧਕਤਹਉਬਚਨ
 ਸੁਨਾਉ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰਤੇਆਗਿਜਾਧਾਉ॥੫॥
 ॥ ਸੋਹਣਾ॥ ਗੈਦ੍ਰਅਤਿਹੀਰਭੀਠਤਲ
 ਹਿਠਅਨੀਦਕੀ॥ ਮਿਸ੍ਰਜੋਯਾਕੋਨੀਰਸਗਲ

ਪਦਾਰਥ ਮਧ ਹੈ ॥੬॥ **ਇਦਵਛੰਦਾ** ॥ ਆਤ
 ਮਿਤੀ ਸਭ ਛੰਦ ਨਕੀ ਬਹੁ ਸਿਪੁ ਭਏ ਤਿਹ
 ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਤਿ ਨ ਮੈ ਮੁਤੰ ॥ ਹਿਲਾ ਮਰਥ
 ਲਗੈ ਉਨ ਕਉ ਹਿਤ ਮੈ ਮਵਿਗਾਹੀ ॥ ਸੰਦਰ
 ਪੈ ਠਸ ਕੈ ਨਹੀ ਝੀਵਤੁ ਝੇਲ ਬਕੀ ਮਕੀ ਝੇ
 ਮਾਹੈ ॥ ਜੇ ਕਉ ਜਾਨ ਕਹਾਵਤੁ ਹੋ ਮਤਿ ਗਾਰੁ
 ਭਯੋਤਿ ਸਗੀ ਮਨਾਹੀ ॥੭॥ **ਅਥ ਜਨਿ**

ਸਲਹੁ ਲਵਨੀ॥ ਸਦੈਯ॥ ਜੇਗੁ

ਠਭੰਗਾਤੁਹਿਠਕਤਜਗਤਿ ਸੇਰੈਕਿਨਕੇਸੀ
 ਤਨਸੇਭਾਵ॥ ਵੈਕਠਿਜਾਸਉਦਾਸਹਿ
 ਤਹੈਗਾਨਤਨਕਉਠੀਕਨਹਾਉ॥ ਧਾਰ
 ਧਿਧਾਰਕਠਤਨਪੀਕਧਉਦਸਤੁਜਾਨਥੇ
 ਕੋਅਤਿਚਾਵ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਕਿਨਕੀਸਤਿਉ
 ਐਸੀਤਿਯੈਠੈਗੋਯਾਦਰੀਆਉ॥੮॥

॥ ह्यै ह्यै ॥ मतिवल नति जरे जभाय
 वेधी यत भातत ॥ हूटे वेडित डिया डिसि
 एडिठ मति जरातत ॥ कत मंगत वीमि
 व गैति मरित मत भागी ॥ डोगमी वेर
 यतगी ब्रह्म ह गले जगी ॥ दिगु बं उगगे
 मेरुत मर्या मति त वेय ह उडिठै ॥ वेर
 मीमे मीत गुरवगी डिजे मेरे न गजवठै ॥

॥ गुरुदेवकी हठली बुझा लै पहाईर

॥ गुरुदेव धितातगी भागम मुहै गुरुधित
 उगमित जातै ॥ गुरुदेव धितातगी मिम
 उगै गुरुधित लागे तगि जातै ॥ गुरुदेव
 धितातगी वागु जे पीले बघेर सिद्धि
 गाहै ॥ गुरुदेव धितातगी मरग सिद्धि
 उगै गुरुधिर पडाहै ॥ १० ॥ बेट बहैर ॥

42
 ਗੁਰੇਵਿਤਾਨੀਗਾਗਗੋ॥ ਗੁਰੇਵ
 ਧਿਤਾਨੀਪ੍ਰੀਤਗੋ॥ ਗੁਰੇਵਿਤਾਨੀ
 ਮੁਖਿਰੇ॥ ਗੁਰੇਵਿਤਾਨੀਮੇਖਪਦੇ॥
 ੨੧॥ ਮਨੋਰਧੁਗੁਰੇਵਪ੍ਰਮਾਦੁਪਭਿ
 ਤਮਰਿਸਾਕੇਗੋ॥ ਗੁਰੇਵਪ੍ਰਮਾਦੁਰੇ
 ਵਖਧਿਸਗਦੀਮੈ॥ ਗੁਰੇਵਪ੍ਰਮਾਦਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀ
 ਤੁੰਮਯਨਧਾਧੇ॥ ਗੁਰੇਵਪ੍ਰਮਾਦਗਮਾਮ

੪੨

ਗੁਨਗਾਈਐ॥ ਗੁਰਕੇਧੁਮਾਰ ਸਰੋਤ ਸਰੀ
 ਰੁਗਤੁ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰਕੇਧੁਮਾਰ ਸੁਨ ਮਸਿ ਮ
 ਮਾਪਲ ਗਾਈਐ॥ ਸੁਰਗ ਰਹਤੁ ਗੁਰਕੇ
 ਜੋਰਿ ਪਾਲਹੇਤੁ॥ ਤਿਨਕੇਧੁਮਾਰ ਤੁਹਿ ਜਿ
 ਨਪੁਨ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਹੋਰਿ ॥ ਗੁਰਕੇ
 ਸਰੋਤ ਮਾਧਿ ਮਾਤੁ ਬਹੀ ਭੁਖਿ ਜਲੇ ਗਿਜਨ
 ਤਿਮਕੇ ਰੋਕੈ ਸੇ ਰੋਧੁ ਗਟੇ ਤੁਧੁ ਬੁਧੰਤ॥

॥ १२ ॥ अथ गुरुलङ्कन ॥ ठेठुं हूँ ॥ १२

॥ छित्त ब्रह्म मलैल्लित्तित्तमीत्तल्ल
 रिठ्ठे ॥ वैयागित्तमव्वमीत्तमायप
 रत्तात्तित्तित्ठे ॥ अंत्तिकात्तित्तिल्ल
 मंत्तमव्वत्तमुत्तित्तित्त ॥ सिद्धपत्त
 धीत्तत्तत्तत्तत्तित्तित्तित्तित्तित्त ॥ १४
 ॥ ह्यै हूँ ॥ मत्तत्तत्तत्तत्तत्तित्तित्तित्तित्तित्त

ਟਸਰਥੇਪਗਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਥੀਜਾਨਹਿਥੀ
 ਯਾਨਅਚਲਕੁਟਸਾਹਿਗਰੇ॥ ਸੁਖਾਨਿ
 ਪਾਂਤਸਰਥਗਮਾਨਅਪਮਾਨਨਕੰਠੇ॥
 ਸਾਗਅਸਾਗਥੇਕਸਕਲਮਿਥਿਆਭੁ
 ਮਮਾਨੇ॥ ਫੁਲਗਿਰੀਤੇਰਿਦੇਗੰਥਕਉਦਿ
 ਰੀਤੇਸਰਸੀਸਿੰਘੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੋਸਤਿਗੁਰ
 ਸਹੀਚਿਦਾਨੀਰਘਨਚਿਰੁਮਿਘੀ॥ ੧੫

॥ ਯਾਮੀਗਮਛੰਦਾ ॥ ਸਬਦ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਭਲੀ ਬਿਧ ਜਾਂਤੀ ॥ ਪੰਚਤਤ ਗੁਣ
 ਤੀਨ ਮਿਸ਼ਰਾ ਕਰਮਾਨੀ ॥ ਬੁਧ ਏਤ ਸਬ
 ਸੰਤ ਕਹੇ ਗੁਰਮੇਇਠੇ ॥ ਅਉਰ ਠਉਰ ਸਿ
 ਖ ਯਾਇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਤਿ ਕੋਇਠੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਦਾ
 ਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੀ ਉਤਮ ਅਵਸਥਾ ਨਾਮ ਹਿਓਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਮੇਸਤਿ ਗੁਰ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਸੋਠਠ ॥

ਐਸੇ ਗੁਰਪਾਇਆਇ ਪੁਲਾਮ ਕਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ
 ਕੈ ॥ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰੇ ਦੀਨ
 ਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਾ ਛੇ ਪਈ ॥
 ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ
 ਗਾਗਿ ਉਸਿਖ ਆਇਆ ॥ ਦੇਖਤੁ ਦ੍ਰਿ
 ਸਤੁ ਏਆਨੰਦਾ ॥ ਧਰਿ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਗੋਬਿ
 ਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ਕੈ

ਸਿਖਧਾਯੋ ~~ਮੀਰੋਖ~~ **ਮੀਰੋਖ** ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਮੋਹ ਅਬ ॥ ੧੭ ॥
 ਭਯੋ ਜਨਮ ਅਹਿ ਮਾਨਿ ਉਮੋਖ ॥ ੧੮ ॥ **ਅਬ**
ਸਿਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਠ ਬਨਾ ਜੋਗਣਾ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾ
 ਇਕ ਰੰਗੇ ਸਿਖ ਪ੍ਰਾਠ ਬਨਾ ਕਰੀ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਲੀ
 ਜੋ ਛੋਰ ਅਭਯਦਾਨ ਗੁਰਦੀ ਜੀਐ ॥ ੧੯ ॥
ਅਠ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਗੀ ਛੋਰਾ ॥ ਅਹੋ ਰੇ ਵਸੁ ਮਾਮੀ ॥
 ਅਹੰਗਾ ਕਾਮੀ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਅਹਿ ਕੀ ਕੈ ॥ ਅਭੈ

ਨਦੀਜੈ॥ ਬਡੇਭਾਗਮੇਰੇ॥ ਲਹੇਚਸਤੋਰੇ
 ਤੁਮੈਦੇਖਜੀਜੈ॥ ਅਭੈਦਾਨਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਉਅਨਾਥਾ॥ ਗੱਰੇਮੋਗਾਥਾ॥ ਦੁਆਕਿਉ
 ਨਕੀਜੈ॥ ਅਭੈਦਾਨਦੀਜੈ॥ ਦੁਖੀਦੀ
 ਨਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਕਹੇਬ੍ਰਹਮਬਾਨੀ॥ ਰਿਦਾਪੇ
 ਮਭੀਜੈ॥ ਅਭੈਦਾਨਦੀਜੈ॥ ਜਤੀਜੈ
 ਦੇਖੇ॥ ਸਭੈਭੇਖਪੇਖੇ॥ ਤੁਮਹਿਚਿਤਧੀਜੈ॥

ਅਭੈਰਾਨਰੀਜੈ॥ ਫਿਰਿਉਰੇਸਰੇਸਾ॥
 ਕੀਏਦੁਰਬੇਸਾ॥ ਨਹੀਐਪਤੀਜੈ॥ ਅਭੈਰਾ
 ਨਰੀਜੈ॥ ਗਯੇਆਯੁਸਾਗੇ॥ ਕੁਯੇਸੇਚ
 ਗਾਠੇ॥ ਬਿਥਾਰੇਹੁਛੀਜੈ॥ ਅਭੈਰਾਨਰੀਜੈ॥
 ਕਰੇਮੇਜਾਮੀ॥ ਹਰੇਬੁਧਦੈਸੀ॥ ਸੁ
 ਧਾਨਿਤਪੀਜੈ॥ ਅਭੈਰਾਨਰੀਜੈ॥ ਅਥ
 ਪ੍ਰਾਠਥਾਨਕਸ੍ਰ॥ ੨੨॥ ਅਥਗੁਰੂਪ੍ਰਸੰਤ

46A

॥मोठ॥प्रयउउदेगुमेह॥देखरीत
तामिखरी॥मगघबउदेवेह॥नेदीने
पुहो॥२३॥मिखपुमी॥पाषठीहिर
॥नमोउउवेमिखवठियालम॥उह्य
मतवीआमतपगधिसू॥उठिबेत
वीतदिउजगउभागि॥हुतततममगत
बुभबउवगि॥२४॥स्रीगुरुहा॥=॥

॥ **घेयकहैरा** ॥ जैचिरानैरपनघुमउ ॥ ४७

मैए ॥ **रेजमेजेगनीद्वुमोए** ॥ रुगउ

हुमगलअनिदुउऊते ॥ **ऊनममगतम**

उमथतमभाते ॥ २५ ॥ **मिखडिहाउ** ॥ गी

उकहैरा ॥ जैचिरानैरमगुयप्रुआमीउ

विबुमवगुबिउबुदिये ॥ **रेजमेजेगनी**

जैचिरानैरमगुयप्रुआमीउ ॥ **दिगुअनि**

ਛੇਤੈ ਸੰਸਾਰ ਵੈਸੈ ਕੈ ਪੁਤ ਖਪੁ ਮਾਨੀਐ ॥ ਛੁਟ
 ਜਨਮ ਮਗਨ ਪੁਰਾਹੁ ਕਬਰੇ ॥ ਸੁਖਾਨ ਕਰ ਬਿ
 ਉਜਾਨੀਐ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਹਾਹੁ ॥ ਚਰਚ
 ॥ ਭੁਮੀ ਕੇ ਭੁਮ ਉਧੈ ਚਿਰਾਨੀ ਰਹ ਸਦੈ ॥
 ॥ ਮਿਸਰ ਲਾਪੁਤ ਖਰੇਖੀ ਗ੍ਰੈ ਤੈਸੈ ਕਾਤਿ
 ਬਿਬੇਕ ॥ ੨੭ ॥ ਲਿਖਾਈ ਰਾਹੁ ॥ ਨਿ
 ਰਾਮੈ ਸੁਤਾ ਜੈ ਨਉ ਲਉ ॥ ਜਨਮ ਮਗ

ਨਕਾਜੀਤਨਤਉਲਉ॥ ਜਾਗਪਥੇਥੇਥੇ ੪੮
 ਨਸਮਾਨਾ॥ ਤੁਥਮਿਟਕਾਦਿਸਗਲਮ
 ਸਿਜਾਨਾ॥ ੨੮॥ ਸਿਥੇਵੇਦਾਚਾਸੋਗਠਾ॥
 ਸ੍ਰਾਮਨਦਿਹੁਸੇਦੇਹੁਜਾਗੇਸੇਵੈਕਦਨਸੇ॥ ਦਿ
 ਹੁਤਉਜਨਮਨਰੇਹੁਮਕਉਰੁਮਕੈਸੇਕੁਜੇ
 ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚਾਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆਵੈਦਾ॥
 ਸਕਤੀਸੇਵਤੁਜੀਵਰਦਿਉ॥ ਮਿਲਸਤੁਗੁ

ॐ ॥ ठङ्गमेदि ॥ विषे घादि भनकल कुले बुभवति
 बुभदि उहेदि ॥ ३० ॥ मिषे दृष्टा ॥ मन्त्रमुक्ते
 पवित्र मेही नैमिद मरुपी जेदि ॥ विषे
 घादि कागे बुदी विउ भन चं चल जेदि ॥ ३१ ॥
 ॥ बुं डली भाद ॥ मिषक गाल उधुदु जेमे
 उउ उउ गदीत ॥ उघल गति उत भाद सी
 जघल गति मे मलीत ॥ उघल गति मे म

५१
 लीतल्लुवागसुवैमेऊतै॥ ब्रूमदित्तुगुल्मैऐघुय
 आयतणीतयउिछाते॥ कघैवरगुसुतघेगिज
 ततडियजेऊगंलउि॥ भैउउिउठरदिमिखयु
 हूऐवगंलउि॥ ३२॥ दिउम्रीमूरुगुमदि
 ठैउउाडीगिमातममूरुगुमिखहाकयुसम
 गुलगम॥ १॥ म्रीगुगुडिहाउ॥ मिखडिहाउ॥
 रैउगुममूमिरेअलीतमममयवहतधिप

ਜੇਦੀ ਕੋਰੇ ਉਧਾਇ ਅਬ ਸੀਸਾ ਠੇਰੇ ਨੇ
 ਦਿ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਦਾਸਾ ਚਿਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮੁ ਸਿ
 ਖਿਦਿ ਗੁਤੀ ਨ ਉਧਾਉ ॥ ਰੁਗਤ ਜੇ ਗਤ ਠੇ
 ਗਰਗਉ ॥ ਪੁਨਸੀ ਖਜੇ ਗਮੀ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਤਬ
 ਤ੍ਰਿਸੁ ਧਮ ਗੁਧਾ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਉਦਯਾ ਪਾ
 ਪਸੀਵੈ ॥ ਅਬ ਭਗਤ ਕੋ ਗੁਰੈ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਹਠੇ ਗਮੀ ਗਰਠ ਪਾਉ ਧਿਯਾਰ ॥ ਫੁਨਸੀ

ਖੰਨੋਗਥਤਾਵੇਨਾਬ॥ ਭਵਸਾਗਰਨੁਬਤ
ਗੰਗੇਗਾਬ॥ ੩॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਓਹਾਭ॥ ਸਦੈਧਾਵੈ
ਦ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਨਉਧਾਭਗਤਕਰਿਤੋ॥ ਨਉ
ਪ੍ਰਕਾਸਹੈਤਾਕੇਭੇਦ॥ ਰਸਵੀਧੋਮਲਾਹੁ
ਨਾਕਹੀਐ॥ ਸੇਪਾਵੈਜੋਇਨਿਭਵੇਰ॥
ਪਗਭਗਤਹੈਤਾਕੇਆਗੇ॥ ਸੇਵਕਸੇਵ
ਨਹੈਖਿਵੇਵੇਰ॥ ਉਤਮਮਧਮਕਨਿਝੁ

ਨਦਿਯਸ੍ਰੀਦਰਿਨਤੇਮਿਟਰੈ ਬੇਦ॥੪॥ਸਿ
 ਬੋਝਾਝਧੋਝਾ॥ਨਉਧਾਭਗਤਬਖਾ
 ਨਕੋਗੁਰੁਤਿਨਰਿਨਕਰ॥ਪ੍ਰੇਮਲਵਨਾਕ
 ਵਨਸੁਨਾਵੇਸੀਸਹਾਥਧਰ॥ਪਗਭਵਨ
 ਕੇਰੁਵਕੋਗੁਰੁਕਉਨਪ੍ਰਕਾਸ॥ਕੋਉਤ
 ਮਕੇਮਧਮਕਨਿਸੁਖਚਾਰ॥ਦਿਤੁਦਿ
 ਆਸਿਧਮੇਸਕੋਤੁਮਸਮਾਨਨੀਕੇ

ਦਿਐ ॥ ਅਥਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਹੁਰੇਖੇ ਤੇਤਕਮ ॥
 ਮਕਾਗਨ ॥ ੫੧ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਉਵਾਚ ॥ ਚਿਪੰਦੀ ॥ ਸੁਨਸਿਖਨਉਧਾਰ
 ਗਤਬਖਾਨੰ ॥ ਸ੍ਰਦਨਕੀਰਤਸਿਮਰਨਜੰ
 ਨੀ ॥ ਪਾਰਸੇਦਨਅਰਚਨਬੀਧਨੀ ॥ ਰਾਸ
 ਭਾਉਸਥਾਤਸਮਰਧਨੀ ॥ ੬ ॥ ਸਿਖੋਵਾਚ
 ॥ ਮਾਲਤੀਵੀਰ ॥ ਸ੍ਰਦਨਪੂਰਕਦਨਸੇਕੀ

ਐ॥ ਕੀਰਤਨ ਬਿਧਿ ਲੂਝੀ ਐ॥ ਚਰਨ ਸੇਵ
 ਕਿਉ ਕੀਐ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਉ ਨ ਕਹਿ ਦੀਐ
 ॥ ਅਠਾਨਾਕ ਦੁਖਿ ਪਹੋਈ॥ ਬੀਧਨ
 ਕਹੇ ਗੁਰ ਸੇਈ॥ ਦਾਸ ਸਖਾਤ ਪਹਿਚਾਨੇ
 ॥ ਨਿਵੇਦਨ ਆਤਮ ਜਾਨੇ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾ॥
 ਏਕ ਏਕ ਕੇ ਭੇਦ॥ ਮੇਰਿ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਸੇ ਕਹੇ
 ॥ ਤੁਮ ਬਿਧਿ ਪਾਲ ਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਪੁਛਤ ਬਿਧਿ

ਮਨਮਾਨੀਐ॥੮॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚ॥

੫੨

ਚੰਪਕਦੰਦ॥ ਸਿਖਤੋਹਿਕਰੇਸਤਬਾਨੀ

ਮੰਤਰਮੰਤਰਸਮਾਧਬਖਾਨੀ॥ਦੇਦਿਸਹੁ

ਪਬ੍ਰਹਮਕੇਜਾਨੇ॥ਦਿਕਨਿਗੁਨਸਰ

ਗੁਨਧਾਰਿਯਾਨੇ॥੯॥ਨਿਗੁਨਨਿਗੁਨ

ਨਿਮਾਨ॥ਫੁਲਸਗੁਨਸੰਤਮਵਤਾਰ॥

॥ਨਿਗੁਨਕੀਰਤਸੇਮਨਸੇ॥ਸਗੁਨ

ਕੀਮਤਾਗਤਨਸੇ॥੧੦॥ਇਕਾਗੁਗਤਿ
 ਤੇਜੇਗਾਥੇ॥ਹਰਿਗੁਨਸੇਰਸਚਾਥੇ॥ਫੁ
 ਨਸੇਨੇਸੀਤਨਕੇਬੈਨ॥ਇਹੁਸ੍ਰਵਨ
 ਗਤਮਨਚੈਨ॥੧੧॥ਇਤਸ੍ਰਵਨ॥ਹ
 ਰਿਗੁਨਰਸਨਾਮੁਖਗਾਵੈ॥ਅਤਸੇਕਰ
 ਯੋਮਧਚਾਵੈ॥ਇਹੁਗਤਕੀਰਤਨਕ
 ਰੀਐ॥ਫੁਨਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਤੇਲੀਐ॥੧੨

ਇਤਕੀਰਤਨ॥ ਅਬਸਿ ਮਨਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਇਕਰਸਨਾਨ ਅਉਚਾਰ॥ ਇਕਰਿਰੇਨਾਮ
 ਠਹਿਰਾਵੈ॥ ਇਹੁ ਸਿਮੂਨ ਭਗਤ ਕਹਾਵੈ॥
 ੧੩॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਲੇ॥ ਮਨ ਸਾਕ
 ਰਧਾਇ ਪਲੇ॥ ਇਹੁ ਭਗਤ ਚਰਨ ਕੀ ਸੇ
 ਵੈ॥ ਸਮ ਸ੍ਰਾਵਤੁ ਹੈ ਗੁਰੇਵੈ॥ ੧੪॥ ਇਤੁ ਪ
 ਰਮੇਵਨ॥ ਅਬ ਮਨ ਚਾਨਕੇ ਕੇ ਸੁਖ ਸਿਖ

ਰੇਉਤੇਹਿ ਬਤਾਇ ॥ ਅਠਪਕੇਤਹੰਭੁਉਮਾ
 ਪਨਾਸੇਵੀਐਮਨਲਾਇ ॥ ਠਠਗਾਵਕੇਮੰਦ
 ਠਮਨੁਪੰਅਲਖਮੁਰਤਮਾਨੀ ॥ ਫੁਨਗਾਵ
 ਸਿੰਘਾਸਨਧਿਗਨੇਗਾਵਧਿਨੁਕਦੁਨਾਹਿ
 ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਜਗਾਵਕੇਤਾਗਾਕੇਪੁਨਾਬੈਠਸਨ
 ਮੁਖਦਾਸ ॥ ਨਿਜਗਾਵਕੀਤਗਾਸਰੁਸਤਿਨ
 ਆਨੇਨਿਤਸੁਮੀਪਾਸ ॥ ਫੁਨਗਾਵਹੀਕੇਕਲ

ਸਭਾਧਰਮਾਦਨੀਗਨਵਾਇ॥ ਕਰਭਾਵਹੀਕਿਬ
 ਸਨਬਹੁਬਿਧਅੰਗਅੰਗਬਨਾਇ॥ ੧੬॥ ਤੁਹਾਰੁ
 ਵਹੀਦਨਗਾਵਕੇਸਭਗਾਵਕਰਮਸਲੇਇ॥ ਫੁ
 ਨਗਾਵਹੀਕਰਚਲਸ੍ਰਮੀਤਿਲਕਮਸਤੁ
 ਕਰੇਹ॥ ਲੈਭਵਹੀਕੇਪਹੁਪਤਿਤਮਗੁਰੇਮਲ
 ਅਨੁਪ॥ ਧਰਿਗਾਇਪ੍ਰਭਕੇਤਿਰਖਨਖਸਖਤ
 ਵਖਿਵੇਧੁਪ॥ ੧੭॥ ਤਖਭਾਵਹੀਕਿਬਿਬਧਯੋਜੁ

ਨਮਕਲਾਹੁ ਹੈ ਰੋਗਾ ॥ ਕੁਨਕਾਹੁ ਹੀ ਕਿਠਕੇ ਸਮਰ
 ਧੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਜੋਗਾ ॥ ਤਗਭਾਹੁ ਹੀ ਕਿਠਕੇ
 ਦੀਪਕਭਾਹੁ ਪ੍ਰਤਕਰਸਿਚ ॥ ਤਗਭਾਹੁ
 ਵੀ ਕਿਠਕੇ ਥਾਲੀਧਰੇ ਤੇ ਕੇਧੀਚ ॥ ੧੮ ॥ ਤਗਭਾ
 ਹੁ ਹੀ ਕੀਪਟਿ ਸੁਲਭ ਸੰਧਤਾਲ ਮੂਦੰਗ ॥ ਤ
 ਗਭਾਹੁ ਹੀ ਕਿਸਥਰਨਾਨਾਠੇ ਅਤਿ ਸੇਠੰਗ
 ॥ ਦਿਗਭਾਹੁ ਹੀ ਕੀਆਰਤੀ ਕਿਠਕੇ ਥਗੁਤ

ਪ੍ਰਣਾਮ॥ ਤਬ ਉਸਤਤਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪੁਰੁਸ਼ ਹੀ॥ ਸ੍ਰੀ ੫੫
 ਨਿਸਤਿਤ ਲੇਲੇ ਨਾਮ॥ ੧੫॥ ਅਬ ਉਸਤਤ
 ॥ ਮੇਤੀ ਦਾਮ ਨੀਵੁੰਦਾ॥ ਅਹੋ ਹਰਿ ਦੇਵ ਨ ਜਾਨਤ
 ਸੇਵ॥ ਅਹੋ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਪਠੇਤ ਵਧਾਇ॥ ਸੁਨ
 ਹੁਇ ਹੁ ਗਾਥ॥ ਗਹੇ ਮਮ ਗਾਥ॥ ਅਨਾਥ ਅ
 ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਅਨਾਥ॥ ੨੦॥ ਅਹੋ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤ
 ਅਹੋ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿ॥ ਅਹੋ ਅਬ ਨਾਸੀ॥ ਅਹੋ ਅ

ਬਗਤ॥ ਅੰਗੇਧੁਰੁ ਤਿੰਨ ਦਰਸੇ ਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ॥ ਨ
 ਹਿਤ ਨ ਹਿਤ ਨ ਹਿਤੁ ਨ ਹਿਤੁ॥ ੨੧॥ ਅੰਗੇਧੁਰੁ ਪਾ
 ਵਨ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਭੁਭੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸਰੁ ਜਾਇ
 ਥਿਕਾਰਾ॥ ਕਰੀ ਤੁਮ ਸੰਤ ਨ ਕੀਜੁ ਸਹਾਇ
 ॥ ਅੰਗੇਹੁ ਹਿਰੇ ਹਿਰੇ ਹਿਰੇ ਹਿਰੇ ਗਾਇ॥ ੨੨॥ ਅ
 ਂਗੇਧੁਰੁ ਤੇ ਸਰ ਬਗ ਸਿਆਨ॥ ਵੀਉ ਤੁਮਾਰਾ
 ਹਭੁ ਖੇਧੇ ਪਾਨ॥ ਸੇ ਤੇ ਅਬ ਕਿਉ ਨ ਕਰੇ ਧੁ

ਗਿਆਨ ਅੰਗ ਗਿਆਨ ਤੁ ॥ ਅੰਗ ਗਿਆਨ ਧਰਮ ॥
 ਸਭ ਸੰਤ ॥ ਅੰਗ ਗਿਆਨ ਦੁਨ ਅੰਗ ਗਿਆਨ ਤੁ ॥
 ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ਅਨੰਤ ॥ ੨੬ ॥ ਅੰਗ ਪ੍ਰ
 ਭਾਵ ਸਭ ਕੇ ਕਰੋ ਕੰਨ ॥ ਠੇਕੇ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਹੁੰਨੁ
 ਧਰਮ ਹੁੰਨ ॥ ਗਿਆਨ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਦਿਵਿ ਦੁਆਰ ॥
 ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਦਿਤੁ ਭੁ
 ਸਤੁ ਸੰਤ ਪੁੰਨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕਰੇ

ਹੋਰਿ ਪੂਰੁ ਅਤਿ ਅਗਿ ਜਾਨ ॥ ਪੂਰਾ ਬਿਧ ਜਾਨ
 ਤਨਹੀ ਸਾਹਨ ਗਾਥੁ ਗਵਾਂਤ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ ਪੂਰਾ
 ਅਥ ਥੀਰਨ ॥ ਲੀਲਾ ਛੰਦ ॥ ਥੀਰਨ ਦੇਇ ਪੂਰ
 ਠਕੋਹੇ ਸਿਖ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤੰਤੁ ਸਮਾਨ ਕਠੋਤ
 ਸੇਤਨ ਤੰਤੁ ਦਿਅ ॥ ਤਿਉ ਮਨ ਸੇਤਨ ਮਧ ਪੂਰ ਕੇ
 ਧਾਇ ਪਠੇ ॥ ਇਹੁ ਹਿਰ ਦੇਇ ਪੂਰਾ ਠਥੀ ਪਾਤਰ
 ਗਤ ਕਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਅਥ ਦਾਸਤਾ ॥ ਰੰਗ ਛੰਦ ॥

ਨਿਤ ਭੈ ਸੇ ਰਹੇ ॥ ਹਸਤ ਭੈ ਰਹੇ ॥ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ
 ਆਗਿ ਸੇ ਰਹੀ ॥ ਪਲ ਕਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾਪਤਿ ਦੁਖ
 ਨ ਭੀ ਭ੍ਰੇਸੀ ॥ ਭਗਤ ਦਾਸਤ ਸਿਖ ਜਾਨ ਸੇ ਦੀ ॥
 ੩੦ ॥ ਅਬ ਸਾਖਤਾ ਭ੍ਰਿਤੁ ਲੀਖਾ ਫੀਰਾ ॥ ਸੁਨ
 ਸਿਖ ਸਖਾਫੁ ਨ ਤੇਰਿ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਕੇ ਨਿ
 ਤ ਸੰਗ ਰਹੇ ॥ ਪਲ ਛੁਡਤ ਨਹਿ ਸਮੀਪ ਸਦਾ ॥
 ਨਿਤ ਹੀ ਨਿਤ ਕੇ ਦਿਹੁ ਜੀ ਦੁਖ ਰਹੇ ॥ ਅਬ ਤਾਂ ਫਿਰ

ਕੇਹਠਿ ਸੇਹਿ ਤੁਠਾਧ ਸਥਾ ॥ ਤ੍ਰਿਨੁ ਭਾਵ ਗੇ ॥ ਇ
 ਤਿਸੀਰਗ ਮਿਤ੍ਰਾਠਿ ਮਿਤ੍ਰਾਠਿ ਕੇਇ ਪੁਰੁ ਗੇ ਤੁਠਾਧ
 ਕੇ ॥ ੩੫ ॥ ਅਥਾ ਆਤਮਾ ਸਿਧੇ ॥ ਤ੍ਰਿਨੁ ਭਾਵ
 ਗੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥ ਦੁਤੀ ਸਮਾ
 ਗਧਾਤਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥ ਚ
 ਤੁਰਥ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥ ਪੰਜਵੇਂ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥ ਚ
 ਥਵੀ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥ ਸੱਤਵੇਂ ਸਮਾਗਧਾਤਮਾ ਕੇ ॥

ਨੀ॥ ਅਉਠੇ ਮੇ ਮਨੇ॥ ਜੇਪੁਰੁ ਤੇਤੀ॥ ਸਿਖਬੰ
 ਟੀਸੁਨੀ॥ ਆਤਮਾ ਅਧਨੀ॥ ੩॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਤਉ
 ਧਾਤੁ ਗਤ ਜੇ ਦਿਉ ਵਰੀ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਮਸ੍ਰਾ
 ਦਿ॥ ਯਾ ਕੇਤਾ ਮਨਿ ਸ੍ਰੀ ਜੇ ਸਿਖ ਸੁਨੇ ਚਿਤਲ॥
 ਦਿ॥ ੩॥ **ਦਿਤ ਨ ਦੁਆ॥ ਸਿਖ ਉਛਾਚਾ॥**
ਕਾਮਾਛੀ॥ ਜੇਪੁਰ ਮੇ ਧਰੀ ਤੁਮਰ ਉਧਾਤੁ॥
 ਤਮੇਰੇ ਫੇਰੇ ਵਰੇ ਸਮਸ੍ਰਾ ਦਿ ਸੁਕਾਨ ਕਨਿ ਸ੍ਰੀ॥

ਮਧਮਤਗਤਸੁਨਾਇਕ੍ਰਿਪਾਕਠਿਕਉਨਮ
 ਧ॥ ਜਾਨਤਹੇਗੁਰਦੇਉਸੁਅਵਸਠਹੇਇ
 ਬ॥ ੩੪॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚ॥ ਸਿਧਸੁ
 ਨਾਵੇਤੇਹਿਪ੍ਰੇਮਾਲਫਨਾਭਗਤਕੇ॥ ਸਾਵਧਾ
 ਨਅਥਹੇਇਸੇਤੇਹੇਸਿਧਭਾਗਹੇ॥ ੩੫॥ ਇ
 ਦਕਹੰਦਾ॥ ਪ੍ਰੇਮਲਗੋਪ੍ਰਭਸੇਸਠਸੇਤਬਭੂਲ
 ਗੋਸੇਸਭਹੀਪਤਬਾਠ॥ ਫਿਉਉਨਮਤਿਏ

ਹੈ ਜਿਉ ਤਿਤ ਨੈਕ ਨਹੀ ਸਹੀਰ ਸੀ ਭਾਠਾ ॥ ਸ੍ਰ.
 ਮੇ ਸ੍ਰਾਸ ਉਠੇ ਸਭ ਰੋਮ ਚਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਾਮ ਅਖ
 ਤੁਧਾਗ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਨਕਰੇ ਨਉ ਧਾਵਿ ਪਛਾਕ
 ਪਛੇ ਹੋ ਸਧੀ ਮਤੁ ਦਾਗ ॥ ੩੬ ॥ ਨਗਲੁ ਛੰਦੁ ॥
 ਨਲਾਨ ਕਾਨ ਲੇਖਕੀ ॥ ਨਬੇ ਕੇ ਕਹਿ ਉਕਰੇ
 ॥ ਨਸੀਕ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥ ਨਦੇਵ ਨ ਖਡੇ ਭੇਰੇ
 ॥ ਸੁੰਨੇ ਨਕਾਨ ਮਉਰ ਧਾਤੁ ਭਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਛ

॥ निरुतकरिठेदललागे ॥ बघरु गर
 गरबीठमकर निरुसउतनीआगे ॥
 बघरु ठिरेभनीरघरुउतुचेसुठगा
 है ॥ बघरुकेमुखमउतमगतमैमेठ
 रिजाहै ॥ उचिउचिउतगठिमेलगि
 ॥ मादपातकैमेठरै ॥ रिउपेभ
 लहलहगुठाउरै ॥ मिषसुतेमतिगुठ

61
ਕਹੇ॥੪੦॥ ਮਨੋਰੰਗੁ ਦਾ॥ ਨੀਰਬਿਨਾਮੀਨਾਦੁ ੬੧
ਥੀ॥ ਸਿਸਕੈਸੇਖੀਗੈਲੇਪੀਠਅਉਖਧਧਿ
ਨਕੈਸੇਠੈਉਜਾਤੈ॥੪੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਸ੍ਰੁ
ਤਬੰਦ॥ ਬੰਦਕੇਚਕੇਰਜੈਸੇ॥ ਚੰਦਨਕੀਚਾਨਿ
ਕਠਿਸਗਪਉਕਲਾਤੈ॥ ਨਿਰਧਨਨਿਉਧੰ
ਨਚਾਏ॥ ਕਾਮਨੀਨਿਉਕੰਤਚਾਏ॥ ਐਸੀਲਾ
ਕੋਧੀਤਤਾਕੇਕਛੂਨਸੁਹਾਤੈ॥ ਧੁਮਕੋਧੁਵਾ

ਮੈਸੇ॥ ਪ੍ਰਮਤਗਾਨੇਮਕੈਸੇ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਿਤੁ
 ਦਿਹੁਤੇਪ੍ਰਮਹੀਕੀਬਾਤਹੈ॥੪॥ ਏਧਾਸੀ॥
 ਦਿਹੁਪ੍ਰਮਲਾਗੁਲਾਭਗਤਜਾਕੇਪਾਟਿਹੈਸੀ॥
 ਤਾਕੇਕਲੁਨਾਸੁਗਾਵੈ॥ ਫੁਨਬੁਖਤਿਖਾਨਲਾ
 ਗੋਵਾਕੇ॥ ਨਿਸਦਿਨਨੀਦਨਆਵੈ॥ ਮੁਖਤੁਪ
 ਘੀਮੀ॥ ਸੁਆਸੇਜੀਮੀ॥ ਨੈਨਹੁਨੀਠਸੁਠਲਾ
 ਚਿਉ॥ ਦਿਹੁਪ੍ਰਗਟਹਿਗਨਦੀਸਤਹੈ॥ ਜਮੈ

ਤਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੁਰੇ ਨ ਦੁਨਾਇ ਉ ॥ **ਵਿਹਗਾ ॥ ੪੨** ॥ ੬੨ ॥
 ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੁ ਦਿਹੁ ਮੈ ਕਹਿ ਜਾਨੈ ਵਿਹਲਾ ਕੇ
 ਦਿ ਹਿਰਦੈ ਕਲੁਖ ਤਾ ਕਿਉ ਰੋਜਾ ਘਟਿ
 ਅਮੈ ਜੋਇ ॥ ੪੩ ॥ **ਸਿਖੇ ਦੁਖ ॥** ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਭਗਾਈ ॥ ਸੇਤੁ ਮਮਧਿ ਅਸਤ ਸੁਨਾਈ
 ਮਾਤੁ
 ॥ ਉਤਮ ਭਗਤੁ ਪਗਾ ਅਥ ਕੈਸੀ ॥ ਕਰਗੁ ਮ
 ਨੁ ਗੁਰੁ ਭਗੀ ਅੰਤੈ ਸੀ ॥ ੪੪ ॥ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਦਾਤ**

ਦੁਹਰਾ ਸਿਖ ਭੇਸ ਧਾ ਬੰਸੁ ਨ ਬੇਕ ਅੰ
 ਤਿਥਿ ਆਸ ॥ ਪਗਭਗਤ ਤੇ ਸੇਕੇ ਜੇ ਤੇ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪੫ ॥ ਗੀਤਕ ਹੁੰਦਾ ॥ ਵਿਖੇ ਪਕ ਬਹੁ
 ਨ ਹੋਇ ਹਿੰਸੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਨਿਤ ਹੀ ॥ ਤ
 ਗਸਦਾ ਸੁਨ ਮੁਖ ਹੀ ਆਗੇ ਗਾਥੇ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤ
 ਹੀ ॥ ਪਾਲ ਦੇ ਕਕ ਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ਅੰਤ ਹਟ ਕਟ
 ਕੀਲਾ ਗੀ ਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਵਕ ਗੁਣ ਸੁੰਦਰ

~~ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ ਧਰਮ~~ ॥ ਦਿਤਪਠਾਭ

੬੩

ਗਤਪਠਾਭਾਸਪਠਾਭੇਸਿਖਸੁਤੇਸਤਿਗੁਰਕੋ
 ॥੪੬॥ **ਦਿਤਕਵੈਦਾ** ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਮਿਲਤਿਰਸ
 ਪੀਵਤੁਭਿੰਨਨਹੀਅਭਵਿੰਨਸਰਾਹੀ ॥ ਕਿਉਨ
 ਲਬੀਚਧਕੋਜਲਧਿੰਨੁਜੇਧਿੰਨੁਗੁਰੀਗੁਰੇ
 ਕੁਛਨਹੀ ॥ ਕਿਉਨਿਗਮੈਪੁਤਰੀਦਿਗਾਦੇ
 ਕਨਹੀਕੁਛਭਿੰਨਸੁਭਿੰਨਦਿਖਾਈ ॥ ਸੁੰਦਰ

63A

ਸੇਵਕ ਭਾਵ ਸਦਾ ਦਿਹੁ ਭਗਤ ਪਰਾਪ ਗੇਸੁਰ
ਮਾਯੀ ॥੧੦॥ **ਫੁਲੈ ਫੁਲੈ** ॥ ਸੁਦਨ ਬਿਨਾ ਧੁਨ
ਸੁਨੇ ॥ ਨੈਨ ਬਿਨ ਰੂਪ ਨਿਗੇ ॥ ਰਸ ਨ ਬਿਨ
ਉਚੇ ॥ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਬਹੁਤਾ ਦਿਸਤਾਰੇ ॥ ਨਿਰਤ
ਚਰਨ ਬਿਨ ਕਰੇ ॥ ਰਸਤ ਬਿਨ ਤਾਲ ਬਜਾਵੇ
॥ ਅੰਗ ਬਿਨਾ ਮਿਲੇ ਸੰਗ ਬਹੁਤ ਅਨੀਦ ਬਢ
ਵੈ ॥ ਬਿਸਾਸੀ ਸਨਿਵੇਤ ਗਾਸੇ ਵੇਰਾ ਵਸੇ ਵਕਲ

੬੪
ਦੇਹੇ ॥ ਮਿਲਪਗਮਾਤਮਾਸੇਆਤਮਾਪਗਾਗੁਗ ੬੪
ਤਸੁੰਦਰਕੇ ॥ ^{੪੮} ⁺ **ਛਿਦਨਾਦੰਦਾ** ॥ ਸੇਵਕੇਕਾਦਿਦਾ
ਸਮੈਸੇਮਿਲੇਦੇਕਸਾਜੇਦਿਧਾਦਿਦੇਕੇਦਿਨਮਿ
ਲੇ ॥ ਅਪਨੇਭਾਵਦਾਸਤਛੇਡਨੀ ॥ ਸਾਪਗਾਭ
ਗਤਹੈਭਾਗਧਾਵੈਕੀ ॥ ੪੮ ॥ **ਹਰਸੀਧਾਲਦੰਦ**
ਮਿਲੇਦੇਕਸੀਗਾ ॥ ਨੀਭਿੰਨਅੰਗਾ ॥ ਕਰੇਕੇਦਿਲਸੰ
ਧਰੇਭਾਵਦਾਸਾ ॥ ੫੦ ॥ **ਉਧਦੀ** ॥ ਜਿਉਮਿਗਾ

ਤਿਸੁ ਧੁਪ ਮੰਦਰੀ ॥ ਦੇਵ ਮੇਕ ਅਠੀ ਸੁਤਿ ਆ
 ਰੀ ॥ ਤਿਹੀ ਸ੍ਰਾਮੀ ਜੇਵ ਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਧਿਲਾ
 ਸਦਿ ਧੁਤਿ ਨ ਬੋਧਕ ॥ ੫੧ ॥ ਤੇਵ ਕਹੈ ॥ ਹਰਿ
 ਮੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਧਿਲਾ ਸਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵ ਬਹੁ ਨ ਬਿ
 ਛੋਰਿ ਪਠੇ ॥ ਹਰਿ ਆਖੇ ਤਿਉ ਰਾਮ ਸਦਾ ॥ ਰਮ
 ਧੀ ਵਨ ਕੇ ਦਿਹੁ ਭਾਵ ਸੁਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਮਨੇ ਹਰਿ
 ਰਾ ॥ ਤੇਜੇ ਮੈ ਸ੍ਰਾਮੀ ਗਾਂਗੇ ਦੇਵ ਕਹੈ ਤੇਜੇ ਮਦਿ ॥ ਤੇਜੇ

ਧਮਕਨਿਸ੍ਰੁ ॥ ਸੁਰਮਿਖਮਿਧਾਂਤੁ ਯਨਿਉਤਮਭ
 ਗਤਗਰਿਸ੍ਰੁ ॥ ੫੪ ॥ ਦਿਤਸ੍ਰੀਮੰਦਰਾਸਦਿ
 ਚਿਤੀ ॥ ਗਿਜਾਨਸਮੁਦ੍ਰਿਤੁਤਮਧਮਕਨਿਸ੍ਰੁ
 ॥ ਭਗਤਨੇਗਮਿਧਾਂਤੁ ਯਨਿਉਤਮਧਮਕਨਿਸ੍ਰੁ
 ਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖੇਵਦੁਲਾਚੈਧਈ ॥ ਜੇਧੁਭਨਉ
 ਧਾਕਰੀਕਨਿਸ੍ਰੁ ॥ ਖੇਮਲਛਲਾਮਧਿਸਪਸ੍ਰੁ
 ॥ ਧਗਭਗਤੁਤਮਸੁਧਿਖਾਨੀ ॥ ਦਿਹੁਤੀਨੇ

66
ਮੈਂ ਤੀਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਥਧੁ ਭਯੋ ਗਸਿਧਾਂਤੁ ਸੁ
ਨਾਵਹੁ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਗਮੇ ਰੁਸਮ ਸਾਵਹੁ ॥ ਰੁਸਮ ਸਰ
ਧ ਗਾਜਗਤੁ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਕਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਅੰ
ਤਰੁ ਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਵਾਚਾ ॥ ਏਹੁ ਗਾ ॥ ਤੈ ਸਿਖ
ਪ੍ਰਵਿਛੁ ਉਚਾਰਿ ਕਰਿ ਜੋ ਗਸਿਧਾਂਤੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਤੇਹੁ
ਸੁਨਾਵੇਹੇ ਤਸਿ ਭਿਅ ਸ੍ਰਯੋ ਗਕੇ ਅੰਗ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਅੰਤਰ ਭੂਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿਦੁ ਬੰਧ ਸਮਸਤ ॥ ਨਾਨੀ ਚਕ੍ਰ ਪ੍ਰ

੬੬

ਭਾਵ ਸਭ ਆਵੈ ਤੇ ਠਹਿਰ ਸਤੁ ॥ ੪ ॥ **ਛੁਪੈ ਛੁਪੈ** ਪ੍ਰਥਮ
 ਅੰਗ ਨ ਮਰੇ ॥ ਦੂਜੇ ਹੋ ਨ ਮਰਤਾਉ ॥ **ਵਿਰੀਆ ਸ੍ਰ**
 ਸਨ ਭੇਦ ॥ ਸੋਭੇ ਸਭ ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਚਤੁਰ ਬਪਾਲਾ
 ਯਾਮ ॥ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਤਿ ਅਗਰੀ ॥ ਖਸਮ ਸੁੰਨ ਧਾਰਲਾ
 ॥ ਧਿਜਾਨ ਸਪਤਮ ਵਿਸਤਾਰੀ ॥ ਫੁਲ ਅਸੁਨ ਅੰਗ
 ਸਮਾਧਿ ਹੈ ਭਿਨ ਭਿਨ ਸਮ ਸੁਦਿਉ ॥ ਅਥ ਸਾਵ
 ਧਾਨ ਤ੍ਰੇਹਿ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸਭ ਤੇ ਹਿ ਬਤਾਇਉ ॥ ੫ ॥

67A

ਮਾ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਤ॥੬॥ ਸੋਮਨੁਗਗੇ॥੭॥ ਦਇਆਧ
ਤੋਗੁਸੋਦਿ॥੮॥ ਅਰਜੁਵਰਿਦੇਸੁਆਨੇ॥੯॥ ਮਿ
ਤਮਗਾਰੁ ਫੁਲਕਠੇ॥੧੦॥ ਸੋਚਨੀਕੀਵਿਧਿਯਮ
ਨੇ॥ ਦਿਗੁਰਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇਸਮਕੇਗਠਧਰਦੀਪ
ਕਬੀਬਮੈ॥ ਸੋਧਹਿਲੇਹੀਦਿਨਕੇਗਹਿਚਲਤੁ
ਗਕੇਧੀਬਮੈ॥੧੨॥ ਅਬਯਮਨੇਨਤਿਰਨੇ॥
ਪ੍ਰਿਥਮਹਿਸਾਲਫੁਲ॥ ॥ ਦੇਹਿਗ॥

68
 ਮਨਕਰੇ ਬਨਕੀਜੀਐ ਬਚਨ ਨਾਨਕੇ ਬਾਗੁ ਏ
 ਤਿ॥ ਪਾਤਨ ਕਰੀਐ ਰੇ ਰਸੇਇ ਹੀ ਮਾਧਿ
 ਸਾਧਨ॥ ਪਾਅ ਬਸਤਿ ਕੇ ਲਹੁ ਲਾ ।
 ਮੋਹਨ॥ ਸਤਿਸੇਰੇ ਦਿਧੂ ਕਾਠ॥ ਏਕ ਸਤਿਜੇ
 ਬੋਲੀਐ॥ ਅਧਿਜਾਸ ਭੁਮੀ ਮਾਠ॥ ਦੁਸਰ
 ਸਤਿਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾਧੇ॥ ੧੦॥ ਅਬਸਤਿ ਕੇ ਲਹੁ
 ਲਾ ਲੇਖੀ॥ ਸੁਨੀਐ ਸਿਖ ਸੁਆਧਰਿਸੇ
 ਮ

ਤੇ ਅ॥ ਤੇ ਗੀਏ ਦਿਧਾਗੰਗੀ ਰਿਅ॥ ਤਨਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਸਥਾਨਿ ਧਖਾਨੇ॥ ਮਨਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮਨਹੀ ਜਾਨੇ॥
 ੧੧॥ ਅਬ ਧੂਹ ਮਚਰਨ ਕੋਲਾ ਛੁਲਾ ਯਾਮੀ
 ਮਛੰਦਾ॥ ਧੂਹ ਮਚਰਨ ਦਿਉ ਭਾਂਤ ਕੁਲੀ ਬਿਧ
 ਪਾਲੀਐ॥ ਕਾਮ ਸੇਅ ਸੁਧੂ ਕਾਹ ਸਹੀ ਕਰ
 ਦਾਲੀਐ॥ ਘਾਪ ਕਾਛੁ ਪ੍ਰਿਤ ਧੀਰਨ ਤੀ
 ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ੧੨॥ ਅਉਰ ~~ਕੁਛ ਕਹਿਓ~~

੧੧

ਧਾਤੁ ਅਧਿਨਾਤਿ ਜਾਨਿੰਦ੍ਰਿ ਵੇਦਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅ
 ਬ ਅਸ੍ਵਪ੍ਰਵਾਨ ਮੈ ਬਨ ਕੋ ਲਾਹੁ ਲਾਇ ਗਏ ॥
 ਨਾਹੀ ਮਿਮ੍ਰਤ ਸ੍ਰੁਵਤ ਫੁਨ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਭਾਖ ਲਾਹੇ ਦਿ ॥
 ਗੁਰਿ ਜਥਾ ਭਤਾ ਗਮ ਭਤ ਬਹੁਤ ਮਧ ਭਸੇ ਕੋ ਦਿ
 ॥ ੧੩ ॥ ਮੋਰਨਾ ॥ ਮਿਖ ਸੁਰੇ ਦਿਹੁ ਭੇਰ ॥ ਮੈ ਬ
 ਨ ਅਸ੍ਵਪ੍ਰਵਾਨ ਭਜ ॥ ਕਹੇ ਮੇਨਿ ਹਿਚੇ ਬੇਰ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਨ ਭਯਨਾਨੀ ਮੈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਲੀਤ

ਫਿਰਾਧਿਮਾਵੇਲਾਹਲਾ ॥ ਫਿਮਾਅਥਸੁ
 ਤੇਜਿਥਮੇ ॥ ਸਮਿਤਗਾਰੇਅਥਤੇਮੇ ॥
 ਦੁਸੁਦੁਖਰੇਜਿਭਾਗੀ ॥ ਦੁਸਰਿਮੁਖਥ
 ਚਤੁਰਗਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਪਰੇਨਹੀਥੇਭਵੇਥਾ
 ਹੈ ॥ ਓਦਧਮੈਅਗਤਧੁਸੁਦੈ ॥ ਧਰੁਰਤਾ
 ਵਾਸਰੇਯਕੇਵੇਲੀ ॥ ਫਿਮਾਕਰਮਗੇਫੁਰ
 ਸੇਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਅਥਧਿਉਤੇਵੇਲਾਹਲਾ ॥ ॥

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

ਸਭੁ ਕੀ ਦੁਨ ਕੇ ਹਿਤ ਕੀ ਜੁ ਕਰੇ ॥ ਮਨ ਦਾ
 ਕ ਕਾਇ ਕਰਿ ਆਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਸੁਖ ਦਾਇ ਕਰਿ
 ਸਮਝਾਉ ਲੀਐ ॥ ਸਿਖ ਜਾਨਦੁ ਇਸਾਨ
 ਗੁਣੈ ਗੁਣੀਐ ॥ ੧੮ ॥ ਅਭ ਅਭੁ ਦੁਕੁ
 ਛੁਲਾ ਛੁੰਧਾਈ ॥ ਇਹੁ ਕੇ ਮਲਾਹਿ ਦੇਹੁ
 ਤਿਸ ਥਾਸੁ ਧੋਲੈ ਕੇ ਮਲਾਧਾਨੀ ॥ ਦੁਨ
 ਕੇ ਮਲਾਹਿ ਸੁਨਿ ਗਏ ਸਭੁ ਕੇ ਕੇ ਮਲਾਹੁ ॥

ਮੁਖਰਾਨੀ॥ ਕਿਉਂਕੇ ਮਾਲਗੂ ਮਕਰੇ ਨੀਕੀ ਦਿਖ
 ਧਰਮੀ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਯੋਗੇ ਦਿਖਾਵੇ॥ ਤਿਉ ਯਹਿ ਅ
 ਰਜ ਦਲ ਦਲ ਮੁਨ ਮਿਖ ਜੋਗ ਮਿਧ ਕੇ ਪ
 ਹੈ॥ ੧੫॥ ਅਥ ਮਿਤਕ ਮਗਰ ਕੇ ਦਲ ਦਲ
 ਧਰਮੀ ਦਿਖਾ॥ ਜੋ ਸਾਂਤਕ ਮੰਤ ਕੇ ਕੇਰੇ ਕੁਝ
 ॥ ਆਤਮ ਪਰਮ ਚਿੰਤੈ ਨਿਗਧ॥ ਨਮਧ ਤਕ
 ਭਾਗ ਚਤੁਰ ਬਗੇ ਸਾਨ॥ ਮੁਨ ਮਿਖ ਮਿਤ

ਇਹੁ ਕਹਿ ਭਿਖਾਰੀ ॥੨੦॥ ਅਬ ਮਹਿ ਭੁਭਕੇ

ਫੁਲ ॥ ਲਭ ਪਦ ਫੁਲ ॥ ਬਧਿ ਰੰਗ ਅੰਤਰ ਮਨ

ਨ ਕਰੀਐ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਮਾਨ ਲਕਰ ਦੁਖ ਮਲਹ

ਰੀਐ ॥ ਗਗਨਿ ਕਤਿ ਆਗੇ ਠਿਰੇ ਸੁਖ ॥ ਮ

ਭੁਭਕੈ ਦਿਖਾਨ ਪ੍ਰਬੁਧ ॥੨੧॥ ਏਹਿ ॥

ਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਪ੍ਰਬ ਮੰਗੇ ਗਵੇ

ਅੰਗ ॥ ਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਥੇ ਮਨ ਮਨ ਤਿਨ

ਹਤਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਅਥਨੇ ਮਾ ਛਿਯੈ ॥
 ੨੨ ॥ ਤਪਸੀ ਤੇ ਧਰਿ ਗਰੇ ॥ ਧੁਪ ਆਸਤ ਕਰੇ
 ਆਨੇ ॥ ਏਨ ਸਮ ਸੁਕਰ ਰੇ ॥ ਆਨ ਸੀ ਪੁਜਾ
 ਠਾਨੇ ॥ ਬਚਨ ਸਿਧਾ ਤੇ ਸੁਨੇ ਲਾਜ ਮਾ ਤਿਨ੍ਹਿ
 ਚਕਰਿ ਗਾਏ ॥ ਜਾਪ ਕਰੇ ਮੁਖ ਮੈ ਤਤੁ ਗਾ ਲਗਾ
 ਬਚਨ ਗਾਏ ॥ ਫੁਨ ਹਉ ਮਕਰੇ ਰਿਗੁ ਬਿ
 ਪਤਗ ॥ ਜੈ ਸੇਵਿਯ ਮਤ ਗੁਰ ਕਰੇ ॥ ਦਿਬੁ

ਸਪ੍ਰਕਾਰਕੇ ਅਗੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਕੈ ਸੇ ਲਗੇ ॥

੨੩ ॥ ਅਖਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਲਾ ॥ ਪਾਇ ਕਾ ਛੰਦ

॥ ਸਧਰ ਸਧਰ ਸੰਗੁ ਪਤਕਟੀ ॥ ਤਿਓ ਮਗੀ

ਧੀ ਨਾਗੀ ਭਜਨੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸ੍ਵਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਸੇ

ਦੀ ॥ ਸੇਤ ਪਜਾ ਦੇ ਨਿਤ ਮਗਦੀ ॥ ੨੪ ॥ ਅਖ

ਸੰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਲਾ ॥ ਰੀਸਾ ਲਛੰਦਾ ॥ ਰੇਗੀ

ਪ੍ਰਾ ਲਬ ਰਆਇਆ ਪੋਗੇ ॥ ਕਲਪਨ

ਛਾਤ੍ਰ ਨਿਗਲਿਤ ਹੋਈ ॥ ਫਨ ਜਬਾ ਲਾਗੁ ਕੇ

ਦੇਵਮੁਨਕਹਤਹੈ॥ ਪਰਮਸੰਤੋਖਸਿਖਭਾਨ १३
 ਸੇਈ॥ ੫॥ ਅਸਾ ਅਸਤੁਕੇਕਲਾਛਲਾ॥
 ਮਏਯਾ॥ ਮਾਮਤੁਵੇਪਗਾਨਕਹਿਤਹੈ॥ ਸ
 ਧਰਧੂਗਮੰਗਿਰੇਯਾਗ॥ ਛੁਨਗੁਰਸੰਤ
 ਮੁਨਾਵਤੁਸੇਈ॥ ਧਾਠਧਾਠਸਿਖਤਾਹਿਥੀ
 ਚਾਗ॥ ਜੇਦਿਕੇਨਹੇਦਿਸੇਚਮਤਿਆਨੇ॥ ਅ
 ਪ੍ਰਤੀਤਹਿਰੇਤੇਟਾਗ॥ ਕਹਿਵਿਸ੍ਵਾਸਪ੍ਰਤੀਤ

ਭਿੰਦਿਆਨਤਉ॥ ਅਸਤਕਬੁਧਾਇ ਜੀਤਿ ਰ
 ਧਾਰ॥ ੨੬॥ ਅਬਦਾਨ ਕੋਲ ਲਛਮੀ
 ਤੁਲੀਆ ਦੰਦਾ॥ ਚਨਕਰਤੁ ਜੀਤਿ ਉਕੁਦਿ
 ਧਮਨਮਿਖ ਕਰਹਿ ਪਰੇ॥ ਦੇਵਦਾਨ ਕਰਿ
 ਦੀਜੀਐ॥ ਦੇਵਦਾਨ ਤੁਧ ਦੇਸ॥ ਦੇਵਦ
 ਨ ਤੁਧ ਦੇਸ ਸੇਤੇ ਪ੍ਰਮਾਠ ਧਰੇਈ॥ ਧਾਤੁ ਕੁ
 ਧਾਤੁ ਦਿਸੇ ਪੁਰਖੀ ਧਿਧ ਤੁਧ ਜੇਦਾਨੀ॥

ਸ੍ਰੀਰਗਦੇਖਾਬੀਚਾਹਤੁਰੈਵਿਧਕਰੀਐਰਲੀ
 ॥ ੨੭ ॥ ਅਖਪੁ ਕਾਕੇਲੁਲਾਤਿਰੀਗੀ
 ਫੇਰਾ ॥ ਤਤਿਸ੍ਰਮੀਮੀਗਾ ॥ ਦੇਵਅਰੀਗਾਨਿਰ
 ਮਲਅੰਗਾਮੇਵੈਰੁ ॥ ਕਰਗਾਵਅਨੁਪ ॥ ਮੀਧੀ
 ਪੁਧੀਬੇਵੈਰੁ ॥ ਨਹੀਕੋਈਆਸਾ ॥ ਕਾਟੇਫ
 ਮਾਦਿਗੁਧਿਧਰਾਮਾਨਿਗਰਾਮੀ ॥ ਸਿਖਅੰਮੇ
 ਜਾਨੀਐ ॥ ਨਿਮਚੇਮਾਨੀਐ ॥ ਧੁਜਾਫੁਲੀਐ

ਨਿਜਾਮੰ ॥੨੮॥ ਅਥ ਸਿਧੀ ਤੁਸੁ ਦੁਲਕ
 ਲਕੁਲਾ ॥ ਕੰਡਲੀ ਆਵੰਦ ॥ ਰਾਨ ਕਰਤ
 ਤੇਇ ਉਭੇ ਦਿਪ ਸੁਨ ਮਿਖ ਕਰਤਿ ਪਠਵੇ ਸੁ
 ਏ ਕਾਰਿਨ ॥ ਕੰਡਲੀ ਆਵੰਦ ॥ ਬਾਨੀ ਬਾਰ ॥੨੯॥
 ਤਪੁ ਕਾਰੀ ਤਕੇ ਨਹਿਨ ਅਤ ॥ ਜੇਈ ਅਪ
 ਨੇ ਕਾਂ ਮਕੇ ਸੇਈ ਸੁਨੇ ਸਿਧੀ ਤ ॥ ਸੁਈ ਸੁਨੇ
 ਸਿਧੀ ਤ ਮੰਤਰ ਬੁਧ ਤੇਈ ॥ ਚਿਤ ਆ

ਨੇਕ ਠੇਹੁ ਜੁ ਤਿ ਤਪੁ ਤਿ ਜੇ ਕੋਈ ਜਥਾ ਹੀ ਮਧੋ ਪਈ ॥ ੭੫ ॥
 ਗੋਰੇ ਤਿਉ ਕੋ ਤਿਉ ਪਾਨੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੇ ਗੁਣਿ ਚਾਰਿ
 ਬਥ ਗੁਣਿ ਪਾਏ ਧਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅਥਾਹਿ ਹੀ ਕੋ
 ਲਛਨਾ ॥ ਲਛਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥
 ਤਕੀ ਤੁਧਿ ਮੇਰੇ ਮਭ ਕਾਜ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰੂਪ
 ਦੈ ਤਾਹਿ ਆਪੇ ਕੇ ਰੇ ਕੇ ਕੀ ਲਾਜ ॥ ਲਛਮੀ
 ਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥ ਲਛਮੀ ॥

ਦਿਗਲਾਜੁ ਤੈਸਕੁ ਵਾਜੁ ਹੋਈ ਲਾਜੁ ਗਹਿਮ ਨ ਮਾ
 ਰਿ॥ ੩੦॥ ਅਬ ਮਨੁ ਕੇ ਲਹੁ ਲਾਸੁ ਮਹੈ ਯਾ॥
 ਨਾਨਾ ਸੁਖ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਨ ਤਜੇ॥ ਤਿਨ ਹਿਰੇ ਖਲੋਤ
 ਬਨ ਤਿਹੋਇ॥ ਸ੍ਰਗ ਗਾਰਿਕ ਵੀ ਕਰੇ ਨ ਦਿਛੁ
 ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਕਤਿ ਜਾਗੇ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਪੁਨ ਭਾਨ ਬ
 ਠਾਈ ਆਦਰ ਨਿਰਿ ਆਕਰੇ ਭਾਨ ਕੇ ਕੋਇ
 ਦਿਗੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਮਤਿ ਚ ਚਲਾਵੀ ਸੁੰਦਰ

ਵਿਨਮਤਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥ ੩੧ ॥ ਅਥ ਰਾਖੋ ੭੬
 ਲਛਣ ॥ ਯਾ ਅੰਗਮ ਛੇਦਾ ॥ ਰਾਖ ਸਿਤਪੁਤਰ
 ਗਰੇ ਮੁਖ ਮੇਨ ਮੈ ॥ ਏਕੋ ਦਿਖਾ ਦਰਾ ਕੇ ਗਰਿ
 ਮਨ ਧੋਨ ਮੈ ॥ ਜੇ ਅਧਕਾਰੁ ਛੋ ਦਿਖੈ ਮੁਖਤ
 ਭਾਗੈ ॥ ਸਿਖ ਤੇ ਰਿਗਿ ਰੀਤੁ ਲੇ ਦਿਹੁ ਰਾਖ
 ਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਥੋ ਮਕੈ ਛੇਦਾ ॥ ਯਾ ਅੰਗਮ ਛੇਦਾ ॥ ਅਥ
 ਜੇ ਮਭਿਭੈ ਪੁਰਾਨ ਮਨ ਸਿਖ ਕਰੇ ਤੇ ਰਿਧ ਧਾਨ ॥

76A

ਏਕਾਗਨਮੈ ਸਕਲ ਹੋਮੈ ਮੈ ਪ੍ਰਥਿਤੀ ਜਾਨ ॥
ਜੇ ਨਿਰਦਿਗਤੀ ਜਾਨਿਆ ਸਹੇਈ ਜਾਨਿਆ ਭਉ
ਠਨ ਬੇਮ ॥ ਮੈ ਗਿਆਨ ਅਗਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨੀ ਵੇ
ਕਰੇ ਦਿਲੀਆ ਹੋਮ ॥ ੩੩ ॥ ਦਿਤੁ ਜਗ ॥ ਜੇ ਹਰ
ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੇਲੇ ਮਾਰੇ ਦਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੇਲੇ ਮ
॥ ਜੇ ਗੰਧੀ ਸਮੈ ਹੋਲਿ ਬੇਮੈ ਸਮਾਧਿ ਦਿਤੁ ਮ
॥ ੩੪ ॥ ਮੈ ਠਨ ॥ ਸਿਖ ਸੁਨਾਉ ਤੇ ਸਿਖਿ

ਪਤਲੇ ਕਹਾਸੇ ॥ ੩੬ ॥ ਕੁਲੀਆ ਛੇਰਾ ॥ ਓਗਸੀ
 ਲਖੀ ਵੀਜਾ ਤਕਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੈ ਥੇਰ ॥ ਤੁਧੈ
 ਹੀ ਆਸਨ ਸਥੇਜਾ ਤੁਧੈ ਸਿਵ ਭੇਦ ॥ ਜਾਨਤੁ
 ਸਿਵ ਭੇਦ ਅਵਰ ਜਾਨਤੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਆਪਦਿ
 ਆਤਿ ਨ ਕਰੀ ਸੁਗਮ ਕਰੀ ਨ ਸੋਈ ॥ ਲਾਖ
 ਲਾਖ ਮੈ ਏਕ ਏਕ ਕਾਰੇ ਦੁਖ ਨਾਸੀ ॥ ਸੁਲਭ ਸਥ
 ਨ ਕੋਈ ਏ ਪ੍ਰਗਟ ਆਸਨ ਓਗਸੀ ॥ ੩੭ ॥ ਏਹਾ

ਚੰਗਾ ਸੀ ਆਸ ਨਾ ਮੈਂ ਜਾਨੁ ਤੁਹੈ ਦਿਖਾਨ ॥ ਸਿ ੭੮
 ਧਿਆਨ ਪਦ ਆਸ ਨਾ ਜੀ ਕੇ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥
 ੩੮ ॥ **ਤਤੁ ਮਿਧਾਸਨਾ ਮਨੇ ਹਰੁ ਦਾ ॥**
 ਏਥੀ ਧਾਮ ਪਾਵਕੀ ਲਗਾਵੈ ਸੀ ਦਿਖੈ ਬੀਚ
 ॥ ਵਾਹੀ ਜੇਤਰ ਭੁੰਗਤੀ ਨੀ ਕੇ ਕਰ ਜਾਨੀ ਮੈ
 ॥ ਤੈ ਮੇਰੀ ਜੁਗਤ ਕਰਹਿ ਪਸੇ ਭੁਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ਤੁਹੈ ਕੇ ਭੁੰਧਿ ਰਹੈ ਨ ਪਾਵਿਆਨੀ ਮੈ ॥ ਸਭ

78A

ਲਾਸਰੀਰਿ ਦੁਇਦੁਆਸੀਜਮਕਰਮਚਲਉ
ਰਧਕ੍ਰਿਸਦੁਰਕੇਮਧਾਨੀਮੈ॥ ਮੇਥਕੇਕਪਾ
ਦਉਘਾਗਤਅੰਦਸਮੇਵ॥ ਸੁੰਦਰਕਰਤਿਸਿਧ
ਆਸਨਬਖਾਨੀਮੈ॥ ੪੦॥ ਅਥਧਰਮਾਸ਼ਾ
॥ ਦੁਖੈਛੰਦਾ॥ ਯਤਉਉਧਰਪ੍ਰਥਮਬਾਮਹਿ
ਪਗਆਨੀਮੈ॥ ਦੁਆਰਿਉਰਉਪਰਤਬਦਯ
ਲਧਗਾਨੀਮੈ॥ ਦੇਉਕਰਦੁਨਛੰਦਗਿਸ੍ਰਪੀ

ਛੇਕਰਆਵੈ॥ ਦਿਨਕਰਗਾਏਅੰਗੁਸ਼ਟਿਥਕਹੁ
 ਬਦਿਸਬਲਲਾਵੈ॥ ਦਿਹੁਗੰਤੁਦਿਸੁਤਿਨਮੇਖ
 ਕਰਅਗਨਮਕਾਠਾਖੀਅੰ॥ ਸਭਹਜਾਧਰਮ
 ਜੋਗੀਅਨਕੀਪਦਮਆਸਨਦਿਹੁਗਾਖੀਅੰ॥
 ੪੧॥ ਧਾਬਨਦਿਹੁ॥ ਸਿਖਅਉਰੰਝੇਆਸਨ
 ਹਰਿਠੋਗ॥ ਪਠਦਿਨਦੇਦਿਆਸਨਮਾਧਰਿਝੇ
 ਗ॥ ਗੰਠੇਤ੍ਰਿਅਧਉਰੰਝੇਸਾਧ॥ ਰੁਖਲਗਧਰੁ

79A.

ਚੇਨਿਗੈਸਮਾਧ॥੪੨॥ਅਬਧੂਲਾਯਾਮ॥ਇਤੁ
ਮਾਲਦੁਰ॥ਆਗੇਕੀਕੇਧੂਲਾਯਾਮ॥ਤਾਨੀਲਰੁ
ਪਾਵੇਠਾਮ॥ਧੂਰੇਗਬੇਰੇਚੇਕੇਈ॥ਜੇਦਿਨਹਿਪਾਥੇ
ਪਕੇਗੀਸੇਈ॥੪੩॥ਦੇਹਰ॥ਤਾਨੀਕੀਮੇ
ਕਹਿਧਰੈਦਸਮੁਖਧੀਚਰ॥ਦਿਨ੍ਹਾਧੀਗਲਾਸੁ
ਖਮਨਾਸਬੁਮਹਿਦਿਤੁਦਿਸਾਰ॥੪੪॥ਦੁਖੈਦੁਰ
॥ਵਾਮਦਿਨ੍ਹਾਸੁਰਜਾਨਚੰਦ੍ਰਦੁਨਕਮਤਿਦੁਕ॥

ਰਬਲ ਸੁਗਧਿ ਗਲਾ ਸੁਗਮ ਹਿਕਾਨ ਹੁਤਾ ਕੇ ॥ ਮਧ
 ਸੁਖ ਮਨਾ ਵੇਯੋ ਤਾਹਿ ਜਾਨ ਤਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜੈ ਯਹਿ
 ਅਗਨ ਸਗੁਪ ਕਾਰਜ ਯਾਹੀ ਤੇਯੋਈ ॥ ਜਥਾਇ
 ਨਾਧਿ ਗਲਾ ਗਤ ਬਕਾ ਲਾਯਾ ਮਧ ਭਾਵੇ ॥ ਜਥ
 ਚਲੇ ਸੁਖ ਮਨਾ ਫਿਲਾਵੇ ॥ ਸੁਖ ਭਿਯੋ ਯੋਧਾ ਅਹ
 ਤੇ ॥ ~~ਮਧਾ ਭਾਵੇ ਸੁਗਮ ਹਿਕਾਨ ਹੁਤਾ ਕੇ~~
~~ਉਨ ਕੇ ਨਾਮ ॥~~ ਕੇਯੋ ਧਿ ਨਾਨਹੀ ਜਾਨੀ ਐਕ ਉਨਹ

ਉਸਥਿਸ਼ਮ ॥੪੬॥ ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਅਪਾਨਸਮਾਨ
 ਰਿਜਾਨੀ ॥ ਹਿਮਾਨਉਰਿਆਨਪੰਚਮਨਮਾਨੇ ॥ ਨ
 ਗਗੁਰੁਕਮਕ੍ਰਿਕਲਸੁਕਰੀਮੇ ॥ ਰੇਹਰਤਸੁਧਨੀਕੇ
 ਲਾਜੀਮੇ ॥੪੭॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆਈਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨਉਰਿਏ
 ਮਰਿਥਸਤੁਰੇ ॥ ਗੁਰਾਮੰਤੁਲਅਪਾਨ ॥ ਨਭਸਮਾਨ
 ਰਿਜਾਨੀਮੇਕੇਰਿਥਸਰਿਉਰਾਨ ॥ ਕੇਰਿਥਸਰਿ
 ਉਰਾਨਹਿਮਾਨਦੁਆਪਕਤਨਮੇਰੇ ॥ ਨਾਗਕੇਰਉਰਾਨ

ਗੁਰੂਮਸੇਪਾਕਰਿਘਾਠੇ॥ ਬ੍ਰਿਕਲਸੇਪਤ੍ਰਿਘੇ ੮੧
 ਖੁਧਾਨੇਵਦਤਗਜੀਭਲੇ॥ ਮੁਏਪੀਨੀਤਰਿਗੇਪੀ
 ਚਪੂਰਥਸੇਪਾਦੇ॥ ੪੮॥ **ਦੋਹਰਾ॥** ਚਕਮਨੁਕੁਮਕ
 ਗਤੁਤੀਸ਼੍ਰੀਤਸਿਖਤਿਨਕੇਨਾਮ॥ ਪੀਛੇਤੋਰਿਸੁਨਾ
 ਵੇਰੋਵਿਧਸੇਪਾਲਾਯਾਮ॥ ੪੯॥ **ਅਥਚਕੁਮ**
ਨੁਕੁਮ॥ ਪਾਥਨੀਛੰਦ॥ ਸਿੰਘਪ੍ਰਥਮਚਕੁਮਾਧ
 ਕਾਨੇ॥ ਤਰਿਮਥਗਚਾਰਚਤੁਰਦਸਲਾਨ॥ ਫੁਨ

ਦਸਖਸਵਰਲਧਿਛਾਰਲੋਰਿ॥ ਹੈਸਕੁਸਰੀਰਅ
 ਧਾਰਦਿਰਿ॥ ਫੁਨਸੁਫਾਧਿਸ੍ਰਾਨ॥ ਕੁਤੀਚਕੁ॥ ਤ
 ਰਾਖਟਰਾਖਵਲਅਥਅਵਕੁ॥ ਗਤਵਕੁਮਲ
 ਯੇਵਰਲ ਮਧ॥ ਸੇਬ੍ਰਾਮਚਕੁਕੀਮੈਪ੍ਰਸਿਧ
 ॥੨॥ ਮਲ੍ਧਾਰਚਕੁਕੁਸਲਪ੍ਰਭਾਵ॥ ਫੁਨਮ
 ਧਰਦਸੇਤ੍ਰਿਸੁਨਾਵ॥ ਤਗਭਫਲਤਬਦਧੀਨ
 ॥ ਧਲਪ੍ਰਮਾਨਦਿਨਵਰਨਸਹਤਿਤ੍ਰਿਭੀਅਥਧਨ॥

੩॥ ਅਨੁਹਤ ਚਕ੍ਰ ਪੈਰਿ ਰਹੇ ਮਾਧਿ॥ ਦਲ ਅਖਰ ਦੁ
 ਆਦ ਸਮਯ ਕਰਨਾਧਿ॥ ਕਥ ਗਾਘੜ॥ ਚਛੁੜ ਸੁਛੁ
 ਟਰ ਸਮੇਤ॥ ਸਿਖ ਚਤੁਰੇ ਸਮ ਸੁਹੇਤ॥ ੪॥ ਸੁਨ ਪੰ
 ਚਮ ਚਕ੍ਰ ਵਿ ਸੁਧ ਮਾਧਿ॥ ਦਲ ਅਖਰ ਬੋਨੁ ਸਲ
 ਗਤਾਧਿ॥ ਤਾਹ ਆਦ ਅਕਾਰ ਅਕਾਰ ਅੰਤ॥ ਸੁ
 ਤ ਬੋਨੁ ਸਮੁਹ ਤਾਂ ਕੇ ਗਨੀਤ॥ ੫॥ ਅਥ ਮਾਧਿ ਜਾਚ
 ਕੁ ਸੁ ਕੁਵੰ ਸੁਥਰ॥ ਲਖ ਦੁਇ ਦਲ ਦੁਇ ਅਖਰ

ਧਿਚਾਰ ॥ ਤਹੇਹੀ ਸੰਦਰਸੁ ਮੁਖਤਿ ਮਨੁ ਪ ॥ ਦਿ
 ਼ੁਖਟ ਸੁਚਕੁ ਕਹਿ ਉਸਰੁ ਪ ॥ ੬ ॥ ਕਥਾ ਦਿਨ ਬਟ
 ਚਕੁ ਹਿਥੇ ਦੇਸਾ ਦਿ ॥ ਤਥ ਉਹੀ ਸੁਖ ਮਨਾ ਸੁਖ ਸਮ
 ਦਿ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਸਾਂਠ ॥ ਸੁਤ ਸਿਖ ਕਹੇ
 ਤਕੇ ਧਿਚਾਰ ॥ ੭ ॥ ੫੬ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ
 ਕੀ ਕ੍ਰਿਮੀ ਰੇਹਿ ॥ ਦਿਨਾਨ ਨ੍ਰਪੁਰ ਕਰ ਕੇ ਕੁਤੁਕਰ
 ਕੇ ਮਾਰਿ ॥ ਰੇਚਕ ਕਰੀ ਮੈਧਿ ਗਲਾ ਮਨੁ ਪਾਤਕ ਕ

ਟੁਕਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬੀਜਮੀਤ੍ਰਸੰਜੁਗਤ ॥ ੮੨
 ਬੇਨਸਪੁਰਕਪੁਰੀਐ ॥ ਹਵਸਠਵੰਭਕਕੋਰਤ
 ਦ੍ਰਾਵਿਸਤਕਰੇਚਨ ॥ ੫੮ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਬਹੁਰ
 ਵਿਪਯੈਐਸੇਧਾਰੇ ॥ ਪੁਰਧੰਗਲਾਦਿਕ੍ਰਾਨਿਕ
 ਰੇ ॥ ਕੰਭਕਰਾਬੇਪ੍ਰਾਲਕੇਜੀਤੇ ॥ ੫੯ ॥ ਲਾਮਰਵੀ
 ਰਾ ॥ ਦਿਹੁਰਿਖਨਤਿਕਤਸੁਨਾਦਿਉਦਿਹੁਭਾਂਤਪ੍ਰਾਲ
 ਯਾਮ ॥ ਸਤਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਾਈਐਮਨੋਇਅਤਿ

ਵਿਸ਼ਾਖ॥ ਅਬਮਤਮਤਾ ਕਰਕਹਿ ਤੇ ਸੁਨ ਸਿਖਾ
 ਨ ਸੁਭਾਵ॥ ਗ੍ਰੇਖ ਉਕਤ ਬਖਾਨੇ ਤਿਹਿ ਸੁਨਤਿ
 ਉਪਜੇ ਚਾਵ॥ ੬੦॥ ਅਬ ਗੋਰਖ ਉਕਤਾ ਚਰਖ
 ਫੰਦਾ॥ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ॥ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ ਅੰਸੇ
 ਸ੍ਵਾਸੇ ਸ੍ਵਾਸੇ ਸੇਹਿ ਜਾਪੇ॥ ਸੇਹਿ ਸੇਹਿ ਆਪੇ ਆਪੇ॥
 ੬੧॥ ਦੁਆਦਸ ਮਾਤ੍ਰਾ ਪੁਰਕ ਕਰਦੀ॥ ਦੁਆਦਸ
 ਮਾਤ੍ਰਾ ਪੁਰਕ ਪਰਦੀ॥ ਦੁਆਦਸ ਮਾਤ੍ਰਾ ਰੇ ਚਕਤਾ॥

ਲੀ॥ ਪੁਰਬਹਤ ਸੇਵਿਯੋ ਠਾ ਲੀ॥ ੬੨॥ ਅਧਮੇ ਦੁਆ ੮੪
 ਦਸਮਾਤਾ ਉਕਤੀ॥ ਅਧਮ ਮਾਤਾ ਦੁਵਿਗੁਲਾਜੁ ਗਤੀ
 ਉਤਮ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਗੁਲਾਕਰੀ ਅੰ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਸੇ
 ਨਿਰੋਲੇ ਲੀ ਅੰ॥ ੬੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਕੁੰਭਕ ਅਸ੍ਰ ਸੁਵਿਧ
 ਮੰਦ੍ਰਾਦ ਸਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀ॥ ਬੀਧ ਤੀਜ ਤਿਨ ਮਧ ਉਤਮ
 ਸਾਧਨ ਜੋਗ ਕੀ ਦੁਇ॥ ੬੪॥ ਅਥ ਕੁੰਭਕ ਨਾਮ॥
 ਛਪੈ ਛੰਦਾ॥ ਸੁਰਜ ਭੇਦ ਨ ਪ੍ਰਿਥਮ॥ ਦੁਤੀਆ ਉਕਤੀ

ਕਹੀਐ ॥ ਸੀਤਕਾਰਫੁ ਨ ਤੀਸਰੀ ॥ ਸੀਤਲੀਚ
 ਤੁਰਬੀਗਹੀਐ ॥ ਪੰਚਮਹੈਰੁ ਸਤਿਕਾਰਮਰੀ ॥
 ਅਸੁਮਜਾਨਹੁ ਮੁਰਛਨ ॥ ਸਪਤਮਾ ਅਸੁਮਕੇਝਲ
 ਮਾਨਹੁ ॥ ਇਹੁਕੁੰਤੁ ਕਮਾਸੁ ਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੋਇ ਪਵਨ
 ਇਹਿਰੋਧਨੀ ॥ ਤਬ ਮੁੜਿ ਬੀਧਨ ਲਗਾਈਐ ॥ ਅ
 ਤਿਪ੍ਰਥਮਕੇਰਘਦਸੇਧਨੀ ॥ ੬੫ ॥ ਅਥਮੁੰਦ੍ਰਾਮਾ ॥
 ਗੀਤਕਹੀਐ ॥ ਸੁਨਮਗਮੁੰਦ੍ਰਾਮਗਾਬੀਧੀ ॥ ਅਮਗਾਬੇ

ਪਚਰਬੇਚਰੀ ਉਦਿਆਨ ਬੰਧ ਸੁਮੁਲ ਬੰਧਿ ॥ ਬੰਧ ੮੫
 ਜਾਲੀ ਧਰਕਰੀ ਵਿਧੂਤਿ ਕਰਲੀ ਪੁਨ ਵਿਭੇਲੀ ਸਕ
 ਤਚਾਲ ਨ ਕੀਜੀਐ ॥ ਇਮਹੋ ਵਿਭੇਗੀ ਅਮਲਕ
 ਆਸ ਸਕਲਾਨਿਤ ਪੀਜੀਐ ॥ ੬੬ ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਹਾਰ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਵੈ ॥ ਸੁਦਨ ਸਬਦ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹਤ
 ਹੈ ਨੈਨ ਗ੍ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੁਪ ॥ ਤੁਚ ਸੁਪਠ ਸਹਿ ਚਾਹੇ ਦਿਨ
 ਪੰਚਨ ਕੇ ਫੇਰ ਆਤਮਾ ਨਿਤ ਅਗਾਨਿ ॥ ਕੁਰਮ ਅੰ

ਸਿਤਹੀ ਭੂਮਧਾਗਲਾਸੋਈ॥੬੮॥ ਅਬਜਲਕੀਧ
 ਰਲਾ॥ ਅਬਰ ਵਕਾਰ ਸੰਗੁ ਗਤਜਲਚੰਦ੍ਰਬੰਡਨਿਰ
 ਧਾਰੀ॥ ਫੁਨਰਿਖੀਕੇਸਮੰਤੁ ਭੂਮਤਿਸੋਭਤਕੰਠ
 ਪਾਰਦਾਕਾਰੀ॥ ਤਹਾਘਟਕਾਪੰਚਕਰਪ੍ਰਾਲਲੀ
 ਨੇਚਿਤਧਾਰਕੇਰਹੀਐ॥ ਵਿਖਕਾਲਕੁਹੁਦਿਆਧ
 ਨਹੀਕਬਹੁਧਾਰਧਾਗਲਾਕਹੀਐ॥੬੯॥ ਅਬ
 ਤੇਜਤਤਕੀਧਾਗਲਾ॥ ਦਿਹੁਅਗਨਤ੍ਰਿਵੇਲਰੇਫਸੰ

ਭੁਗਤਿ ਪਦਮਗੰਗੀ ਅਗਸੀ ॥ ਫੁਨਇ ਦੁਗੋਪਦੁ
 ਤਮਪਤਾਲਕਾਕੀ ਅਤਿ ਰੁਦ੍ਰਨਿਵਾਸੀ ॥ ਤਗਾਘ
 ਟਕਾਪੰਚਪ੍ਰਾਣਕਰਿਲੀਨੀ ॥ ਗ੍ਰਿਥਹਿ ਉਕਤੁ ਬ
 ਖੀ ॥ ੭੦ ॥ ਅਥਵਾਇਤੁ ਕੀਧਾਰਣਾ ॥ ਰੂਪਮਧਿਅ ॥
 ਕਾਰਸਹਿਤੁ ਬਟਕੇਲੈ ਐਸੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਫੁਨ
 ਮੇਘਵਰਣਈ ਸ੍ਰੁਰਕਰਿ ਅੰਕਿਤੁ ਵਾਰਨੀ
 ਹਾਰੀ ॥ ਤਗਾਘ ਟਕਾਪੰਚਪ੍ਰਾਣਕਰਲੀਨੀ

ਥੈਚਗਮਿਧਰਿਪਾਵੈ॥ ਸੁਨਸਿਖਧਾਰਲਾਵੈ॥ ੯੭
ਫਿਰੁਰੀਜੇਨੀਕੇਕਠਿਆਵੈ॥ ੧੦੧॥ ਅਥੁਕ
ਸਤਤਕੀਧਾਰਲਾ॥ ਅਬਬੁਰਮਠੀਧੂਅਕਾਸਤਤ
ਹੈਸੁਬੁਫਰਤੁਲਾਕਾਰੰ॥ ਤੁਗਮਿਸੇਚੋਸੇਦਾਮਿ ਜਾਨ
ਤਿਸੁਤਅਖਰਸਹਿਤੁਹਕਾਰੰ॥ ਤੁਗਾਪਦਕਾਪੀ
ਚਪਾਲਕਗਲੀਨੀਪਰਮਮੁਕਤਿਕੀਦਾਤਾ॥ ਸੁ
ਨਧਾਰਲਾਪੰਚਤਤਕੀਜੇਗਾਹੀਬਹਿਯਜਾਤਾ॥

॥७२॥ **ਇਹੁ ਏਕ ਬਰੁਨੀ ਏਕ ਦ੍ਰਾਵਨੀ ਇਕ ਸ੍ਰੀ**
ਨੀਕੀ ਹੀਮੈ ॥ ਫੁਨ ਇਕ ਬੁਧਾਲੀ ॥ ਏਕ ਸੇਖ
ਲੀ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨ ਲਗੀਮੈ ॥ ਏਧੀ ਚਤੁਤ
ਕੀਧੀ ਚਧਾ ਗਲਾਤਿ ਨ ਕੇਭੇ ਦਸੁਨਾਏ ॥ ਅਥ
ਅਗੋਧਿ ਜਾਨ ਕਰੇ ਧਰੁ ਧਿਪ ਕਰੇ ਨੇਗੀ ਬਨ
ਮਹਿ ਗਾਏ ॥७३॥ ਅਥ ਧਿ ਜਾਨ ਦਰਨੀ ॥ ਦੋਭ
ਧਿ ਥਮੇ ਧਿ ਜਾਨ ਪਦ ਸਥਰੈ ॥ ਦੁਤੀ ਏਧੀ ਤੁ

ਅਪੀਤੁ॥ ਤਿਤੀਦੇਧਿਜਾਨਹੁਪਸਥਪੁਨਚਤੁ
 ਰਥਹੁਪਤੀਤੁ॥ ੭੪॥ ਪ੍ਰਥਮਪਦਸਥਧਿਜਾਨਹੁ
 ਰਨਨੀ॥ ਇਦਵਦ੍ਵੀਰਾ॥ ਜੇਪਦਚਿਤ੍ਰਵਚਿਤ੍ਰਹਚੇਅ
 ਤਿਗੁਨ੍ਹਮਹਾਪਰਮਾਤਮਾਜਾਮੈ॥ ਤੇਅਬਲੇ
 ਕਥਿਠਾਹਕਰੇਅਹਚਿਤ੍ਰਧੇਰਸਿਜਚੇਕਰਤਾ
 ਮੈ॥ ਕੇਕਰਕੀਰਕਮੀਤ੍ਰਕਰੇਤ੍ਰਿਹਅਖਰੇਤ੍ਰਿਹ
 ਜਾਨਮਾਨਮੈ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਧਜਾਨਪਦਸਥਦਿਹੈ॥

भक्तिगलगेदिलगेजुधिगमे ॥ ७५ ॥ अ
 धिनुमषयिजातदुगती ॥ छेपदी ॥
 मुतमिधबगेयिनुयिजातमषयिनुमेप
 तावरीमैमुदमषी ॥ चरुचरुतवेयरीमै
 यिजाति ॥ दुतमउगुगेरयिजातपूमाती ॥
 ७६ ॥ अषमरूपममषयिजातदुगती ॥
 नगजद्वेरा ॥ निगवेरिद्वरभादिद्वि

ਫੁਲਿਗਦੇਖੈ॥ ਫੁਲ ਪ੍ਰਕਾਸਦੀਪਿਜੋਤਦੀ ८੮
 ਪਮਾਲਖੇਪੈ॥ ਨਿਖਰੁਮਾਲਹਿਜੁਲੀਪ੍ਰਭਾ
 ਪ੍ਰਤਖੇਦਿ॥ ਅਨੰਤਕੇਦਸੁਹਰਦ੍ਰਿਪਿਜਾ
 ਮਧਜੇਦਿ॥ ੭੭॥ ਮਹੀਚਕਾਮਮਾਨਸੁਬੁ
 ਅਉਗਲਖਲਜਾਨੀਐ॥ ਸੁਲਮਲੀਸਮ
 ਸਤਹਿਸੁਤੇਜਨੈਧਖਾਨੀਐ॥ ਸਮੁੰਦ੍ਰਮਧਰੂ
 ਧਰੇਉਪਾਗਨੈਨਦੀਲੀਐ॥ ਲੇਰਿਸਾਸੁਲ

89A
ਮਲੰਪੁਤ੍ਰਯਿਜਾਨਵੀਜੀਯੋ॥੭੮॥ਅਖ
ਸਰੂਪਾਤੀਤਯਜਾਨਾਥਾਬਰੀਛੰਦ॥ ॥
ਦਿਹੁਰੂਪਾਤੀਤਯਜਾਨਾ॥ਬੁਛਰੂਪਾਤ
ਰੇਖਾਤਰੈਨੀਯਜਾਨ॥ਤਹੰਅਸ੍ਵਯਹਿਰੇਲੇਚਿ
ਤਲੀਨ॥ਛੁਤਮਾਦਯਾਨਮਤਿਪ੍ਰਬੀਨ॥
॥ਕ੍ਰਿਮਪੰਥੀਵੀਗਤਗਗਾਨਮਾਹਿ॥ਬਰੁਜ
ਤਹਿਬੁਧਰੇਨਾਹਿ॥ਛੁਤਮਾਦਿਦਿਖਾਈ

ਦੇਤਮੇਇ॥ ਦੁਰਜੇਗੀਕੀਗਤਿਦਿਹੀਰੇਇ
 ॥੨॥ ਯਹਸ੍ਰੀਨਯਜਾਨਸਮਮਾਉਰਨਹਿ
 ॥ ਉਤਕ੍ਰਿਸ੍ਰਯਜਾਨਸਭਯਜਾਨਮਾਏ॥
 ਹੈਸ੍ਰੀਨਯਾਕਾਰਜੇਬ੍ਰਹਮਾਧ॥ ਦਸਗੁਇ
 ਸਪ੍ਰਭਤਮਤਿਅਮਾਧ॥ ੨॥ ਜੇਕਰੇਯਜਾਨ
 ਸਾਜੁਜੇਰੇਇ॥ ਤਬਦਗਸਮਾਧਅਧੰਡੁਸੇ
 ਦਿ॥ ਫੁਟਉਹੀਜੇਗਤਿਦੁਕਹਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਨਸਿ

ਖਰੇਦੁ ਤੇ ਕੇ ਬਤਾਇ ॥੪॥ ੮੨॥ ਅਥ ਸਮਾ
 ਧਵਰਨੀ ਨੀ ॥ ਗੀਤ ਕਹੰਦਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਕਮ
 ਧਰਿ ਸਮਾਧ ਲਛਨ ਮੁਕਤ ਕੇ ਗੀ ਵਰਤ ਤੇ
 ਤਗਮਾਧ ਮਾਧ ਕੇ ਵੇਰੇ ਦੀ ਕਿ ਆ ਕਰਮ
 ਨਿਰਵਰਤ ਤੇ ॥ ਨਿਰਭਿਆਧ ਨਿਰਭਿਆਧ
 ਗੀਤਿ ਦਿਹੀ ਨਿਸਚ ਮਾਂਤੀ ਮੈ ॥ ਕੁਛੁ ਤਾ
 ਵਰਿਤਿ ਰੇ ਤੇ ਕੇ ਦੀ ॥ ਸਮਾਧ ਵਖਾਨੀ ਮੈ ॥

॥੧॥ ਨਹੀ ਸੀ ਤਉ ਸਾ ਲੁਧ ਜਾਤਿ ਖਾਨਹੀ ਮੂਰ
 ਛਾ ਭਾਲ ਸਰੋ ॥ ਨਹੀ ਜਾਗਤ ਨਹੀ ਸੁਪਤ
 ਸਖੇ ਪਤਤਤ ਪਦੇ ਜੇ ਗੀ ਲੋ ॥ ਚਿਵਨੀ ਰਮੈ
 ਗਲ ਜਾਹਿ ਲਵਨੀ ॥ ਏਕ ਮੇਕ ਕਹਿ ਦਾਨੀ ਮੈ
 ਕੁਲੁ ਭਾਵੁ ਭਿੰਨ ਹੋਤ ਕੇਦੀ ॥ ਸਾਸ ਭਾਧ ਬਖ
 ਨੀ ਮੈ ॥੨॥ ਨਹੀ ਹਰਖ ਮੇਗਤ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀ
 ਭਾਨ ਭਧ ਭਾਨਿਉ ॥ ਫੁਟ ਮੇਰੇ ਏਦੀ ਭਾਬੁ ਤਨ

ਸ੍ਰੀ ॥ ਗਤਿਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨਉ ॥ ਨਹੀ ਜਾਤੁ
 ਲਾਗੀ ਦੁਖ ਅਸੁਖ ॥ ਜੀਵਿ ਬ੍ਰਹਮਨ ਜਾਤੁ
 ॥ ਬੁਢਾਵੁ ਭਉ ਨਹੀ ਨੇਹੀ ॥ ਸਾਸਮਾਧ
 ਦੁਖਾਂਤੀ ॥ ੩ ॥ ਨਹੀ ਦੇਹ ਦੇਹੁ ਧਿਸਲਗਾ
 ਸਭੁ ਤਪੁ ਤਨ ਮੀਚਰ ॥ ਨਹੀ ਧਨ ਪਾਂਤੀ ਅ
 ਗਤ ਭਇਲੁ ਮਠ ਪਸਿਘ ਤਨ ਭਰ ॥ ਸ ॥ ਨਹੀ
 ਨੀਤ ਮੀਤ ਮਸਤਕ ਲਾਗੇ ਦਿਹੁ ਅਵਸਾ ਗਾਏ

ਐ॥ ਕੁਛ ਭਾਵੁ ਭਿੰਨ ਹੋਏ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾਸਮਾਧ ਬ
 ਖਾਂਦੀਐ॥ ਨਹੀ ਸਬਦ ਸੁਖ ਹਸਤ ਰੁਪ ਹਸਤਾਨ
 ਹੀ ਢੀਧ ਜਾਨੇ ਰੀਚੁ॥ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਰਮ ਸੁਭਾ
 ਵਹੈ ਨਹੀ ਉਦੇ ਅਸਤ ਪ੍ਰਧੀਚੁ॥ ਕਿਮ ਖੀਰ
 ਖੀਰ ਹਿਮਾਜ ਅਜਾਨਿ ਜਲੇ ਜਲ ਹਿਮਿਲਾ
 ਨੀਐ॥ ਕੁਛ ਭਿੰਨ ਭਾਵੁ ਹੋਏ ਨ ਕੋਈ॥ ਸਾ
 ਸਮਾਧ ਬਖਾਂਦੀਐ॥ ੫॥ ਦਿਹਰਾ॥ ਜੇਗ ਸਿਧੀ

92A

ਤਸੁਨਾਦਿਉਅਸੁਅੰਗਮੰਨੁਗਤ॥ਯਾਸਾਯ
ਨਬਹਮਜਿਮਿਲੇਤੇਉਕਹੀਐਮੁਕਤ॥੮॥

੮੮॥ ॥ ਦਿਤਸੀਸੁੰਦਰਦਾਸਿਵਿਰੀਚਿ

ਤੰਗਿਜਾਨਸਮੁੰਦੁਅਸੁੰਗਜੰਗਮਿਧੀਤਨ

ਮਭਿਤੀਉਧਿਜਾਉਹਲਾਜ॥੩॥ ॥ ॥

ਸਿਖੇਵਾਚ॥ ॥ , ॥ਦਿਖਈ॥ ॥ ॥

ਹੇਪੁਬੁਧਹੁਤਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਕੀਰੀ॥ਐਸੀਬੁਧ

ਇਸਾ ਕਰੀਤੀ ॥ ਮੇਰੇ ਜੋਗ ਸਿਧੀ ਤ ਸੁਨਾਇਉ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਜੇ ਧੁਲਿ ਉਸੁ ਉਤਰ ਪਾਇਉ ॥ ਅਥ ਪੂਰਨ ॥
 ਸੁਮੰਧ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਮੇਰੇ ਸਭ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥
 ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਹੀਐ ॥ ਤੁਮ ਧਿਤ ਅੰ
 ਠ ਕਹੋ ਵਿਤਲੀਐ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਹਾਓ ॥ ਸੇਰਾ ॥
 ਸਿਖ ਕਹੋ ਸਮਝਾਇ ਜੇ ਤੂ ਪੁਛੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ॥ ਸੀਖ
 ਸੁਦੇ ਉਧਤਾਇ ਤੂ ਸੁਨ ਬੇਕੇ ਜੋਗੇ ॥ ੩ ॥ ਅਥ ਸੀ

੧੩A

ਧਨੈ ਗਵਰਨੀ॥ ਦੁਮਲਾਛੰਦਾ॥ ਤੁਨ ਸਿਖ ਦਿਹੀ
ਮਤ ਸੀਖ ਹਿਕੈ ਜੁ ਮਨਿਆ ਤੁਮ ਆਤਮ ਭਿੰਨ
ਕਰੇ॥ ਅੰਨ ਅਤਮ ਹੈ ਜੁ ਠਹੁ ਪਈਐ॥ ਨਿਤ
ਆਤਮ ਕੈ ਤਨ ਭਾਉ ਧਰੇ॥ ਅਨਾਤਮ ਸੁਖਮ
ਅਸਥੁਲ ਸਦਾ॥ ਫੁਨ ਆਤਮ ਸੁਖਮ ਅੰਸਥੁ
ਲਾਧੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਿਰਨੈ ਅਬ ਤੇ ਹਿਕੈ॥ ਕਿਲਕ
ਨਤ ਸੀਸੇ ਸੇਕਹੇ॥ ੪॥ ਕੰਡੁਲੀਆ ਛੰਦਾ॥

ਪਰਬਪ੍ਰਸਿਤਮੈਕਗਤੁਰੈਬ੍ਰਹਮਾਕੀਟਪ੍ਰਜੀਤ॥
 ਚਤੁਰਥਾਨਲਗਨਿਸਟਨਭਨਿਵਸਕਤੀਵਰ
 ਤੀਤ॥ ਸਿਵਸਕਤੀਵਰਤੀਤਮੀਤੁਦ੍ਰੁਵਤਕੋਨੀ
 ॥ ਏਕਮਾਹਿਚਿਦ੍ਰੂਪਏਕਮਾਦ੍ਰੁਸਤਛੰ
 ਜੀ॥ ਚੇਤੀਨਸਦਾਮਲਿਪਤਿਰੇਕਲਸੇਤਿਤ
 ਕਠਕ॥ ਸਿਖਸਮਮ੍ਰਦਿਭੁਭੇਦਕ੍ਰਿਤਕਰਿਜੰਮ
 ਰੁਪਕਥ॥ ੫॥ ਸਿਖਉਹਾਚਾ॥ ਤਿਸਾਲਛੰਦਾ॥

ਏਧੂਰਤੁਮਕਹਿਉਪਠਵਚੈਤੈਤਮੈਬਹੁਰਮੈਸੇਕ
 ਨਿਉਉਤਿਜਾਨੈ॥ ਸਮਮਿਕੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜਲਰੂਪ
 ਪਰੋਕੇਕਹੀਐਜਗਤਕੈਸੇਕੁਜੈਸੇਬਖਾਨੈ॥
 ੬॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਦਾਸਾਛਮੈਛੰਦਾ॥ ਪੁਠਵਪ੍ਰਕ੍ਰਿ
 ਤਮੀਜੈਗਉਪਜਤਉਏਮੈ॥ ਠਵੁਦਠਪਤ
 ਹਿਮਟਾਤਮਗਨਉਪਜਤਉਏਮੈ॥ ਸ੍ਰਾਈ
 ਹੋਇਉਤੈਤਜਥਾਉਪਕਰੇਮੀਗਾ॥ ਜਥਪੰਛਾ

ਮੈਂ ਜੇਗਾ ਉਦਮਹਿ ਉਠਹਿ ਤਰੰਗਾ ॥ ਅਰ ੫੭
 ਜਥਾ ਸੁਰ ਮੈਂ ਜੇਗਾ ਫੁਨ ਚ ਘਰੁ ਪਕੇਗਾ ਹਿਤੈ
 ॥ ਇਉਂ ਜਦ ਚੇਤਨ ਮੈਂ ਜੇਗਾ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਉਪਜਤੀ ਕਹਿ
 ਤੈ ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੋ ਵਾਚਾ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਪਰਬ ਪ੍ਰਕਿ
 ਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਕਿਉਂ ਉਪਜਾਉ ਸੇ ਸਮਸ੍ਟਾਇ ॥
 ਵਿਧਕ ਰਤ ਤੇ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਤੇ ਸਰਕਿਉ ਉਪਜੈ ਤਿਉ
 ਦੇਹ ਬਤਾਇ ॥ ਸੁਖ ਮਮ ਸਬੁ ਲਭੈ ਕੈ ਸੇਕ ਰਕਾ

95A

ਰਜਕਾਰਨ੍ਰਸੇਹਸੁਨਾਇ॥ ਤੁਮਗੁਰਕੇਤਿ ਸਕਲ
ਵਿਧਜਾਨਤਮਾਨਿਅਤਮਾਤਮਾਦਿਖਾਇ
॥੮॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਉਵਾਚ॥ ਇਹਗਾ॥ ਧੁਰਧਧੁਬਿਰਤ
ਸੀਜੇਗਤੈਪ੍ਰਥਮਭੁਜੇਮਹਿਤਤ॥ ਅਹੀਕਾਂਤਾਤੇਰ
ਭੁਜੇਤ੍ਰਿਬਿਧਸੁਤਮਰਜਸਤ॥੯॥ ਚਾਮਰ
ਵੰਦਾ॥ ਤਹਿਤਮਸਅਹੀਕਾਰਤੈਦਸਤਤਤ੍ਰਿਪ
ਕੇਆਇ॥ ਤੇਪੰਚਵਿਖੇਰਸਪੰਚਭੂਤਨਕੇ

ਸਿਖ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦਿਹੁ ਮਧਰਸਧਰਸਰੂਪ
 ਰਸ ਗੀਧਵਿਖੇ ਸੁਜਾਨ ॥ ਫੁਟੈ ਫਿੰ ਉਮਮਾਗਤ
 ਤੇਜਸੁ ਜਲਾਖਿ ਤਮਾਗਤ ਤੁਧਵਾਨ ॥ ੧੦ ॥
 ਚਉਪਈ ॥ ਦਿਹੁ ਮੈ ਤਮਗੁਲ ਤੇ ਤਮਜਾਨੁ
 ॥ ਦ੍ਰੁਸ਼ਮਵਤ ਦਿਨ ਕੇ ਪਰਿਚਾਨੁ ॥ ਅਧ
 ਦਿਨ ਕੇ ਲਗਨ ਸਮਸ੍ਰਾਉ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰ
 ਤੇ ਹਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ ॥

96A

ਸਬਦ ਗੁਲ ਅਕਾਸ ਦੇ ਕੁਲ ਚਰੀ ਮਾਤਿ
ਜਾਮੈ॥ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਕੁਟੁਮੁਖਿ ਉਭੈ ਗੁਲ
ਲਗੀ ਐਤਾਮੈ॥ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਕੁਟੁਪਤੀ
ਨਗੁਨ ਪਾਵਕ ਮਾਗੀ॥ ਸਬਦ ਸਪਰਸ ਕੁ
ਟੁਪਰਸੀ ਜਲੈ ਉਗੁਲ ਮਾਗੀ॥ ਫੁਨ ਸ
ਬਦ ਸਪਰਸ ਕੁਟੁਪਰਸੀ ਸੀਧੀ ਚਰੀ
ਅਵਤਾਰੈ॥ ਸਿਖਾਇਹੀ ਅਨੁਕ੍ਰਮ ਜਾਨਤੁ ਮਾ

ਖਸੇਮਤ ਅੰਸੇਕਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਥਪੰਚਸੁਭਾਉ ॥ ੫੭
 ਚਉਪਈ ॥ ਇਹੁ ਕਠਨ ਸੁਭਾਉ ਅਛਾ ਕੇ ਕਹੀ
 ਮੈ ॥ ਦਾਵਕ ਉਕਾਰੀ ਕਾਂਤੇ ॥ ਫੁਨ ਉਸ ਸੁਭਾ
 ਉ ਅਗਤ ਮਹਿ ਵਰਤੇ ॥ ਚਲਨ ਪਵਨ ਪਹਿਲਾ
 ਤਹੁ ॥ ਅਕਾਸ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭਿਕ ਕਹੀ ਅਤਿ ਹੈ
 ਫੁਨ ਅਵਕਾਸ ਲਾਘਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਪੰਚਤਤ ਕੇ ਪੰ
 ਚ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ॥ ਸਤਗੁਰ ਧਿਆਨ ਪਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥

97A

ਇਤਤਾਮਸਮੀਕਾਰਸਰਗ॥ ਅਥਰਾਜਸਮ
ਮੀਕਾਰਸਰਗ॥ ਚਉਪਈ॥ ਅਥਰਾਜਸ
ਮੀਕਾਰੇਤੁ ਚਉਪਈਦਸਦਿਵੀਆਸੁਬਤ
ਉ॥ ਫੁਨਪਚਵਾਦਿਸਮੀਪਸੇਦਿਵਰੋਸਮ ਕਰ
ਸੁਭਉ॥ ਅਰੁਭਿਨਭਿਨਹੈਕ੍ਰਿਆਸੁਤਿਨਕੀ
ਭਿਨਭਿਨਹੈਤਮ॥ ਸੁਨਭਿਖਕੋਪੀਕੇਕਰ
ਤੋਸੇਭਿਉਪਾਈਬਿਸੁਮ॥ ੨੪॥ ਛਪੈਛਪਾ

ਸੁਦਲੁਤੁਚਾਰਿਗਾਥਾਗਾਇਲੁਰਸਤਾਨੁਤ ੫੮
 ਤਿਨਕੇਸੀਗਾ॥ ਗਿਆਨਸੁਇੰਦੀਆਪੰਚਮ
 ਪਅਧਨੇਰੀਗਾ॥ ਵਾਕਪੰਥਅਰਧਾਰਭੁਖਸ਼
 ਗੁਰਗੁਰੂਗੀਐ॥ ਕਰਮਸੁਇੰਦੀਆਪੰਚ
 ਭਲੀਦਿਧਯੰਗੇਰੀਐ॥ ਸੁਲਧੂਤਅ
 ਪਾਨਸਮਾਤਗੁਇਅੰਤਉਰਿਅੰਤਮੇਵਾ
 ਦਿਐ॥ ਦਸਪੰਚਗੇਗੁਲੁਤੇਰੁਦੇਕੁਆ

98A

ਸਕਤ ਕੋਪਾਦਿਉ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤਗਾਨ ਸਮਾਹਿ
ਕਾਰ ਸਰਗਾ ਅਥ ਸਾਤ ਕਰਮਾਹਿ ਕਾਰ ਸਰ
ਗਾ ॥ ਗੀਤ ਕਛਿ ਦਾ ਅਥ ਸਾਤ ਕਰਮਾਹਿ ਕਾਰ
ਤੇ ਮਨ ਬੁਧ ਚਿਤ ਅਹਿ ਭਏ ॥ ਫੁਨ ਇਦ੍ਰੀਅੰ
ਨ ਕੇ ਅਰਿ ਸ੍ਰਾਂਤਾ ਦੇਵਤਾ ਬੁਧਿ ਧਰੇ ॥
ਇਗਾਪਾਲ ਮਾਹਤ ਅਠ ਕਰਮ ਸਵਿਨ ਬਰਲ
ਗਿਯਤ ਸੁਇਦ੍ਰੀਅੰ ॥ ਫੁਨ ਅਗਨ ਇਦ੍ਰੁਧਿ

ਦਮਿਤੁ ਜੋ ਪ੍ਰਯਾਪਤਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰੁਮ ॥ ੧੬ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ੮੮
 ਸਸਵਿਧ ਅਰੁ ਕੇਤੁ ਗਿਯਾ ਫੁਟ ਰੁਦ੍ਰ ਸਹਿਤ ਪਰਿ
 ਚਾਨ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇਵਤਾ ਭਿਯਾਨ ਸਕਤਿ ਦਿ
 ਹੁ ਜਾਨ ॥ ੧੭ ॥ **ਦਿਤੁ ਸਾਤੁ ਕ ਅਹੰਕਾਰ ਸਰਗ ॥**
ਦੋਹਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਵਿਧ ਸਕਤ ਹੈ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮੈਤ ਮਗਜ
 ਸਤ ਸੇਵਿਹੁ ॥ ਦਿਨ ਕ ਗਧੀ ਦਿਸ ਬੁਲ ਹੈ ਦਿਨ ਕ ਤੁ
 ਰਿ ਸੁਖ ਮਦੇਹ ॥ ੧ ॥ **ਕਾਰਨ** ਦੋਹ ਸੇਤੀ ਸਰੋ ਮਭੁਕੇ

ਕਾਹਲਮੂਲ॥ ਤਾਹੀਤੇਰੇਉਤਦੇਸੂਖਮਦੇਹਿ
 ਦਿਸਬੂਲ॥੨॥ ਅਥਦਿਜਬੂਲਾਦੇਹਵਰਨ
 ਨੀ॥ ਰੁਪਲੀ॥ ਬਿਅਉਮਵਾਇਪਾਵਕਨਲਾਪ
 ਰਲੀ॥ ਦਿਸਬੂਲਾਦੇਹਦਿਨਹੀਕੀਵਰਲੀ॥
 ਦੇਕਤਤਮਹਿਪੰਚਬਤਾਉ॥ ਪੰਚਪੰਚਪੰਚੀਸੁ
 ਸੁਨਾਉ॥੧॥ ਅਥਅਵਿਨਤੁਕਉਦਕਹਿਜਾਨ
 ਹੁ॥ ਨਾਨੀਵਾਇਠਮਅਕਾਂਸੀ॥ ਪੰਚਅੰਸਪ੍ਰਥ

100
ਵੀਜੇਪ੍ਰਸੰ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰਸੁ ਅਵਨ ਮੁਤੁ ਜਲ ਕਰੀ ॥ ੧੦੦
ਐ ॥ ਰਕਤ ਅਗਨ ਦਿਹੁ ਜਾਂਤੀ ਰਹੀ ਐ ॥ ਸੁਕੁ
ਮੁਹਾ ਦਿਸ ਲੇਖ ਮਹਿ ਐਸੀ ॥ ਪੰਚ ਅੰਸ ਦਿਹੁ ਉ
ਰ ਕਸੇ ਸੇਸੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿਉਤ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਿਹ ਕਲ ਕੇ
ਅੰਸ ॥ ਆਲਸ ਅਗਨ ਨਾ ਆਨ ਹੁਸੀਸਾ ॥ ਸੀ
ਗਮਵਾ ਦਿਨੀ ਕੁਨ ਭੁਜਾਂਤੀ ॥ ਪੰਚ ਅੰਸ ਦਿਹੁ ਅਗ
ਨ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਰੋਧ ਅਵਨ ਭ੍ਰਮ ਲੰਜਲ ਮਾਹੀ ॥

ਉਠਧਗਵੀਅਗਨਅਹਿਆਜੀ॥ ਅਤਿਨਿ
 ਰਗਮਵਾਇਧਹਿਚਾਨਹੁ॥ ਉਚਦਿਸੁਤ
 ਅਕਾਸਹਿਜਾਂਨਹੁ॥ ਭਇਪ੍ਰਿਥਵੀਮੇਜ
 ਦਿਕਨੀਰੀ॥ ਕ੍ਰੇਧਅਗਨਕੁਨਕਾਮਸਰੀ
 ਰੀ॥ ਲੋਭਅਕਾਸੀਕਹਿਸਮਸ੍ਰਾਏ॥ ਪੰਚਮੀ
 ਸਦਿਹੁਨਭਕੇਪਾਇ॥ ੫॥ ਦਿਹੁਪੰਚਤਤਪੰਚ
 ਵਿਸਤਮੀਸਾ॥ ਅਬਯੰਨਕੇਭੇਦ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਗੁਰਾਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਅਨਮਇਨਾਸਾਇੰਦ੍ਰੀਗਿ
 ਯਾਨ॥ ਦਿਹੁਦੇਉਭੁਤੇਧੁਗਦਸਿਖਲੇਹੁਧਰਿ
 ਚਾਂਨ॥ ੧॥ ਉਪਸਥਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਅਨਮਹਿਰਮ
 ਨਾਇੰਦ੍ਰੀਗਿਯਾਨ॥ ਦਿਹੁਦੇਉਜਲਤੇਧੁਗਦ
 ਸਿਖਲੇਹੁਧਰਿਚਾਨ॥ ੨॥ ਚਰਨਕਰਮਇੰ
 ਦ੍ਰੀਅਨਮਹਿਲੇਚਨਇੰਦ੍ਰੀਗਿਯਾਨ॥ ਦਿਹੁ
 ਦੇਉਬਸਤੇਧੁਗਦਸਿਖਲੇਹੁਧਰਿਚਾਨ॥

॥३॥ घचनमेकरमदिहीअनमहिमेउमेदि
 हीगिजात ॥ दिहुरेडिनबुउयूगदमिधलेग
 परिचान ॥४॥ धानकरमदिहीअनमहि
 उवदिहीहूनगिजात ॥ दिहुरेडिपदतहि
 यूगदमिधलेगपरिचान ॥५॥ अष्टवि
 टीबुवा ॥ दिहुर ॥ ॥ मेउसुअयजाउ
 मयूगदमेउदिहीअमयबुउ ॥ दिमासुउ

ਤੁਹੈ ਦੇਵਤਾ ਦਿਹੁ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਦਿਹੁ ਸੂਤ ॥ ੧ ॥ ਤੁਕ
 ਅਧਯਾਤਮ ਜਾਨੀਐ ਸਭ ਪਰਮਹੰਸ ਅਧਭੂਤ ॥
 ਵਾਇਤਤੁਹੈ ਦੇਵਤਾ ਦਿਹੁ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਦਿਹੁ ਸੂਤ ॥
 ੨ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁ ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਗਟ੍ਰਿ ਸੂਤ ਵਾਧ
 ਭੂਤ ॥ ਸੁਹਜਤੁਹੈ ਦੇਵਤਾ ਦਿਹੁ ਤ੍ਰਿਪਟੀ ਦਿਹੁ
 ਸੂਤ ॥ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਅਧਯਾਤਮ ਪ੍ਰਗਟ੍ਰਿ ਰਸਕ
 ਹਨੀ ਅਧਭੂਤ ॥ ਵਹਨਤੁਹੈ ਦੇਵਤਾ ਦਿਹੁ

ਸ੍ਰਿਪਟੀਦਿਹੁਸੂਤ॥੪॥ਪ੍ਰਾਣਮਯਜਾਤਮਪ੍ਰ
 ਗਟਪ੍ਰਾਣੁਦਿਆਮਯਭੂਤ॥ਅਸਦਨਭਿਹੋਰੇ
 ਵਤਾਦਿਹੁਸ੍ਰਿਪਟੀਦਿਹੁਸੂਤ॥੫॥ਇਤਧੰਚਗਿਯ
 ਨਾਇਤ੍ਰੀਮਾਸ੍ਰਿਪਟੀਬਚਨਸੁਮਯਜਾਤਮਪ੍ਰਗ
 ਟਵਕਤਿਦਿਮੀਮਧਿਭੂਤ॥ਅਗਨਤਕੁਯੋਰੇ
 ਵਤਾਦਿਹੁਸ੍ਰਿਪਟੀਦਿਹੁਸੂਤ॥੬॥ਹਸਤਸੁ
 ਮਯਜਾਤਮਪ੍ਰਗਟਮਾਦਾਨੰਮਧਿਭੂਤ॥ਇਕੁ

ਤਤ੍ਰਹੈ ਦੇਵਤਾਇ ਹੁਤ੍ਰਿਪਟੀਇਹੁ ਸੂਤੁ ॥ ੨ ॥ ਚਰਨ ੨੦੨
 ਸੁਅਯਾਤਮਪ੍ਰਗਟਗੀਤਵਿਅੰਅਧਕੂਤੁ ॥ ਵਿ
 ਸਾਤਤ੍ਰਹੈ ਦੇਵਤਾਇ ਹੁਤ੍ਰਿਪਟੀਇਹੁ ਸੂਤੁ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਉਪਸਥਸੇਅਯਾਤਮਪ੍ਰਗਟਅਲੀਦੇਅ
 ਭੂਤੁ ॥ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿਰਹਾਦੇਵਤਾਇ ਹੁਤ੍ਰਿਪਟੀ
 ਇਹੁ ਸੂਤੁ ॥ ੪ ॥ ਗੁਣਸੇਅਯਾਤਮਪ੍ਰਗਟ
 ਮਲਤਿਅਗੀਅਧਕੂਤੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰਤ੍ਰਹੈ ਦੇਵਤਾ

ਮਨ ਮਗ ਬੁਧ ਚਿਤ ਮੀਰੀ ਕਾਰ॥ ਦਿਹੁ ਨ ਭਿਤਤ
 ਹੁਕੀ ਦਿਨਿ ਰਧਾਰ॥ ੧॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਪੰਛਤਿਤ
 ਦਿਸ ਬੁਲ ਪਦੁਤ ਦੁਤ ਤਨ ਕੇ ਲਿਗ॥ ਦਿਗ
 ਚਉਥੀ ਸੇਤ ਤਕੇ ਬਹੁ ਬਿਪ ਕਹਿ ਭਿਪੁ ਸੰਗ॥
 ੨॥ **ਚੌਪਈ**॥ ਸਿਖਾ ਦਿਹੁ ਚਉਥੀ ਸੇਤ ਤ
 ਨ ਰਜਾਨ ਹੁਤਿ ਨ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਸੇ ਕਹੀ ਮੈ॥ ਫੁਨ
 ਦਿਕਾ ਚਉਤੀ ਨ ਮਭਿਰ ਪਈ ਸਾ ਮਾਂਧਰਿ

ਮਤੁ ਸੇਲੀ ਮੈ ॥ ਸੇ ਰੈ ਬੜ ਗਲ ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਰਕ ॥ ੧੫
 ਫੁਨ ਸਾਖੀ ਦੁ ਜਾਂਤਹ ॥ ਇਹ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰਖ ਕੋ
 ਉਤਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੇ ਮਾਨਹ ॥ ੨ ॥ ਅਖਾ
 ਗੁਤ ਅਵਸਯ ॥ ਚੰਪਕ ਛੰਦ ॥ ਇਹੇ ਹੀ ਇਸ
 ਬਲ ਦਿਹਾਈ ॥ ਰੈ ਪੰਚ ਤਤ ਕੇ ਠਾਈ ॥ ਨਰੁ ਦਾਇ
 ਤੇ ਜਲ ਧਰੀ ॥ ਪੀਛੇ ਬਹੁ ਬਿਪਕ ਗੇਵ
 ਹਲੀ ॥ ੧ ॥ ਇਹ ਸਬਦ ਸਪਰਸਹਿ ਰੂਪ ॥

ਹਸਨੀਥਮਿਲੇਤਨਜੁਪਾ॥ ਦਿਤਤਨਮਾਤਾ
 ਕਾਸਰੇਤਾ॥ ਦਿਹਪੰਚਵਿਥੇਕੇਰੇਤਾ॥ ਫੁਨਪੰ
 ਚਇਤ੍ਰੀਆਗਿਜਾਨੀ॥ ਸੁਵਲਾਇਮਿਲੀ
 ਵਿਪਨਾਨ॥ ਅਰੁਕਰਮਸੁਇਤ੍ਰੀਪੰਚ॥
 ਵਚਨਾਇਮਿਲੀਪ੍ਰਪੰਚਾ॥ ੩॥ ਮਨਬੁਧਚਿ
 ਤਅਰੀਕਾਠਾ॥ ਦਿਹਅੰਤਰਿਕਰਣਿਬਿਚਾਰ
 ਫੁਨਦੇਵਚਤੁਰਦਸਜਾਨਹੁ॥ ਦਸਵਾਇਮਿ

ਲੀਧਿਹੁੰਜ਼ਮਾਨਹੁ॥੪॥ ਹੈਸਤਰਜਤਮਹੁ॥੧੬॥
 ਲੁਮਾਹੀ॥ਇਹੁਕਿਤਕਿਤਵਰਤਾਹੀ॥ਤਾਹ
 ਕਾਲਕਰਮਸੁਭਾਵਾ॥ਫੁਨਜੀਵਸਰੂਪਦਿ
 ਖਾਵਾ॥੫॥ਅਰੁਕਾਲਉਪਾਇਖਪਾਵੇ॥ਇ
 ਹੁਕਰਮਸੇਮਾਨਮਿਲਾਵੇ॥ਫੁਨਸੂਰਸੁ
 ਖਦੁਖਮਾਨੇ॥ਸੇਧਾਪਪ੍ਰੰਨਕੇਠਾਂਤੇ॥੬॥ਹੈਜੀ
 ਵਸੇਦੇਤੀਨਕਰਤਾ॥ਜਨੁਸਰਬਪਦਾਰਥਧਰ

ਤਾ ਮਿਲਸਬਰਨੇ ਕੇ ਸੀਘਾਤਾ ॥ ਦਿਹੁ ਜਾਗ੍ਰਤ
 ਅਵਸਥਾਤਾ ॥ ੭ ॥ ਆਸਾਹਿ ਦਿਸ੍ਹ ਅਭ
 ਮਾਨੀ ॥ ਤਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਹ ਪ੍ਰਮਾਨੀ ॥ ਹੈ ਗਤ
 ਸਗੁਲ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਫੁਨ ਰੇ ਗਦਿ ਸਬੁਲ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸਾਕਹੀ ਐਨੈ ਨਦਿ ਸਬਾਨੈ
 ਬਾਲੀ ਵਹਿਖੀ ਅਜਾਨੀ ॥ ਦਿਹੁ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅ
 ਵਸਥਾਨਿ ਰਲੇ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸੁਪਨ ਅਬਫੁ

ਫੇ॥੫॥ ਦਿਤੁ ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸਥਾ ਦਿਹ ਲੋ॥

ਅਥ ਸੁਪਨਾ ਅਵਸਥਾ ਕਥੇਤ॥ ॥ ਏਧਰੀ॥

ਦਸਵਾਦਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਨਾਗਾਰਿਕ॥ ਜੈਪੰਚ ਸੁਇ

ਦੀਆਰਿ ਜਾਨੀ॥ ਫੁਨ ਕ੍ਰਮੇ ਪੰਚਕੇਆਰੀਤਿ

ਨਬੀਬ੍ਰਿਤ ਬਖਾਂਨੀ॥ ਅਰੁ ਪੰਚਦਿਓ ਸਬਦ

ਦਿਕ ਜਾਂਨਹੁ॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰ ਲੁਸੰਤੁ ਸ੍ਰੀ॥

ਫੁਨ ਦੇਵ ਚਤੁਰਸ੍ਰ ਜੈਤਿ ਨ ਮਾਂਹੀ ਸਬਦਿ ਦੀ

ਆਸੀਤੁਸ੍ਵਰਿ॥ ਦਿਹੁ ਕਾਲੇ ਕਰਮ ਸੁਰਾਹਸ
 ਕਲਮਿ ਲਿਖਿ ਗਸਰੀ ਨ ਕਹਾਵੈ॥ ਸਿਖਤਾਮ
 ਹਿਗਲੈ ਗਗਨੁ ਫੁਟਤਾ ਕੇਤੇ ਜੇ ਮੈਨ ਤਪਾਵੈ॥
 ਅਬ ਸੁਧਨ ਅਵਸਥਾ ਯਕੋ ਕਹੀਐ॥ ਸਾ
 ਰੇਜ ਸਮਝੁ ਮਾਤੀ॥ ਤਗਸਤਗੁ ਲਵਿਸਾਰੇ
 ਵਤਾ॥ ਜਾਨਹੁ ਭੋਗਵਾਸਨਾ ਠਾਂਤੀ॥ ਫੁਟਕੀਠ
 ਇਸ ਥਾਨ ਮਧਵਾਚਾ ਕੀਵਿ ਆਤਮਾ ਸਮੇਤੀ॥

ਮਿਖਸੁਪਨਅਵਸਥਾਕੀਉਨਿਰੋਨਸਮਸੁਦੇਖ ॥੧੦੮॥
 ਇਹੁਹੇਤੁ ॥੩॥੫੮॥ ਇਤਸੁਪਨਅਵਸਥਾ
 ਨਿਰਲੇਨਿਰਲੇ ॥ ਅਥਸਥੇਪਤਅਵਸਥਾ
 ਕਥਤੇ ॥ ॥੬॥੫੯॥ ਸਥੇਪਤਕਾਹਦੇਹਤ
 ਸਥਹੀਤਾਹਲੀਨੀ ॥ ਇਹਸਥਿਹੇਘੋਰ
 ਨਿਰਾਵਸਰੀਨੀ ॥ ਧ੍ਰੁਗਿਧਾਅਭੁਮਾਨੀਨੇ
 ਤਮੇਗੁਲਰੂਪਕਹੀਐ ॥ ਈਸ੍ਵਰਤਹਾਦੇਖ

108 A
ਭੋਗਮਨੀ ਦੇਸੇ ਲਾਜੀਐ॥ ਫੁਨਪੰ ਸਤੀਥੀਲੇ
ਗੁਪਤਠਿ ਦੇਇਸ ਬਾਂਨ ਕਜਾਨੀਐ॥ ਇਹੁ
ਕਹਤੁ ਸਬੋਪਤ ਅਵਸਥਾ ਸਿਖ ਸਤੁ ਕਰਮ
ਨੀਐ॥ ੬੦॥ ਇਹੁ ਸਬੋਪਤੁ ਅਵਸਥਾ ਨਿਰ
ਨੇ॥ ਅਥਤੁ ਗੀਆ ਅਵਸਥਾ ਕਥੋਤੁ॥ ॥ ॥
ਚਰਪਦੁੰਦੁ॥ ਤੁ ਗੀਆ ਅਵਸਥਾ ਚੇਤੀ ਨਤਤੀ
ਸੁਯੀ ਸਰੂਪ ਅਰੁਮਾਨੀਯਤੀ॥ ਪਰਮਨੀਦੇਭੇ

ਗੀਕਰੀਐ ॥ ਸੇਰੀਏ ਵਸਦਾ ਤਹਿਲੀਐ ॥
 ॥ ੬੧ ॥ ਸਗਬਉਪਾਧਵਿਵਰਜਤਮੁਕਤੰ
 ਤ੍ਰਿਗੁਣਮਤੀਤਸਾਖੀਉਕਤੰ ॥ ਮੁਰਧਨ
 ਇਸਥਾਨਪਰਾਫੁਨਧਾਲੀ ॥ ਤੁਰੀਆਅਵ
 ਸਥਾਨਿਰੰਜਾਨੀ ॥ ੬੨ ॥ ਇਤ੍ਤੁਰੀਆਅਵ
 ਸਥਾ ॥ ਇਕਵੰਦੰ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ੍ਰਪਈਐ
 ਸਭਤਤਨ ॥ ਇਦੀਆਦੁਆਰਾਕੋਰੋਬਿਉ

ਹਠੇ ॥ ਸੁਪਨਸਗੀਰਭਰਮਨਵਤੁਕਤਮਾਨ
 ਤਹੈ ਸੁਖਦੁਖਅਧਾਰੇ ॥ ਲੀਨਸਬੇਗੁਲ
 ਹੋਇਸਬੇਧਤੁਜਾਨਤੁਸਾਰਿਨਘੋਰਅੰ
 ਧਾਰੇ ॥ ਤੀਨਬੇਸਾਖੀਗੇਤੁਗੀਆਤਤੁ
 ਸੀਰਠਸੇਈਸੁਭਧਰਮਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋਰਠ
 ॥ ਸਿਖਤੁਅੰਸੇਜਾਨਹਉਅਸੀਗਸਾਖੀ
 ਸਦਾ ॥ ਅਧਾਰਿਚੇਤਨਮਾਨਮਵਰਧਦਾਰ

ਬਜਰੁ ਸਬੇ ॥ ੬੪ ॥ ਸਿਖ ਮੈ ਤੇ ਸੇ ਕਹਿ ਉਸਾਖ ॥ ੧੧੦ ॥
 ਹਿਕੇ ਸਿਧਾਂਤ ॥ ਜੇ ਤੇ ਰੇ ਸੰਕਾਰ ਹੀ ਸੇ ਅਬ ਪ੍ਰਭ
 ਬਿਗਤਿ ॥ ੬੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸਮੁੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਸੰਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤੁ ਜੋ ਗੁਨਾ ਮਰਤੁ ਰਹੇ ਹੁ
 ਯਾਸ ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਸਿਖ ਤਿਵਾਰੁ ਚੋ ਪਈ ॥
 ਹੇ ਸ੍ਰਾਮਨ ਤੁਮ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰੂਪ ॥ ਮੈ ਰਹਨਾ ਨੇ ਦੇਹੁ ਸ
 ਰੂਪ ॥ ਇਹੁ ਸੇ ਤੇ ਜੋ ਕੁਯਾ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਖਿਮ

॥२॥३॥४॥५॥६॥७॥८॥९॥१०॥११॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥२२॥२३॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥४९॥५०॥५१॥५२॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥६३॥६४॥६५॥६६॥६७॥६८॥६९॥७०॥७१॥७२॥७३॥७४॥७५॥७६॥७७॥७८॥७९॥८०॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥८८॥८९॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥९५॥९६॥९७॥९८॥९९॥१००॥

ਕਰਹੁ ਮਮ ਮੇਟਹੁ ਬਾਧ ॥ ੧ ॥ ਹੋਤੋ ਕੁਮੈ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਥ
 ਅਬਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸੇਸਤ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਜਬਹੀ ॥ ਬਚੁ
 ਸੁਨਾਇ ਕਧਾਟ ਓਘਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਸੀਸੇ ਸਕਲ
 ਸਿੰਘਾਏ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤੁ ਮਾਤੁਰ ਹੀ ਅਸੀ ਕਾ ॥ ਜੇਤੁ
 ਮਤੀ ਨ ਸਿਧਾਂਤੁ ਹੋਇ ਬੰਖਾਨੈ ॥ ਤੇਪ੍ਰਕੁ ਮੈਨੀ
 ਕੇਕਰ ਜਾਨੈ ॥ ੩ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਤੁਰੀਆ ਤੀਤੁ ਬਿਖਾਨੈ ॥
 ਤਾਪੀ ਦੇ ਅਵੈਤ ਸੁਨਾਹੁ ॥ ਤੁਮ ਚਿਨ ਅਉਰ ਕਰੇਨ

ਜੀਕੇਈ ॥ ਤੁਮਹੀਤਿ ਤੁਮਹੀ ਸਾਹੇਈ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ੧੧
ਗੁਰੇ ਹਾਠਾ ॥ ਸਾਧਸਾਧ ਸਿਖ ਪੀਤ ਤੁਰੇ ਲੇਖੁ ਸੁ
ਤੈਂਕੀ ॥ ਯਾਂਕੇ ਉਤਰ ਅਥ ਕਹੈ ਵੈਤ ਮਿਦੇ ਕੁਮਹੀ
ਨ ॥ ੫ ॥ ਚੁਧਈ ॥ ਸੁਦਨ ਮਨ ਨ ਕੀਤੈ ਨ ਕਿ ॥ ੬
ਨਿਧਿ ਜਾਸਾ ਫੁਨ ਜਾਂ ਨਿਉ ਠੀਕੈ ॥ ਅਥ ਸਖਿਜਾ
ਤਕਾਰ ਤੁਰੇਈ ॥ ਭੁਧ ਸੰਦਹਿ ਰਹੇ ਨ ਜੀਕੇਈ ॥
੬ ॥ ਲੇਹਿਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਅਸਾਧਨ ਬੁਧ ਮਕੇ ਅਹੀ ਬੁਧ ਮ

ਯੋਧੇਈ॥ ਤੁਰੀਆਤੀਤਹਿਅਨਿਭਵੈ ਹਉਤੁਗੋਨ
 ਕੇਇ॥੧॥ **ਇਦਕਹੁੰਦਾ॥** ਜਾਗ੍ਰਤਤਉਤਹਿਮੇ
 ਰੇਵਿਖੇਕੁਛਸੁਪਨਸੁਤੇਨਹਿਮੇਰੇਵਿਖੇਹੈ॥ ਨਾਹਿ
 ਸਬੋਪਤਮੇਰੇਵਿਖੇਫਨਹਿਸੁਤੇਜਸਪ੍ਰਾਗਪਿਖੇ
 ਹੈ॥ ਮੇਰੇਵਿਖੇਤੁਰੀਆਨਹੀਦੀਸਤਯਾਹਿਤੇਮੇ
 ਰੇਸਰੂਪਅਖੇਹੈ॥ ਦੂਰਤੇਦੂਰਪਰਤੇਪਰੇਅਤਿ
 ਸੁੰਦਰਕੋਉਨਮੇਹਿਲਖੇਹੈ॥੨॥ **ਸਿਖੋਵਾਰਾ॥**

ਦਹਿਰਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਤਦੁਰਕਹਿਉਪਰੇਉਰੇਕਹੰਅਥ ॥ 112
 ਅਉਰ॥ ਦਿਹੁਤਉਕ੍ਰਮਗੁਨੀਭੈਉਗੁਰਬਤਾ
 ਵੇਮੇਰ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੋਵਾਚ॥ ਉਰੇਪਰੇਕੁਛਹੈਨਹੀ
 ਵਸਤਰਹੀਭਰਪੂਨ॥ ਚਤੁਰਅਭਾਵਤਸੇਕਹੇ
 ਤਬਕ੍ਰਮਹੋਇਹੈਦੁਰ॥ ੧੦॥ ਸਿਖੋਵਾਚ॥
 ਚੋਪਦਾ॥ ਜੇਪ੍ਰਤਚਤੁਰਅਭਾਵਸਮਸਾਵਹੁ॥
 ਬਿਨਬਿਨਕਰਅਰਥਬਤਾਵਹੁ॥ ਦਵੈਤਮਿਟੇਸ

ਭਰੀ ਭਰਮ ਢੀਜੈ ॥ ਸਿਰਸੀ ਦੇ ਹਮੇਰਿ ਮਥਕੀ ਜੈ
 ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਉ ਦਾ ਦਾ ॥ ਚੌਥੀ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰਗ
 ਅਭਾਵ ਸੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਹੀ ਐਨੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਮ
 ਸ੍ਰਾਉ ॥ ਫੁਨ ਅੰਨਿ ਉਮੰਨ ਅਭਾਵ ਦੁਸਰੇ
 ਸੇਈ ਤੇਰਿ ਸੁਨਾਉ ॥ ਅਰਸੀਨ ਪ੍ਰਧੰ ਸਾਭਾ
 ਦੁਤੀ ਸਰੋਤਾ ਕੇ ਕਚਿ ਚਿਤਾ ॥ ਜਬ ਚਤੁਰ
 ਅਭਾਵ ਅਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਂਨਹਿ ਤਬ ਫੁਟੇ

ਭ੍ਰਮਸਾਰ॥੧੨॥ ਅਥਚਤੁਰੇਭ੍ਰਾਵਕੀਸੁਚਨਾ

॥ਸਵੇਯਾ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾਮਾਹਿਅਭਾਵਪਟਿਨ
 ਕੋਪਾਗਭਾਵਦਿਹਜਾਨੇਰਹੀਐ॥ ਤਮ੍ਰਿਤਕਾ
 ਕੇਭਾਵਨਬਹਿਬਿਧਅੰਨਿਉਅੰਨਆਭਾਉ
 ਸੋਗਹੀਐ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾਮਪਟੀਨਤਾਮਭੁਕੀਜ
 ਹਿਪ੍ਰਧੀਸਭਾਵਸੇਲਹੀਐ॥ ਨਾਕਫੁਕੁਜੇਤਾ
 ਅਥਚਤੁਰੇਭ੍ਰਾਵਕੀਸੁਚਨਾ

॥ १२ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਾਗਮ ਭਾਵ ਦੁਰਨੀ ਮਨੋਰਥ
 ਦਿੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਜਾਬਦਾ ਨੇੜੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦਿਹਾਏ ॥
 ਕਹੀ ਅਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਸ਼੍ਟ ਕੇ ਅਭਾਵੇ ॥ ਜੈ ਸੇਵਾ
 ਠਪਾਹਤ ਸੁਲਧ ਅਤਿ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ॥ ਤਾਹੁ ਮਧ
 ਨਾਹਿ ਕੁਦੁ ਪ੍ਰਤੀਤੀ ਬਨਾਵੇ ॥ ਜੈ ਸੇਵੀ ਚਨਕੀ
 ਗਾਸ ਕੀ ਚਨਕੀ ਦੇਖੀ ਅਤਿ ॥ ਤਾਹੀ ਮਧ ਨਹੀ ਕੁ
 ਦੁਰੁਧਨ ਬਨਾਵੇ ॥ ਜੈ ਸੇਵਾ ਰੁਮਾਹਿ ਫੁਨ ਬਾ

॥५॥
ਦਰਸਨਾਂਤੀਅਤਿਸ੍ਰੀਦਰਕਰਿਤਸਿਖਦੇਹੀਧੂ ॥੧੨੪॥
ਗਅਭਾਵਹੈ॥੧੪॥ਅਥਅਸਿਉਮਿਤ
ਅਭਾਵਾਸਦੈਯਾ॥ਦੇਕਭੁਮਤੇਭਾਵਨਬਹੁ
ਬਿਪਕ੍ਰੰਤਕਰਦਾਰੀਧੀਆਮਾਟ॥ਭਪਤੀ
ਦੰਕਨਸਗਵਗਗਰੀਆਕਲਸਕਹਾਲੇ
ਨਾਨਾਘਾਟ॥ਨਾਮਰੂਪਗੁਨਭਿੰਨਭਿੰਨਦੁਨ
ਬਿਭਿੰਨਗਭਿੰਨਹੀਰਾਟ॥ਸ੍ਰੀਦਰਕਰਿਤਿ

ਸਿਖਸੁਨਮੈਸ ਅੰਨਿਉਅੰਨਿਅਗਾਵੁਦਿਗ
 ੨॥ ੧੫॥ ਅਨੇਹਰੁਦਿਗ॥ ਏਕੁਮਕੇਦਿਗ
 ਗਕੰਚਨਕਾਵਤੈ॥ ਤਾਰੁਕੇਦਿਵਪੰਭੁਤਿ
 ਭੁਖਨਅਨਿਤੁਰੈ॥ ਮੰਦਕਾਕੰਚਨਮਾਲਸੀਜ
 ਫੁਲਫੁਨਕੰਭੁਲਵਲੈਪਰੈਫੁਲਪੀਦਕਾਗ
 ਨਤਰੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਗੁਨਬਿਉਗਰਸਭਕਿੰਨ
 ਭਿੰਨਰੈਅੰਗਅੰਗਅਪਨਹੀਰਉਰਬਨਾਤਰੈ॥

॥५॥

ਐਸੀ ਭੀ ਤਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਨ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕਹਿਤਿ ਹੋ ਤੇ ਹਿ ਦਿਖੁ ॥ ੧੪ ॥
ਹੀ ਅੰਨਿ ਉਅੰਨ ਅਭਾ ਦੁਯੋ ਭਨਤ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਖ ਦੇ ਕਰੁ ਮ ਕੇ ਦਿਕਾ ਰਤਾ ਮਝਾ
ਕੇ ਪਾਤਕ ਹਾਵਹਿ ॥ ਫੁਟ ਚਰਵਾ ਚਰਵੀ ਤਸੀ
ਤ ਬਲਾ ਸਾਗੀ ਲੇਟਾ ਗਾਵਹਿ ॥ ਜੈ ਨਾਮੁ ਧਰਾ
ਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਦੀਸਤ ਵਧ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਦਿਹ
ਅੰਨਿ ਉਅੰਨਿ ਅਭਾ ਦੁਸੁ ਕਹੀ ਐ ਬਹੁਤ

ਵਿਸਤਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ~~ਕੁਲੀਐ ਛੰਦ~~ ॥ ਲੇਹਾਪੁ
 ਗਟਕੇ ਦੇਖੀਐ ਸੇਭੁ ਮਧਿਕਾਰ ॥ ਵਿਦੁਪ
 ਭਾਂਤ ਤਾ ਕੇ ਭਏ ਜਗਤਿ ਮਾਹਿ ਹਰੀਆਰ ॥
 ਗੁਰਮੁਖ ਮਸੇਰ ਕਾਟੀ ॥ ਬਰਦੀ ਬੁਧਾ
 ਭਾਲਤੀ ਬਨਦੁਰੀ ਸਵਾਰੀ ॥ ਨਮ ਰੂਪ ਗੁਨ
 ਭਿਨ ਭਿਨ ਜਗ ਕੈ ਸਾਤੁ ਜਾਸੇਹ ॥ ਅੰਨਿਓ
 ਅੰਨਿ ਆਭਾਵੁ ਸਿਖ ਦੇ ਕਹੀਐ ਲੇਹਾ ॥ ੧੮

॥ छपै छै ॥ बुभयि कवयाम ब्रजे ततधि ॥ ११५
 परमै ॥ धाम मलमल मरित नी उठलि प
 कै मरमै ॥ मिरी माढ घाढ उअये उठबै रद
 करीमै ॥ यठ बाला अरु गिरी गत उवहुँ अ
 डित लगीमै ॥ सुनव जं ले घरत जे ॥ अ
 नित गीति मरित करे ॥ दिउ अति डिमि ति
 आबु दरे कागज वार लुपिल जे ॥ १८

॥ गीउकहंदा ॥ दनदेकरुमदिकार ॥ उरदि
 सतागघगुघियरेधीमै ॥ जठमलमायाप
 उपयदलमनेकपेधीमै ॥ उतनमरुपम
 गगलमुकिनरिघगुतुंगुतुघियंगीमै ॥ २० ॥
 सुभादमतिउमतिवहीमैमिधतिमके
 ज्ञातीमै ॥ २० ॥ दमेहंदा ॥ जलघिकार
 अघमनगुदैनघुरघुरातरीग ॥ नैलाप

ਲਾਜਾਨ ਸੇ ਤੇ ਜਲਹੀ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਅਗਨ ਧਿ
 ਕਾਰਿ ਮਸਾਲ ਚਿਕਰ ਹੁਕੇਈ ॥ ਵਾਇਦਿ
 ਕਾਰਿ ਜਾਨ ਬਧ ਗਾਮੀਧੀ ਹੋਈ ॥ ਅਕਸ
 ਵਿਕਾਰ ਸੁ ਅਰੁ ਹੋ ਤੇ ਨਾਨਾ ਦਿਖਾ ਦੇਖੀ ਐ ॥ ਚਿ
 ਹੁ ਅੰਨਿ ਭੁੰਨੀ ਆਰਾਵ ਸਿਖ ਸੁਨ ॥ ਪੰਚ
 ਤਤਮ ਹਿਯੋ ਖੀ ਐ ॥ ੨੧ ॥ ਇਹਿ ਗਾ ॥ ॥ ॥
 ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਰਨੁ ਗਤ ਕਾਰਨੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੰ

ਭਗਵਾਨ ਵਿਸਤਾਰੇ ਚਉਗਾਮੀ ਲਖ ਕਾਤ
 ॥੨੨॥ ਅਥ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥ ਭੋਪਈ ॥ ਦਿ
 ਭਮਬਿਕਾਰ ਭਮਮਹਿਲੀਨੀ ਕਲਬਿਕਾਰ ਕੁਲ
 ਮੰਗੀ ॥ ਫੁਨ ਤੈਕ ਵਿਕਾਰ ਤੇਕ ਮਹਿਮਿਲਾ
 ਵਾਇਵਾਇਮਿਲਾ ਕਾਗੀ ॥ ਅਵਾਸ ਬਿਕਾਰ ਮਿ
 ਲੇਅਕ ਮੈਕਾਰ ਲਕਾਰੇ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ਸਿਖਦਿ ਪ੍ਰਧ
 ਧਾਨਾ ਵੇਕਾਰੀ ਮੈਕਾਰੇ ਮੈਠਹਾਰੀ ॥੨੩॥

ਸੁਖਮਨਦਿਸੁ ਬੁਲਾਨੁ ਦੇਵੀ ਨਿਰੋਦਿ ॥
 ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਨਮੰਤ੍ਰ ਜੋਗੇਸ਼ਨ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ ॥ ਪਸਰੀ
 ਨਧੀਧਰੀ ॥ ਪੁਰਖੀ ਨਿਰੋਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀਦਰੁ
 ਰਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ੍ਰਿਵਿਗਤਿ ਤ੍ਰਿਦੇਵੀ ਅਨੁਨਤਿ
 ਕੁੰਦੁ ਕੁੰਦੁ ਜਨਮ ਧਰੁ ਕੁੰਦੁ ਰੋਦਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ ॥ ਕਹਿਤੁ ਸਸਾਨੇ ਸੀਘਰਾਥ ਸੇ
 ਰਿਨਰੁ ਨਿਦੇਖੇ ॥ ਬਹੁਨੁ ਆਰਾਮ ਸੇ ਤੇ ਕਥੈ

ਨਹੀਏਥੇ ॥ ਤਿਉਹੀ ਥੀਯਿਜਾਪੁਤ੍ਰਧੀਪੁਲੇਸੂ ॥ ੧੮
ਲਤਕਹੀਐ ॥ ਮ੍ਰਿਗਕੁਲਮੈਹੈਨੀਕਹੀਰੁਰੁਤ
ਨਹੀਲਹੀਐ ॥ ਰੁਕਮਾਹਿਸਠਪਨੀਕਾਲੈ ਸੁ
ਬੁਝਕੁਤਮੀਲਗਤਹੈ ॥ ਸਿਖਦਿਹੀਅੰਤਿਤਾਰਾ
ਉਸੁਨਅੰਮੇਹੀਸਭਕੁਗਤਿਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਧਾਬ
ਨੀਦੁਰ ॥ ਸਿਖਯਹੀਅਭਾਦਅੰਤੁਤਹੈ ॥
ਨਹੀਉਤਿਪਤਿਦਿਸੁਤਿਪੁਲੇਕਹੈ ॥ ਨਹੀ

ਆਰਿਨ ਅੰਤਿ ਅਧਰਾਹੁ ॥ ਨਹਿ ਸਿਸ੍ਟਾ ਸਿਸ੍ਟ
 ਨੇਕੇ ਭਿਆਹੁ ॥ ੨੭ ॥ ਨਹਿ ਕਾਰਨੁ ਕਾਰਨ ਦੁਖੀ
 ਭਿਆਧ ॥ ਨਹਿ ਈਸ਼ਰੁ ਈਸ਼ਰੁ ਨ ਪਰੇਸ ਮਾਧ ॥
 ਨਹਿ ਤਤੁ ਵਿਤਤੁ ਵਿਭਾਗ ਭਿੰਨ ॥ ਨਹਿ ਜੇਤੁ ਅ
 ਜੇਤਿ ਕਹੁ ਨ ਚਿੰਨ ॥ ੨੮ ॥ ਨਹਿ ਕਾਲ ਕਰਮ
 ਸੁਭਾ ਹੁੰ ਆਹਿ ॥ ਨਹਿ ਦਿਰਿ ਮਾਅ ਦਿਰਿ
 ਲਗੀ ਕਾਇ ॥ ਨਹਿ ਰਾਗ ਦਿਗਗਨ ਹੀ ਧੰਧ ਮੁਕਤ ॥

119
ਨਹੀਰੁਪਅਰੁਪਨਮਜੁਗਤਿਜੁਗਤਿ॥ ੨੫॥ ਨ
ਹੀਆਹਿਪ੍ਰਮਾਤਾਕੇਪ੍ਰਮਾਤੁ॥ ਨਹੀਰੈਪ੍ਰਮਾ
ਯਨਪ੍ਰਮਾਤੁ॥ ਨਹੀਲਾਇਵਿਖੇਪਨਨਿਕ
ਟਦੂਰ॥ ਨਹੀਦਿਵਸਗਜੀਚੰਦਸੁਰ॥ ੩੦॥
ਨਹੀਸੁਕਲਨਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਨਰਕਤੁਪੀਤ॥ ਨਹੀਕ
ਨਿਸ਼੍ਰਵੀਰਘਘਾਮਸੀਤ॥ ਨਹੀਅਰਥਧਰ
ਮਨਕਾਮਸੇਖ॥ ਨਹੀਧਾਪਧੀਨਅਪ੍ਰੇਖਪ੍ਰੇਖ॥

੧੧੫

॥ ३१ ॥ नगीसृगगारिकनगीनठकदाम ॥ ३१ ॥
 नगीबामबवेडितेदिडाम ॥ नगीघेरमाम
 वनमघरजाल ॥ नगीदुठलुभासूमनगी
 सिमूउचाल ॥ ३२ ॥ नगीमीयिजासुबनकठन
 ननाम ॥ नगीहेमजगनगीघुउडियाम ॥
 नगीदिसृडियामनगाठवेदि ॥ नगीनिगु
 लसुगुलुवेरदेदि ॥ ३३ ॥ नगीमेहन

ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀਨ ॥ ਹੇਤਨ ਪ੍ਰੇਤਨ ਪ੍ਰੇਮਲੀਨ ॥
 ਨਹੀਨ ਦੁਖਾ ਦਸ ਪਾਪ ਭਾਗਤਿ ॥ ਨਹੀ ਸਾਧਕ
 ਕਮਾਇ ਕਰੇ ਭਾਗਤਿ ॥ ੩੪ ॥ ਨਹੀ ਸਾਧਕ
 ਸਾਧਨ ਸਾਧ ਸਾਧ ॥ ਨਹੀ ਸਿਧ ਅਸਿਧ ਨ
 ਨਿਰਦੁਗਾ ॥ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਆ ਨ
 ਕੇਇ ॥ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ॥ ੩੫ ॥
 ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਅ ਕਤਿ ਅਦ੍ਰਿਅ ਕਤਿ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ॥

ਨਹੀਰਕਤਵਿਰਤਅਬੁਧਬੁਧ॥ ਨਹੀਤਰਕਮ
 ਤਰਕਮਧੀਰਧੀਰ॥ ਨਹੀਸੀਨਅਸੀਨਥੀਨ
 ਥੀਰ॥ ੨੬॥ ਨਹੀਉਤਅਉਤਅਉਲਉ
 ਲ॥ ਨਹੀਮਾਪਅਮਾਪਅਉਲਉਲ॥ ਨਹੀ
 ਕ੍ਰਿਸਦਿਸ੍ਰੁਲਨਕੁਬਾਬਾਲ॥ ਨਹੀਕਰਾਮ੍ਰਿ
 ਕ੍ਰਿਮਕਾਲਨਕਾਲ॥ ੨੭॥ ਨਹੀਕਾਗ੍ਰੁਤਸੁਪਨੇ
 ਸਥੇਪਤਸਚ॥ ਨਹੀਕੁਰੀਅਕੁਰੇਸਾਖੀਮਤਸਚ॥

ਨਹੀਗਏਗਿਆਤਾਨਹੀਜਾਨਹੀਮ **ਮ** ਨਹੀਧੇ 121

ਇਥਿਜਾਤਾਨਹੀਧਿਜਾਨਹੀਮ **੨੮॥** **੨੮॥** **੨੮॥**

॥ ਜੇਕੁਹੁਸੁਨੀਅੰਦੇਖੀਅੰਦੇਖਪਧਿਓਭੇਜਾਇ

॥ ਮੇਸਕੁਧਾਗਧਿਲਾਸਹੈਕੁਮਕਗੰਜਾਨਹੁ

ਤਾਹਿ **॥** ਦਿਹੀਅੰਤਤਾਕਾਵਹੈਦਿਹੀਤੁਰੀ

ਆਤੀਤ **॥** ਦਿਹੀਅੰਤਕੁਹੁਸੀਤਿਦਿਹੁਦਿਹੁ

ਨਿਹਚੇਅਦੁਅੰਤਿ **॥ ੨੮॥** ਨਹੀਨਹੀਕਿਸੀ

ਕਹਿਉ ਨਹੀ ਹੋ ਕਹਿਉ ਬਿਖਾਨ ॥ ਨਹੀ ਹੋ ਕੇ ਮਧ
 ਹੋ ਸੇ ਅਨਭੁ ਦੁਕਰਿ ਜਾਂਨ ॥ ਦਿਹੀ ਹੋ ਪਰਦਿਹ
 ਨਹੀ ਹੋ ॥ ਨਹੀ ਹੋ ਨਹੀ ॥ ਯਾਹੀ ਯਾਹੀ ਜਾਂ
 ਨਹੀ ਦਿਹੁ ਅਨਭੁ ਦੁਕਰਿ ਮਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਅਬ
 ਕਹਿਉ ਬਿਖਾਨ ਹੀ ਕਿਹੋ ਕਹਾਂ ਲ ਉਛੈਨ ॥
 ਅਨਭੁ ਦੁਹੀ ਕਰਜਾਂ ਨੀ ਐ ਦਿਹੁ ਹੀ ਗੋ ਕੀ ਸੇਨ
 ॥ ਜੀਤੋ ਸੇ ਦੇਹੁ ਦੁਕਰਿ ਉਠੀ ਉਠੀ ਹੋਇ ॥

ਤੁਸਿਖਅਧਰੁਪ੍ਰਸਾਦਠਿਠਸਮਸੁਵੇਤੋਦਿ॥੪੧॥
 ॥ਮਿਥੋਵਾਚ॥ ॥ਉਪਦੀ॥ ਹੇਸੁਮਨਸੀਸੇਸੁ
 ਭਾਗਿਯੇ॥ ਘਰਨਤੁਮਾਰੇਸੇਵਤੁਜਾਗਿਯੇ॥ ਅਧ
 ਤੇਸਗਧਸੁਪਨਕਰਜਾਤਿਯੇ॥ ਨਿਹਚੇਨਮਸੀਦੇ
 ਰਿਮਿਟਾਤਿਯੇ॥੪੨॥ ਚਰਖਦਵੰਦ॥ ਕੁਵਾਅਰੀ
 ॥ਕੁਵਾਤੁਰੀ॥ ਕੁਵਾਸੀਮਾਗੀ॥ ਕੁਵਚਪਰਮਾਰਥ॥
 ਕੁਵਚਬਿਉਗਾ॥ ਕੁਵਚਮੇਲਨੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਮਰ

ਸੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਦੇਹ॥ ਕੁਵਚਮੇਕਰਦੀ॥ ੪੩॥ ਕੁਵ
 ਚਮੇਅਚਮੇਤ॥ ਕੁਵਚਮੇਦੇਤੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਨਿਰ
 ਤੇ॥ ਕੁਵਚਮੇਗੀਤੀ॥ ਕੁਵਚਮਾਮਾ॥ ਕੁਵਚਮੇ
 ਹਮਧਿਭਾਰ॥ ਕੁਵਚਮੇਪ੍ਰਦਿਰਤ॥ ਨਿਗਦਿਰਤ
 ਦਿਕਾਗੀ॥ ੪੪॥ ਕੁਵਚਮੇਗਿਯਾਨੀ॥ ਕੁਵਚਮੇ
 ਮਨਨਿਰਧਿਧਿਯਾਨੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਤ੍ਰਿਸਾ॥
 ਕੁਵਚਮੇਤ੍ਰਿਸਾਤੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਤਤੀ॥ ਕੁਵਚਮੇ

ਅਤਤੰ॥੪੫॥ ਕੁਵਚਮੇਸਾਸਤੰ॥ ਕੁਵਚਮੇਦੇ १੨੩
 ਥਿਰਿ॥ ਕੁਵਚਮੇਆਸਤਨਾਸਤਪੇਥਿਰਿ॥ ਕੁ
 ਵਚਮੇਕਾਲਾ॥ ਕੁਵਚਮੇਦੇਸਾ॥ ਕੁਵਚਗੁਰ
 ਸਿਖੰ॥ ਕੁਵਚਉਪਦੇਸਾ॥੪੬॥ ਕੁਵਚਮੇਗੁ
 ਰਿਦੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਭਿਜਾਗੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਦਿਗਤਿਰਿ ਕ
 ਕੁਵਚਮੇਗਾਗੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਚਪਲੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਨਿ
 ਸਪਦੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਦੀਦੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਨਿਗਦੀਦੀ॥

ਕੁਵਚਮੇਬੁਧਮਮਭਿਅੰਤਰਗਾਮੀ॥ ਕੁਵਚਮਧਿ
 ਭਿੰਨੀਤਰਧਰਗਾਮੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਨਾਨ੍ਰੀਸਾਧਨਜੇ
 ਗੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਲਾਖਵਿਲਾਖਵਿਜੋਗੀ॥੪੭॥
 ਕੁਵਚਮੇਨਾਨਤੀ॥ ਕੁਵਚਮੇਏਕਤੀ॥ ਕੁਵਚਮੇ
 ਸ੍ਰੀਨਾਮਸ੍ਰੀਨਾਮਸ੍ਰੀ॥ ਜੇਮਵਸੇਖੀਸੇਮਮਰੁਪੀ
 ਬੁਧਵਾਕੰ॥ ਉਕਤੀਚਮਰੁਪੀ॥੪੮॥ ਏਤਰੁ
 ॥ ਦਿਹੁਮੈਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਕਭਿਅਨਤਰੁਕਰਿਭਿ

124
ਸੁਨਾਇ॥ ਜੋ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉਸੁ ਫਲ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ੨੪
ਟਿਉ ਆਇ॥ ੪੯॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇ ਵਾਹਿ॥
ਚਿਪਈ॥ ਹੇ ਮਿਖ ਜੋਇ ਦੁਕ ਰਸੇਈ
ਤੇਇ ਨ ਬਹੁ ਬੀਧਾ ਹੋਈ॥ ਤੁਨਿ ਰੂਪ ਮਭੈ
ਆਨਿ ਰੋਖਾ॥ ਤੈ ਮਥ ਪਾਏ ਜੀਵਨ ਮੇ
ਥਾ॥ ੫੦॥ ਜੋ ਮੇ ਕਰਿ ਉਸੇ ਤੈ ਹਿਰੈ ਆ
ਨਿਉ॥ ਆਪ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗੇ ਰਸਿ ਰਾਏ ॥

124A

ਕਿਉ ਤਿਉ ਤਿਉ ਜਿਉ ਚੇ ਮਾਯੇ ॥ ੫੧ ॥ ਰੇਖੇ
ਸੇਨੇ ਸਪਰਸੇ ਸੇਬੇ ॥ ਸੂਘੈ ਡਿਘਾ ਕਰੇ
ਜੁੰਨੇ ॥ ਖੰਨ ਪੰਨ ਦੁਖ ਦਿਖੇ ॥
ਦਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣ ਬਦਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ॥
ਰੇ ॥ ਨਿਗਲੀ ਬਨਿ ਗੁਣ ਸਨਾਇ ॥
ਚਾਰੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਪਟ ਨਹਿ ਡਿਗਿ
ਸੁਖ ਪਾਸ ਨਹਿ ॥ ੫੩ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁ

ਕਤ ਸੁਦੇਹ ਲਿਖਤਿ ਕਥਾ ਹੀਰਾਈ ॥ ਤੇ ਕੋਸੇ ॥ ੫੫ ॥
 ਪੀਜਾਨਾ ਜੈਤਵ ਸਮਾਨਤਾ ਹੀਰਾਈ ॥ ੫੬ ॥
 ਜੇਦਿ ਹਰਿ ਜਾਨੀ ਮੁਖੈ ਦੁਬਰੀ ਮਾਰੇ
 ਮਾਰਿ ॥ ਸੁਈ ਮੁਕਤਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ਦੁਖ ਦਾ
 ਲਿਖੁ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਈ ਹਰਿ ਜਾ
 ਨੀ ਮੁਖੈ ਦੁਬਰੀ ਮਾਰਿ ਮਾਰੀ ਮੋ ਕਉਨ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਸ ਸੇਰੈ ਰੁਕੇ ਤੁਮ ਨਿਜ ਜਾਨ

ਗੁਲੈਨ ॥ ੫੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਗਿਜਾਨ ਸਮੁੰਦ ਮਰਿ
 ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਮੇਲ ॥ ਮਿਤ ਕਰੇ ਇਸੇ ਪੈ ਟੇਰੇ
 ਪੈਠਨ ਸਰਗੀਲੇਲ ॥ ੫੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਗਿਜਾ
 ਨ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਵਾਰ ਪਾਰ ਨਹੀ ਮੰਤ ॥ ਦਿਖਈ
 ਭਾਜੈ ਸੁਖ ਕੇ ਪੈਠ ਕੇ ਈਸੇ ਤ ॥ ੫੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਦਰਗਿਜਾਨ ਸਮੁੰਦ ਕੇ ਝੋਲ ਲਾਵੈ ਤੀ
 ਰ ॥ ਦੇਖਤੀ ਸੁਖ ਉਪਜੈ ਨਿਗਲ ਜਲ

ਗੀਰੀ ॥ ੫੯ ॥ ਦਿਹਿ ਭਿਜਾਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰੁ ਜੈ ਦਿਹੁ ॥ ੧੨੬ ॥
 ਗੁਰਮਿਖ ਸੀਧਾਰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਾਰਾ ਕੇ ਕਹਿਸੁ
 ਨੇਤਾ ਕੇ ਮਿਟੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਦਿਤ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ
 ਧਰਾ ਸਾਇ ਨਿਤਿ ਭਿਜਾਨ ਸਮੁੰਦ੍ਰੁ ਮਨੈ
 ਤਸਿ ਪੀਤ ਨਾਮੁ ਰੁਪਾਇ ਨਾਮੁ ਪੀਤ ਮੇਹੁ ਲਾ ॥
 ਸਾ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ੫ ॥ ਰੁਮ ਲਾਇ ॥ ਭੋਪ
 ਈ ॥ ਦੇਹਿ ॥ ਕੁੰਦ੍ਰੁ ਲੀਆ ॥ ਨਾਤ ਸਰਬ

127

१२९

00A

ਸਮਨੇਦਾਨਧਰਮੇਤੋਰਸ੍ਰੀਵਿਸ਼ੇਸ਼ਨਾਮਸਹ

ਸ੍ਰੀਸਮਾਪਤ੍ਰੀ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

॥३॥ सुतिगुठपुमादि॥
अधिगुठ सुतिगुठपुमादि॥ मेरु॥
दिव्यपद्मवर्मेगमेगुठघरुतेभुष्टव
बुष्ट॥ मरुतगरीमरुधंग॥ रैतसुग
वीमनबुष्ट॥ सुयही॥ मीमधिगति
गमगुठभागे॥ सुमनमरु॥ यष्ट
लागे॥ सुदिमदिभुष्टपद्मवर्मे

ਤਿਨ ਕਾ ਅੰਤਰਤੁ ਮਝੀ ਨ ਲਾਯੋ ॥ ਦਾਸ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਾਸ ਨ ਕੋਹੋ ॥ ਅਖਰ ਦੇਇਲ ਦਾ
 ਇਉਂ ਰੋਹੋ ॥ ਅਬਹੁ ਤਿਸ ਰਨਤੁ ਮਾਰੀ ਪ੍ਰ
 ਹਿਤਿ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕਠਿਨਾ ਨ ਤਿਅਬ ਤਹਿਤਿ
 ॥ ਤਤਕਾਲੀ ਦਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਅਪਾਰ ਚਾਰੈ
 ਨ ਗੁਰ ਬਿਨ ਮਰੀਐ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦੇਸੈ ਮਤਿ
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਮ ਸਤਕ ਪਰੀਐ ॥ ਗੁਰਸ

ਰਬਗਮਲਗਜਗਮਹਿਧ੍ਵਪਤਤਤਤਿਧਾਰ
 ਨ॥ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ ਘੋੜੇ
 ਭਿਮੈਲਭਿਤਾਰਨ॥ ਗੁਰਗਿਨਤੀਨੇਰੁਨ
 ਨਸੇਰਨਲੇਨਾਇਨਭੋਜਨਕਰੀਐ॥ ਤਿ
 ਪਤਿਨਮਾਵੈਬਧੁਸੁਆਰਿਸੇਉਰਠ
 ਨਭਰੀਐ॥ ਐਸੈਗੁਰਕੀਸਰਨਸਦਾ
 ਮਨਰੀਜੇਉਦਿਵੈਧਾਰਨ॥ ਗੁਰਗੁਬਿਦ

ਕੇਦਿਨਰਥੈ ॥ ਗੁਰਗੁਗਤਮੇਰੁਖਟਕ
 ਹੈ ॥ ਅਮਲਚਢੈ ਮਤਵਾਲਾਟਿ ਹੈ ॥
 ਕਥਿਤਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰਭਿਭਿਕਮਲਾਨੁ ਲਰ
 ਕਤਗਭਿਭਿਗੇ ਸੁਲਾਦਾਸ ਨੈਕੀਜੀ
 ਵਨਮੂਲਜਗਤਿ ॥ ਮੈਥਿਗਾਜ ॥ ਤ
 ਭਿਅਕੁਮਾਲਦੀਸੈਤੀਨਲੋਕਕਾਲ
 ਦੈਸੈਮੈਰੋਤਿਤਾਲਦੀਸੈਧਾਦਰ ॥

ਜਿਉਗਾ ਕਰੈ ॥ ਕੇਧਾਤਲਾ ਹਾਰਮੈ ३
ਗੁਨਗਮੈ ਉਚਾਰੈ ਸੇਵਰ ਤਰੈ ਉਪਾਰੈ
ਸੇਧਾਧਰਪੰਧੀ ਫੀਧਾ ਕਰੈ ॥ ਸੇਧਾ
ਦਿਉਚਾਰੈ ਵੀਨੀ ਮਤਿ ਕੈ ਸੀਤੁ ਮਹੁਰੀ
ਨੀਮਿਧਰਮਾ ਕਰੈ ਦਿਹੀ ਨੀਤੁ ਲਚੁਰ
ਨੀਗਾਰ ਵੀਧਾ ਪੂਰੈ ਲਾਕਰੈ ॥ ਸੇਧਾ ॥
ਮੈਜਾ ਲਿਉਗਾ ਸੁਰ ॥ ਸੀਮਿਚਰਨਪੁ

ਤਬ ਧਰਿਉ ॥ ਜਾਨੀ ਲੋਚੰ ਪੁਰ ॥ ਪ੍ਰਾਤ
 ਕਾਹਿ ਲੇਖ ਮਤਿ ਭੁਏ ॥ **ਚੁਪਈ** ॥ ਰੋਗੀ
 ਤੇਜ ਬਸੇ ਧਰਿਉ ॥ ਚਰਨ ਵੇਦ ਕੇ ਕਾਹੇ
 ਧਰਿਉ ॥ ਤਮਹੇ ਮੈ ਸੇਵੈ ਦਸ ਜਾਨ ॥ ਦੁਖੀ
 ਭਏ ਮਤਿ ਜਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਸਰਿਨ ਤੁਮ
 ਧਿਨ ਤਰ ਫਤਹਿ ॥ **ਕਾਸਤੁ ਮਹੀ ਹਿਰਦੈ**

20

ਹੈ॥ ਮੀ ਗਤਿ ਰਾਨ ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਦੇਹ॥ ਨਿਪਟਿਕ
 ਜਾਨ ਜਾਨ ਕੇ ਦੇਹ॥ ਮਛੈਯਾ॥ ਬੇਰ ਪੁਰ
 ਨ ਮੈ ਸਰੂਪ ਦੇਹੇ ਕੀਰਾ ਸਗੀ ਬੇਰੇ
 ਦੀਨ ਦੇਹੇ॥ ਜਿਉ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿਨ ਦੀਨ
 ਹੈ ਬਾਲ ਕ ਕੁਰਾ ਬੈਠ ਗੇ ਕੇਰੀ ਬ ਬਰਨ
 ਲੇਹੇ॥ ਦੇਹ ਤੇ ਸੁਰ ਭਿਰੀ ਦੁਖਾ ਦਿ ਕੇ ਦੇ
 ਚਤਿ ਤੇ ਕੇਰੀ ਮੇ ਗਾਨ ਲੇਹੇ॥ ਕੇਰੀ ਸਰੂ

ਬਨਤੰਕੋਕੁਜੇਗੁਰਹਾਂ ਨਭਰੀਜਨਅੰਗਨ
 ਮੇਵੇ ॥ ਚੋਰਾ ॥ ਬਰੇਭਾਗਤਿਸਨਾਮਜ
 ਹਿਕਰਮਾਥਾਈਅਨਪ ॥ ਨਿਸਧਾਸਕਰ
 ਸ਼ਬਰੈਅਪਨੇਗੁਰਕੋਰਪ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਦਾਸਹਮੰਦੁੰਤੇਭੁੰਲਾ ॥ ਜੇਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇਸੀਨਮੁਖਪਲਾ ॥ ਅੰਸਕੋਨਧਾਧਮੁ
 ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਦੇਸਨਿਬਾਗਜਨਕੋਦੀਜੇ ॥

ਕੀਮਾਸਮਾਨਚਰਨਰਸਬੁਭੇ ॥ ਕਥਜਾਨ ੫
ਸੀਸਪਾਦਪਰਧੇ ॥ ਅੰਗਨਭਰੀਰਮਾ
ਰੀਜੀਰ ॥ ਗੁਨਿਧਿਨਤੁਮਸਰੁਧਪਸਿਪ
॥ ਕੁਧਿਤ ॥ ਤੁਮਰੀਕੁਮਾਦਿਧਾਉਰੁ
ਚਰਕੇਚਾਦਿਦੁਉਸਿਗਰੁਕੇਪਾਏਪਾ
ਤੋਰੇਜਨਅੰਸੈਕਮੰਨਤੇਕੁਰੁਰੁ ॥ ਮੰਨ
ਅੰਸੈਬਾਈਗੰਦਰਸੀਆਜਾਦਿਦੁਲ

ਮਾਧੀ ਤੀ ਨ ਲੋਕ ਹਾਲੀ ਮੈ ਸੇ ਉਤਿ ਪਾਤਿ
 ਗੰਮ ਬਿਰ ਸੇ ਕਰਿ ਤੁਰੇ ॥ ਤੈ ਸੇ ਮੇ ਕੇ ਮੰਨ
 ਕਰਿ ਉਸਿ ਪਾਤਿ ਕੇ ਯੇ ਧਾਣੁ ਦਿਉ ਸੁਰ
 ਜੀ ਬਿਧਿ ਆਨ ਲੁ ਦਿਉ ਮਾਮਾ ਸੁਤਿ
 ਖਬਿ ਗਕਾਲ ਸੇ ਲਗਤਿ ॥ ਬਿਧਿ ਦਿ
 ਹਰੀ ਜੀ ਗੁਰਮੰਤਰ ਮੈ ਸੇ ਰੀਜੀ ਤੇ ਯਕ
 ਬਲ ਹੀ ਜੈ ਮੇ ਕੇ ਰਹਿ ਰੀ ਨੇ ਜੈ ਸੇ ਜੁ ਮਰ

ਸੇਨਾਗੁਰੈ ॥ ਸੇਰਠਾ ॥ ਪੰਚਦੂਤ ਬਲਵੰਸ਼ ॥
 ॥ ਤਿਨ ਸੇਤੀ ਮੁਸੁ ਸੰਗ ਬਯ ॥ ਤਾਂ ਕੇਤੀ ਛੁ
 ਨ ਬਾਂਸ ॥ ਤਾਂ ਹੀ ਸੇਤੀ ਮੁਸੁ ਹੀਨ ॥ ਚੋਪਦੀ ॥
 ਇਨ ਦੂਤ ਸੇਤੀ ਸੇਧੇ ॥ ਜੇ ਜੇਨਾ ਗਾਇਨ
 ਰੰਗ ਗਏ ॥ ਰਿਖ ਪਗ ਸੁਦਤਾ ਤੇਰੁ ॥ ਬਚੇ
 ਨ ਬੀਰਨਾ ਮਾਐਰੁ ॥ ਅਹਰ ਬੈਰੁ ਬਲਾਜੁ
 ਗਮੈ ਸੇਇ ॥ ਕੰਪੁ ਵਿਪਾਸ ਤਿਉ ਗੋਰਿ ॥

ਰੰਮਪੀਨਤੁਗਿਯਾਤੇਰੁਗਿਓ ॥ ਗਾਥੇ
 ਉਤੁਮਸਗੀਲਗਿਓ ॥ ਮਹੈਯ ॥ ਦੁਤਬ
 ਰੰਬਲਪੰਜਰੇਰਿਤਿਤਮਰੰਮਪੀਨਗਗਿਯ
 ਕੋਮਾਰੈ ॥ ਚੁਤੁਤਮਗਾਥਾਪਠਿਓਐਸੇ
 ਕੋਮਾਰੈ ॥ ਚੁਤੁਤਮਗਾਥਾਪਠਿਓਐਸੇ ॥ ਵਰਨਨ
 ਚਰਿਤਨਰੂਪਤਾਕੇਕੋਰੰਗਿਤੁਰੰਗਾਨੁਲਲ੍ਹ

ਠਪੁਗਾਰੈ ॥ ਬਲੀਕੇਦਿਨਈਸਤਬਯਜਗੁ ॥
 ਰੂਪਾਤੇਮੇਰਿਏਬੈਤੁਸੇਯਾਧਪਸਾਰੈ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥
 ਅੰਮੈਬਲੀਪਦਿਉਰੰਮਨਮਜਰਿਪਰ
 ਦਿਉਮੇਰੇਤਾਹੀਤੇਬੁਝਾਦਿਉਤਾਕਾਮੰ
 ਤਿਮੇਰਿਦੀਜੀਅੰ ॥ ਗੁਬਤੁਜਗੁਰਤੇਰਿਅੰ
 ਗਨਬੁਰਪੁਰਮਰਿਕਉਨਪਾਪਦੁਰੰਗੇਦਿਉ

ਹਰਤੁਮਾਰੀ ਤਾਰੀਕਾ ਅਪਕੀਜੀਏ ॥ ਸਿ
 ਅਤਾਰੇ ਨਾਮ ਜੋਗਰੀਬ ਮਾਏ ਸਾਮੰਤੁ ਕੋਥੇ
 ਗਵੀਜੈ ਗੰਮ ਲਾਇ ਕਤੁਮਾ ਨਹਿ ਬਿਪਾਕਰਿ
 ਲੀਜੀਏ ॥ ਐਹ ਨਾਹਿ ਚਾਹਿ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ
 ਲਾਜ ਲਾਇ ਮੇਰੇ ਰਸਦਿ ਧਾਇ ਮੇਰੇ
 ਹਿੰਦੁ ਨ ਮੰਗੀ ਮਨ ਧੂ ਮਸੀ ਗਵੀਜੀਏ ॥

ਮਸੋਹਰਾ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰੇਯਯਿਥਾਤ ॥ ਜਗਮ २
ਮੰਦ੍ਰੇਯੇਤਰਗਵੀ ॥ ਗੁਰਕੀਕੈਲ੍ਹਮਲਾਤ
ਬਿਪਾਤ੍ਰਿਸਟਜਾਨਪਰਧਰੇ ॥ ਚੁਪਈ ॥ ਧਿ
ਨਤੀਸੁਨੀਅੰਬਦੇਹੀਗੁਰ ॥ ਮੇਧਿਨਅ
ਹੈਥਿਨਪਲਧੀਰ ॥ ਅਧਿਯਾਪਦਸਰ
ਦਖਸੇਚੁਰੇ ॥ ਇਨਮੈਥੰਚੇਸੁਨਿਸਰਿਨ

ਜਰੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕਿ ਮਾਗੇ ਜਾਨ ॥
 ਧਰਿ ਧਰਾ ਲਾਗੁ ਦੇਹ ਮਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਯਾ ਤੇ ਤੁ
 ਰ ਕਠਿ ਮਇ ਰਿਧਾਇ ॥ ਅਪਨੇ ਕਨ
 ਕੀ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ॥ ਸਦੈ ॥ ਅਠਕ
 ਕਰੈ ਗੁਰ ਦੇਹ ਸੁਖੇ ਕਨਕ ਚਿਤੁ ਰੈ ਨਿਰਭੈ
 ਪਰਪਾਉ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿਧਿ ਤਾ ਸੀ ਗਲਾਨੁ
 ਲਾਨੁ ॥ ਹੁਤੁ ਰੈ ਸੁਤੁ ਤੈ ਕਪੁਤਕਾਂਤੁ ॥ ਧਿ

५
ਭਧਕੀਲਾਜਾਭੇਗ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨੀਏ
ਦਾਂਨਜੇਸੇਵਕਮਾਭਿ॥ ਅੰਨਪਰਿਓ
ਤੁਮਸਿੰਘਕਾਨਤੁਚਾਂਹਿਤਹੇਜੇਨਿਗ
ਸਨਜਾਂਭਿ॥ ਕਥਿਤ॥ ਭੈਏਯੈਦਿਆ
ਲਗੁਰਕੀਨੈਯੈਨਿਗਾਲਮੇਕੇਦੀਨੇਮੇ
ਸੈਲਾਸਕਾਂਕੇਮੇਲਾਨਹੀਪਾਈਮੇ
ਕਹੈਪ੍ਰੀਤਤਾਹੀਸੀਗਤਾਂਕੇਖਤਿਅ

ਭੰਗ ਸਦਾ ਚਰੈ ਘੁੰਮੀ ਗਏ ਮੇਰੇ ਪਤਿ
 ਅਘਾਈ ਮੇ ॥ ਤਾ ਸੇ ਰਹੈ ਮੀਚ ਗੁਰ ਮੰਤ
 ਜਾਂ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇ ਰਜਾ ਗਾਠਾ ਥਾ ਕੀਚ ਸ
 ਦਫ਼ਾ ਨੀ ਮੇਰੁ ਮਾਈ ਮੇ ॥ ਦਾਸ ਤੇ ਰਹੁ
 ਬੈਸੈ ਕੇ ਯਾਤ ਗੁਰ ਗਾਥੈ ਜਾਂ ਕੇ ਮੀਤਿ ਨਹੀ
 ਲਾਥੈ ਸਾਧਨਿ ਕੀ ਪੂਰਮਿ ਲੇ ਮਸਤ
 ਕਲ ਗਾਈ ਮੇ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥

ਗਰਧਰਿਉ ਮਥਗਰ ॥ ਬਲਾਟੁ ਟਾਨਿ
 ਰਧਨ ਚੁਯੇ ॥ ਗੁਰਧੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਲਾ
 ਜ ਸਰਨ ਰਖਲੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰਾਦੀ ॥ ਨਾਮਕੀ
 ਲਾਜਰ ਬੋਗੁਰ ਪੁਕਾਰ ॥ ਅਛਿ ਮਾ ਮੁਸ੍ਰ
 ਕੀ ਕੀਨੇ ਚੁਗਨ ॥ ਨਾਮਕੀ ਲਾਜਰ ਧੀਰਿ
 ਧਧਰਾ ਸੁਰ ॥ ਮੈ ਤੈ ਸਿਖ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰਿ
 ਭਿਕਰ ਲਾ ਕਰਿ ॥ ਨਾਮਕੀ ਲਾਜਰ ਸੁਰ

॥
भुतीमठ ॥ गाममेमिषवीऐजगारी
मठ ॥ उमेजगमेतामल्लोगमिठउठे
॥ क्रियाकरिरामबेष्टयनघेठे ॥
कधित ॥ वीजीऐमगगदिगुठवीजी
घताऐमेवैजांतेष्टयकांदिघनेरी
ठपधिमभित्त ॥ इसकागकाठिठि
मेठेकाकगीधिगाठिठिधमिष्टम

११
 तेवतं पुराणि विष्णुपात्रिपुत्रि
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥
 पुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रिपुत्रि ॥

ਭਿਖਲਮਹੁਨਸੈਗੁਰਮੰਨਤੁਮਰੀਸਰਨਾਈ
 ॥ ਤੁਮਪਠਿਉਮੁਸੁਕਾਜਸਵਾਰਨਹੋਏਫਿਰਿਉ
 ਮੁਖਮਲਮਿਆਈ ॥ ਕਹੇਮਖਨੈਨਕੋਰਸ
 ਮਤੇਸੰਗਛੀਠਕੀਧਾਤੁਧਿਚੈਰਹੁਜਕਾਈ
 ॥ ਥੈਆਖਰੀਦਹੁਤਿਲਸਗੁਰੁਕੇਆਪਨੀ
 ਲਾਜਤੁਮੇਗਲਪਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਭੋਗ
 ਮਾਰੀਹਾਥਤੁਮਕਥਿਕਿਪਾਥਿਚਲੇਹੁ ॥ ੨੩

१२
॥ **ਕੈ** ਭਾਤ **ਭੁ** ਜਨ **ਚ** ਹਿ **ਸੁ** ਖ **ਏ** ॥
॥ ਕੈ ਘ **ਈ** ॥ **ਤਿ** ਜੋ **ਕਾ** ਮ **ਟ** ਮੰ **ਗ** ਲੋ **ਹ** ਮੁ **ਕੈ**
॥ ਗੁ ਰ **ਕੇ** **ਚ** **ਨ** **ਕ** **ਗ** **ਤਿ** **ਦੁ** **ਖ** **ਹੈ** ॥ **ਜੇ** **ਦਿ**
ਕ **ਜੀ** **ਤ** **ਚ** **ਰ** **ਨ** **ਸੀ** **ਗ** **ਲੋ** **ਗ** ॥ **ਦੀ** **ਲ** **ਪ** **ਰੀ**
ਕਿ **ਸੇ** **ਮੁ** **ਸੁ** **ਕੇ** **ਠਾ** **ਗੇ** ॥ **ਜ** **ਗਿ** **ਯਾ** **ਸਾ** **ਗੁ** **ਨ** **ਏ** **ਕ**
ਨ **ਮੁ** **ਸੁ** **ਮੈ** ॥ **ਸ** **ਠ** **ਨ** **ਲ** **ਕ** **ਗੁ** **ਨ** **ਪਾ** **ਦਿ** **ਤ** **ਤੁ** **ਸੁ**
ਮੈ ॥ **ਕ** **ਰਿ** **ਪਾ** **ਅ** **ਥ** **ਸੇ** **ਮ** **ਤਿ** **ਦੀ** **ਜੈ** ॥

ਥਿ ਤਸੁ ਗੈ ਗੋਧਿ ਰਸੀ ਗਭੀ ਜੈ ॥ ਬਥਿ ਤ
 ॥ ਥਿ ਤ ਕੇ ਜਗਾਇ ਦੀ ਜੈ ਥਿ ਤਾ ਰੀ ਗਵਾ
 ਦਿ ਦੀ ਜੈ ਕਾ ਰਜ ਧਨਾਇ ਦੀ ਜੈ ਜੈ ਤੇ
 ਸੁਖ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਬਧ ਕੇ ਪ੍ਰਧੀ ਨ ਕੀ ਜੈ
 ਸੰਤ ਨ ਮਧੀ ਨ ਕੀ ਜੈ ਰੇ ਮੇ ਤੇ ਮਹੀ ਨ ਕੀ
 ਜੈ ਮੈ ਮੇ ਹਰਾ ਜੀ ਮੈ ॥ ਰੀ ਗਤੇ ਨ ਹੋਵੈ
 ਕਾ ਅਭੰਗੇ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਤੇ ਰੰਗ ਮਧਿ ਨ ਕੁਲ

ਨਮਕਲਖੰਗਮਗਤੁਚਮਰੋਮਕਿਤੇਕਾਂ ॥ १३ ॥
ਮਹੀਨਮਾਈਐ ॥ ਕੁੰਪਰਗੁਗਵਿਪ
ਕਰੈਤਾਂਕੇਸਰੋਕਕਸਰੈਨੋਕਾਧਿਨਮਿ
ਪਤਰੈਗੁਰੋਕੀਸਗਧਿਨਜੁਨੀਮੇਰੁਲਾ
ਈਐ ॥ ਮਛੈਯਾ ॥ ਲੀਓਕੋਸਗਿਰਮੋ
ਧੋਰਪਠਿਓਤਧਰੇਗੁਨਮੁਖੈਗਾਂਠਤੇ
ਖੀਸਪਰੇ ॥ ਏਕਤੇਰਠਮਕੇਧਾਧਿ

ਲਹੋ ਮਤਿ ਮੀ ਗਧਿ ਨਾ ਅਤਿ ਖਿਤਤੁ ਰਹੈ ॥
 ਮਹਿ ਕੁਸੁਭ ਦਿਖੀ ਤਾ ਵਤ ਹੋ ਨ ਨ ਅਗਿ
 ਯਾ ਪੁਰੀ ਮੀ ਸਧੈ ਰਹੈ ॥ ਦਾਸ ਕੇ ਅੰਗ
 ਗਨ ਮਾਟ ਕਰੇ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਧਿ ਨ ਨ ਕਾ
 ਕੁਸ ਰਹੈ ॥ ਸੋ ਰਨਾ ॥ ਅਥ ਹੋ ਅਯੋ ਮ
 ਰਨ ॥ ਅਧਨੇ ਬਲਾ ਸਕੁ ਗ ਰਵੈ ॥ ਕੁਨ
 ਵੀ ਅਪਰਾਹਰਨ ॥ ਕ੍ਰਿਯੇ ਕ੍ਰਿਯੇ ਲਾਜ ਮਤਿ

ਗੁਰਪਾਈ॥ ਭੁਪਾਈ॥ ਫਿਜੇਕਿਉਲਾ १੪
ਜੁਤੁਮਹੁਗਲਪਾਈ॥ ਥਾਕਪਹਿਉ
ਕਹੁਕੀਨਕਮਾਈ॥ ਕੁਜੇਅਪੀਨਜ
ਭੈਬਲਦੁਟਾ॥ ਨਿਸਰਿਨਤੁਗੁਟਿਥ
ਲੁਕੁਮੇਹੁਟਾ॥ ਜੇਜਨਮੈਕਹੁਮੰਗ
ਜਾਂਤੇ॥ ਤੁਮਸੁਤੁਜਾਂਤਹਿਚੇਨਹਿਮਾਂਤੇ॥
ਹਾਥਪਸਾਰਦਾਮਹਿਗਹਿਲੀਕੈ॥ ਮੰਗ

ਤਿਹੰਨ ਮਰੈ ਮੇਰੀ ਜੇ ॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਪਾਠੇ
 ਗੁਰਬੋਝ ਬਚੈ ਮੈਂਦਰ ਮਰੈ ਕਰੈ ਮਾਪਨੀ
 ਹੀ ਮਭਿਜੈ ਜੇਈ ਸੀ ਤਨ ਕੀ ਠੀ ਤੇਜੇ ॥
 ਜੇਈ ਚਿਤ ਮਾਏ ਸੇਈ ਬਾਤ ਕੇ ਚਲਾਏ
 ॥ ਸੁਰਮੁਠ ਗਬਤਾਏ ਬਚੈ ਬੁਧ ਗਤੀ ਸੇਪੀ
 ਤੇਜੇ ॥ ਦੇਵੇ ਪਗਰੀ ਗਯੋ ਸੁਰਤਿ ਮਨੀਗ
 ਕੁਝੇ ਮਾਪਨਾ ਸੇਈ ਗਯੋ ਮੈਂਦਰ ਤੀ ਸੇਗਈ

ਤੋੜੇ॥ ਕਰੋਗੁਨੀਕੋਮਾਫੁਮੋਰੋਚਿ ੧੫
ਤਿਕੀਜੈਮਾਫੁਕੈਸੇਮਾਰਤਿਹੋਲ
ਫੁਰਾਮਦੇਹੀਮੀਗੋਨੀਤੋੜੇ॥ ਸਦੈ
ਯਸ॥ ਮਹਿਰਕਰੋਗੁਨੀਰਖਿਓ
ਮੇਰੇਦਰਸੁਕਉਮਾਤਿਪੁਨਾਪਿਅਸੇ
॥ ਮੀਗਤਿਹੋਪੁਰਚਰਨੀਕੀਕੁੰਕੇ
ਮਜਨਤੇਹੋਇਦੁਖਖਲਾਸੇ॥ ਸੈਸੇ

ਤਕ ਵੀਗਾ ਤਕੋਤ ਰਫਤਿ ਜੇ ਜਥਾ ਰਿਨਚ
 ਦੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੁਧਿ ਗਾਸੇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਰਾਸ
 ਕੇ ਨਿਸਥਤੀ ਤਕ ਵੀ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ
 ਸੁਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ ਦਿਤੁ ਉਸਤਤ
 ਸਪੁਰੀਸ ਮਾਪਤੀ ਸੁਰੀਸੁਰੀ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਥਦੁਅਦਸਮਾਤਾਧਾਥੇਜੀਏਦੁਜੀਕੀ
 ਆ॥ ਉਅੰਸਿਧਾਕਿਸਕਾਮਤਿਅਕਿਸਕਾ
 ਮੂਰ੍ਹਾਇਆ॥ ਕਿਸਕਾਕੇਝਿਅਨਗਰੀਕੇ
 ਆਯਾ॥ ਉਅੰਸਿਧਾਗੁਰਕਾਮੂਰ੍ਹਿਯਾਅਏ
 ਧਕਾਮੂਰ੍ਹਾਯਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਕਾਕੇਝਿਅਨ
 ਗਰੀਕੇਆਯਾ॥ ਅਗਮਨਿਗਮਕਾਪੰਥਧ

ਤਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੋਲੀ ॥ ਚਾਇਆ
 ॥ ਗਿਯਾਨ ਕੀ ਗੋਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ॥ ਜਤ
 ਕਾ ਆਨੁ ਧੀਰ ॥ ਸੀਲ ਲੀ ਗੋਟੀ ॥ ਅਕਾਲ
 ਬਿਧਾਨਿ ਗਾਸ ਸੁਣੀ ॥ ਜਗਤਿ ਕਾ ਟੋਪ ॥
 ਗੁਰਮੁਖੀ ਬੋਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਾ ਚੋਲਾ ਸਤਿ ਕੀ
 ਸਹਿਲੀ ॥ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਮੇਖ ਲੀ ਲੈ ਗਏ
 ਮੇਲੀ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਚਟੁ ਆਨਿ ਰਤ ਕਾ ਸੁ

ਈ ਦੰਗ ॥ ਬੂਹ ਮਕਾਮੰ ਚਲਾ ਪਹਿਰੇ ਸੁਜਾ ७
ਨ ॥ ਬਹੁਰੀ ਗੀ ਮੋਰ ਛੁਨ ਨਿਰਲੇਖ ਧਿਸਟੀ
॥ ਨਿਰਭੁਤਿ ਜੰਗ ਨੂੰ ਰਾਨ ਹੀ ਕੇ ਦੁਸਟੀ ॥
ਜਾਪ ਜੰਗੋਟਾ ਸਿਰ ਤ ਮਠਾਲੀ ॥ ਸਿੰਢੀ ਸ
ਬਦ ਨਾਦ ਗੁਰ ਬਾਲੀ ॥ ਸਰ ਮਕੀ ਮਾਂ ਮੁੰਦ
ਸਿਵ ਬਿਭੁਤਾ ॥ ਹਰਿਭੁਗਤਿ ਮ੍ਰਿਗਾਲੀ
ਪਹਿਰੇ ਗੁਰ ਪੂਤਾ ॥ ਸੀਤੋ ਖਜੂਤ ਬਥੇ

ਕੋਧਾਗਾ ॥ ਸੁਰਤਿਕੀ ਸੁਦੀ ਲੇ ਸਤਿਗੁ
 ਰਸੀ ਹੈ ॥ ਜੇਗਥੈ ਸੇ ਨਿਰੰਕੁਰਿ ਬੀ ਹੈ ॥ ਮਿ
 ਆਹੁ ਸੁਟੈ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੁਖ ॥ ਜੇਪ
 ਹਿਠੈ ਸੇ ਦੀ ਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਤੈ ਗੁਲੁ ਚਖਮ
 ਖ ਮਗਨ ਮਥ ਪਾਇ ॥ ਦੁਖ ਨ ਖਧੀਈ
 ਦੇਸ ਲਾਇ ॥ ਸੰਜਮ ਕਪਾਲੀ ਸੇ ਕੁਧਾਈ
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੈ ਸੁਰਤਿ ਰਮਾਈ ॥

੨੦

ਰੇਤਨ ਭਵ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਖਾਉ ॥ ਬੁਧਾ ਭਲਾ १੨
 ਨਹੀ ਮਨ ਵਸਾਉ ॥ ਪਾਤੁ ਵਿਚਾਹ ਫੁਲੁ ਆ
 ਬਹੁ ਗੁਣਾਂ ॥ ਕਰਮੰ ਭੁਲਤੁ ਬਾਕਿ ਸਤੀ ਗ
 ਲਾਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਲਾ ਉਦਕੁ ਜੇ ਪੀਵੈ १੩
 ਸੇ ਸੀਤਲ ਕੈ ਜਾ ॥ ਇਨ੍ਹਾ ਮੈ ਆਵੈ ॥ ਪਿੰਗਲ
 ਮੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਖ ਮਨਾ ਕੇ ਪਾਗਿ ਸਹਿਜ ਜਮ
 ਵੈ ॥ ਨਿਗਾਸ ਮਦ ਨਿਰੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥

ਨਿਠਭੁਤਿਨਗਰੀਦਪਕਠਿਯਾਨ॥ ਆ
 ਸਾਫਨਾਇਸਥਿਠਮੀਮਰਪਰਦੰਡ॥ ਪੀਰ
 ਜਕੀਲੁਹੇਝੀਪਕਾਖੰਡ॥ ਦੁਸਕਠਿਭਾਸਾਸ
 ਮਦਿਸੁਚੇਗਾਨ॥ ਹਰਖਸੇਗਾਨਹੀਮਨਮੈਅੰਗ
 ਨ॥ ਅਹਯਧੈਗਾਗੀਕਠੇਧੈਗਾਗ॥ ਮਦਿਅ
 ਮੇਹਿਨੀਸਗਲਤਿਆਗ॥ ਨਾਮਕੀਪਾਖਰ
 ਨਤਕਾਘੇਨਾ॥ ਨਿਹਜੀਨਕਰਮਤਤਕਾਝੇ

ਨਾ॥ ਨਿਹਗੁਲੁਦਾਨਿ॥ ਜਸਬਰਕਮੇਲੁ ॥ ੧੫
ਅਕਾਲਸੰਜੋਗਪ੍ਰੀਤਕੇਬਾਂਲੁ॥ ਅਕਲ
ਕੀਬਰਹੁੰਗੁਲੁਕੀਕਟਾਰੀ॥ ਮਨਕੇਮ
ਰਕਰੇਕਰੇਅਸਹਾਰੀ॥ ਵਿਖਮਗਨੁਤਨ
ਨਿਰਬੁਝਿਗਨੁਆਵੈ॥ ਨਉਬਤਸੇਖਨ
ਗਾਗਬਜਾਵੈ॥ ਤਹਅਥਨਾਸੀਸੁਫੁਮ
ਬੇਦ॥ ਨਿਹਬਾਂਲੁਖਿਦਿਜਾਅਪਾਰੰਬੇਦ

॥ ਅਖੰਡ ਜਾਨੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੇਧੇ ॥
 ਸੇਹੀਯਾ ਪਸਚਮਾਲ ਪਰਤੀ ॥ ਸਿਖਿਆ
 ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਇਤੀ ॥ ਹਠਿ ਨਾਮ ॥ ਨਿਰਜ
 ਲਾਮਾ ਸਲਕ ਰੇਖਿ ਸੰਗਮ ॥ ਤਿਲਕ
 ਸੰਪੂਰਨ ਤਰਪਲੁ ਜਸ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਰੇਗ
 ਮਾਗੰਗਸ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਸੰਪਿਆ ॥ ਸਰਸ
 ਨਛਾਂਪਾਂ ॥ ਬਾਦਥਿ ਬਾਦਮਿਟਾਵੁਰੁ ॥

ਪਾ॥ ਪੀਤ੍ਰਪਿਤ੍ਰਿਬਰਮਨਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ॥ ੨॥
ਉਤ ਚੀਤ੍ਰਿਬਰਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ॥ ਬੁਧ
ਬਰਿਬਰਕੁਲਾਪੁਸਤੀਨ॥ ਤਉਸਰੁਖੰ
ਰੁਪ੍ਰਮੰਰੁਮਥਲੀਨ॥ ਤੇਨ੍ਰਜੀਜੀਰੀਮ
ਵਰਜੀਜੀਰ॥ ਪਹਿਰੇਨਾਨਕੇਸਾਹਿਫਰੀ
ਰ॥ ਜਾਂਲੁਜਟਾਮਿਰਮੁਕੁਟੋਇ॥ ਮੁਕ

ਤਾਇਰੈ ਬੀਧਤਨੀਕੇਦਿ ॥ ਨਾਨਕਪਤਾ
 ਸਿਰੀਚੰਦ੍ਰਚੈਲੈ ॥ ਜੁਗਤਿਪਦੁ ਲੈਤੁਤੁਹਿ
 ਰੇਲੈ ॥ ਐਸੀਆਤਾਪਸਿਰੇਕੇਦੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਵਾਗੁਨਿਮਿਟਾਵੈਸੇਦੀ ॥ ਆਤਾਬਾਬ
 ਸਿਰੀਚੰਦ੍ਰਕੀਸੀਪੁਰਲੈ ॥ ਸੁਨਤੇਪਨਤੇ
 ਸੇਖਮੁਕਤਿਕੇਲੀਤੇ ॥ ਇਤੁਆਤਾਸੀ
 ਆਪਤੀ ॥ = ॥ ਸੁਤਗੁਰਕੇਦਰਨਪਾਦਕਾਕੇਲੀਅੰਮ੍ਰਿਤ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੧
ਏਪੀਕਰੇਖਿਮਾਨਾਉਮੇਰ॥ ਪਗਤੀਮਹਿਮੇ
ਗਾਥੇਸੇਰ॥ ਪਗਤੀਮਾਗਗਕੇਲੇਹੁਪਛੁ
ਲ॥ ਹੁਰਖਸੇਗਨਹੀਮਨਮੈਅੰਦ॥ ਦਿਹੁ
ਮਾਗਗਏਪੀਕਾਰਾਈ॥ ਨਾਨਕਜੇਚਾਹੈਸੇ
ਲੈਮਿਠਪਾਈ॥੧॥ ਖਡਨੀਕਰੇਚਾਤਹੈਦੇਹੁ
॥ ਖਡਨਨਾਮੇਗਸੁਨਲੇਹੁ॥ ਅਤਕਮਾਰ

ਗੁਰਗਾਕੀਏ॥ ਖਾਂਤਪਾਂਤਸੇਸਬਰਕਠਿ
 ਰਹੀਏ॥ ਕੋਈਲੈਆਵੇਕੋਈਲੈਖਾਇ॥
 ਨਾਨਕਹਿਹਮਾਰਗਘਟਨੀਸਮਝਾਇ॥
 ੧॥ ਖੋਲੀਕੋਲੈਸੰਗਲਾਏ॥ ਤਾਂਕਾਮਾਗਾ
 ਦਿਹੁਕਹਾਏ॥ ਖੋਲੀਕੋਦਿਖਾਨਮਪਰੀਲੈ
 ॥ ਤਾਂਸੇਸੰਦਰਸਦਿਸੀਠੈਗੀਲੈ॥ ਨਿਮਰਸ
 ਦਿਸੀਕੀਮੈਲਸਕਹੇਈ॥ ਨਾਨਕਖੋਲੀਗੰਧੋਸੇਈ

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

੨੨

॥ ਮੰਤ੍ਰਤੁਬੇਕਾ ॥ ਸਿਵਕੀਵਾਨੀਵੇਲਓ
ਪਾਈ ॥ ਜਾਏਹੋਫੁਲਲਾਗੇਭਾਈ ॥ ਉਲ
ਟੇਲੀਪਕਾਪਠੈਸਿਵਧਿਆਨ ॥ ਬਗਹਿਸੇਲ
ਹਿਸਮਕਠਿਜਾਨ ॥ ਪਾਂਚਮਾਰਪਚੀਸਮਿ
ਲਾਵੈ ॥ ਤਉਨਾਨਕਅਉਪ੍ਰਧਤਮਹਿਖਾਵੈ
ਉਲਟੇਸਕਤਬ੍ਰਹਮਚਨ੍ਦ੍ਰਾਵੈ ॥ ਪਰਤੀ

ਬਰਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਰਚੁ ਵਾਵੈ ॥ ਆਦਰੀਧ
 ਰਤੀ ਅਨਹਦ ਕਾ ਅਕਾਸ ॥ ਅਨੰਤ ਜਿਧ
 ਮਿਲਾ ਕੀਆ ਪੜਕਾ ਵਿਭਾਰ ॥ ਪੜ ਲੈ ਗੈ ਬ੍ਰ
 ਹਮੇ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਅਨਮੋ ਕੀਆ ਵਿਭਾ
 ਰ ॥ ਪੜ ਸੇ ਹੈ ਸਿ ਵਕੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕੇ ਭਿਨ
 ਪੜ ॥ ਤੁੰਬਾ ਪੜ ॥ ਆਦਪੜ ॥ ਧਾਤਪੜ ॥
 ਕਰਿਪੜ ॥ ਭੋਜਪੜ ॥ ਬਿਨਾਸਪਦਪੜ ਮੈ

ਧਾਇ॥ ਧਿੰਨ੍ਹਪੈਨੈਤੁਓਨਰਕੈਜਾਇ॥ ਸਬਦ ॥ ੨੩ ॥
ਕਮਾਇਧਤਮੈਧਾਇ॥ ਨਾਨਕਚਣੈਧਿਧਾਂਤ
ਅੰਮਰਾਪਰਜਾਇ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
ਮੰਤ੍ਰਬਿਰੁਤਕਾ॥ ਰੁਧਿਰੁਤਕਰਮਸਤਕਲਾਈ॥
ਜਨਮਮੰਗਨਕੀਕਾਣਚੁਕਾਈ॥ ਕਾਲਾਮੰਜਾਰ
ਕਾਜਿਨਰੁਓਪਾਇਆ॥ ਯੋਗਗੁਫਾਬਿਤ
ਮੁਸਾਫੈਇਆ॥ ਇਸਬਿਰੁਤਕੀਦੇਇ
ਨਿੰਜਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਧਿਜਾਨਹੇਇ॥ ਨਰਅਭਾਸਾਨੀ॥

70

੨੬
 ਲ. ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਸਿ
 ਹਰਛੀਗੁਪਾਲਾਸਿ॥ ਘਟਿਲਿਖਤੇ॥ ॥
 ਅਛਾਅਜੁਰਹੀਰਥਾਲਜਮੇਰੀਜੋਹਿਲੇ
 ਯਾਰਦੀਦਾਰਦਿਖਾਇਆਈ॥ ਗਿਆਦੁਖ
 ਤੇਭੁਖਨਾਰਹੀਕੇਵੀਸਮਾਸੁਖਸਮੁਹਦਾਅ॥
 ਦਿਆਈ॥ ਹਰਮਾਸਤੇਮਿਸੁਦੰਪਿਯਰ
 ਥੀਗੁਰਮਾਪਨੁਭਿੰਨਲਖਾਇਆਈ॥ ਹੋਈ

2

ਮਾਮਖੀਆਗੁਟਗੋਪਾਲਸਿਪਾਝੀ
 ਨੀਪੁਟਮਸਾਗਲਲਾਇਆਈ॥੧॥
 ਬੇਧਾਜਪਈਸਿਰਬੁਸਸਈਉਧਾਸੁਰਧ
 ਬੀਹਿਰਧਗਨਿਜਾਏ॥ ਕੂਨੇਨਜਗਦੀਏਸ
 ਤੀਰਖਦਾਈਏਹੁਆਖਦੇਸਰੁਸਿਆ
 ਨਿਜਾਏ॥ ਸੁੰਸੇਕਾਲਦਾਹਾਲਨਹਥਿਆ
 ਫੈਫਹੀਫਾਹਿਦਾਨਾਲਧਗਨਿਜਾਏ॥ਕ

ਇਸੁ ਦਿਆਜਾ ਲਗੁ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਸਾ २
ਥੈਰ ਕੈ ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਨਿਜਾ ਦੇ ॥ ੨ ॥ ਤੇਤੀਨ
ਜੇਤਾ ਪਤ ਪਾਇ ਦੇ ਸੇਕਾ ਵੀਖ ਬਰਨਾਹੀ
ਕੈ ਹਿੰਨੁ ਵਲਗਾਏ ॥ ਦੁਰ ਦਮਨੀ ਦੇਖ
ਦਮਕਦੀ ਨਿੰਚੇ ਰਵੀ ਗੁੰਝੁ ਪਕੀਤ ਕੋਹਲ
ਗਾਏ ॥ ਕੁੰਝੇ ਹਥਿ ਦੇ ਬਾਂਨ ਧਿਨਾ ਸੁਹੇ
ਜੇਹ ਨੈਥਾਨ ਕਮਾਨ ਬੀਬੀ ਚਚਲ ਗਾਏ ॥

3

ਸੋਗੀਲਾਹੁ ਨੂੰ ਭੁਛੁ ਗੁਪਾਲ ਸਿੰਘਾ ਮਾਗੇ
 ਬੋਗ ਬਿਹੀ ਨਿਬੈਲ ਲਗਾਏ ॥੩॥ ਸੋਸੋਗ
 ਬਿਓਗ ਨਰੋਗ ਕੋਈ ਪੰਡਾ ਸਨਾਈ ਸਿ
 ਰੋਸੁ ਦੀਏ ਜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰੇ ਹੈ ਕਿਨਾ ਸੁਰ
 ਤਾਂਦਾ ਕੋਈ ਕਿਸਦੀ ਬਿਅਪੁਛ ਕੋਪਟੀ
 ਦੇਜੀ ॥ ਅਖੀਲਾਲਟਮ ਕਦਾ ਕੇਖਲੀਜੈ
 ਅਖੀਆਪਲੀ ਹੋਰਤ ਕਟੀ ਦੇਜੀ ॥ ਜਿਨਾ

ਲਾਪਨਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਗ ਮੇ ਦੀ ਦੇਖੀ २
ਏਓ ਨੂਚ ਪਟੀ ਦੇਜੀ ॥੪॥ ਜੀ ਮਜ਼ਹਾਂ ਨਦੀ
ਕਾਂਟ ਕੋਲੇ ਖਾਂਟ ਮਾਰਥ ਬੇਕਰ ਤੇ ਨੀਏ
ਜੀ ॥ ਚਿਤ ਮਿਤ ਨ ਜਾਂ ਲੀ ਦੇ ਲਖ ਵੈਰੀ ਚ
ਦਿਛੋ ਤੀ ਜਾਗਾਂ ਨ ਥੀ ਮੇ ਨੀ ਦੇਜੀ ॥ ਜੋਹ ਨੀ
ਤੁਟੁ ਏ ਦਿਨ ਬੋਨਿ ਮਾ ਮੈਂ ਹ ਥੀ ਮਾਪੁ ਲੀ
ਚਾਇ ਕੋਰੋ ਨੀ ਦੇਜੀ ॥ ਸੁਗਾਪੁ ਦਮਾਏ

4

ਗੁਪਤਸਿੰਘਗਜੇਵੇਚਿਚਨੀਦੀਪਉਣ
 ਮੋਰੇਕੀਦੇਜੀ॥੫॥ ਹੇਹਥਨਾਅਵਦਾ
 ਖਤਮੈਨੂਜੇਹਨਾਯਾਰਬੀਘਾਜਬਿਤੀਤ
 ਹੋਇਅ॥ ਸੁਲੀਰਥਸੰਗਦੀਆਅਸਾ
 ਆਜਜਾਦੀਕਿਹਾਦੁਖਅਸਾਨੂਨਾਸੀਤ
 ਹੋਇਅ॥ ਬਿਰਹਿਅਗਪਦੀਸੀਨਾਸਾਨੂਦੀ
 ਸੀਭਿਠਯਾਰਦੇਰਾਦਨਾਸੀਤਹੋਇਅ॥

ਲਗੀਯਾ ਰੇ ਕੰਠ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘਾ ਹੁਲ ५
 ਹੋਰ ਥੀ ਚਿਤ ਅਤੀਤ ਹੋਇਆ ॥ ੬ ॥ ਥੋਥ
 ਥਕ ਸਾਰੇ ਦਿਨੈ ਨਤਿ ਨਾਜਿ ਨਾ ਦੂਸਰੇ
 ਚਿਤ ਤੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ॥ ਸੀਰਿਥੈ ਠਕੇ ਥੁਧ
 ਥਥੇ ਕੀਆ ਦੇ ਥਿਨਾ ਆਪ ਲਾ ਆਪ
 ਹਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ॥ ਸਦੀ ਓਸੁਟ ਕੇ ਕੀਮਤਿ
 ਮਿਅਾਨੁ ਉਨਾ ਐਤ ਦਾ ਕੀਮਤ ਹੂਰ ਕੀਤਾ ॥

ਕੀਤਾ ਕੁਸੁਨਾਹੇ ਰਗੁਪਾਲ ਸਿਖਾਵਿਓ
 ਚਿਤਨੁ ਚਿਬਕੋ ਪੇਲ ਪੀਤਾ ॥੧॥ ਦਾਲਦੁ
 ਸਮਨਾਂ ਦੀ ਜੰਨਾ ਪੁਟ ਕੇ ਜੀ ਰਬ ਖਾਰੇ ਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਵਿਚ ਪਾਈ ॥ ਰਹੀ ਮੁਸਕਨਾ ਕੁ
 ਮ੍ਰਿਅਾ ਕੰਟਕਾ ਦੀ ਲਿਨਾ ਅੰਜਨਾ ਨਾ
 ਲਸੀ ਅਤਿ ਚਾਈ ॥ ਮਾਰੇ ਸੋ ਤੇ ਗਏ
 ਨਖ ਧਰ ਕਹੀ ਕਿਤੇ ਵਲ ਗਏ ਫੁੱਲ ਨਾਰੀ

ਪਾਈ॥ ਤੇਨੀਰਘਣੀਰਖਗਪਾਲਸਿਘਪ
ਪਾਈਤਿਕਦਕਾਦੇਸਿਰਭਸਛਾਈ॥੮
॥ ਜਾਲਜਾਹਿਗਜਾਲਦਾਜਗਸਾਗਰ
ਥੇਤਨੇਕਜੇਨ੍ਹਰੀਜਾਲਦਾਈ॥ ਅਸ
ਅਸਗਭਿਸਅਗਿਸਦਾਈਕੇਹਿਨ੍ਹਾਜੁ
ਮਲਾਈ॥ ਰੂਪਛਾਲਦਾਈ॥ ਰੁਨ੍ਹਿ
ਅਜਾਇਆਤੁਰਘਰਖਲੀਤੁਪਾਉਮ

ਰਥਥੇਕਦੇਬਾਂਲਦਾਜੀ॥ ਭਥੇਥੇਨਤੀ
 ਥਾਥੁਗੁਪਾਲਸਿੰਘਾਨੀਵੁਟੀਏਕੁਸੁ
 ਗੁਮਾਂਤਦਾਜੀ॥ ੫॥ ਰੇਰੀਗਲਾਇਆ
 ਗੁਗਪੁਰਿਮਾਨੇਜਿਨਾਹਰੀਚੈਭੂਖਤੇਨੀ
 ਗਮੇਰੀ॥ ਚੁਨ੍ਹਾਚਾਨ੍ਹਸਈਆਸੰਨਸਚ
 ਦਾਜੀਭਿਨ੍ਹਸੁਟੀਨੇਕਚਈਵਿਗਮੇਰੀ॥ ਤਾ
 ਰੇਵੰਗਾਮਕਾਸਦੇਵਿਚਰਿਸੇਚਨ੍ਹੀਚੁਠਦੇਥਾ

ਸੁਪਤੀਗਮੇਰੀ॥ ਗਹਿਦੀਅਠਕ੍ਰੇਪਹਿਰ ੬
ਗੁਪਾਲਸਿੰਘਚਿਦਾਨੈਦਮੇਥਿਤਲਿਸੀ
ਗਮੇਰੀ॥੧੦॥ ਜੇਜਾਵਣਾਤੁਪਜਰੁਗਏ
ਤੈਨੁਖਬਰਨਹੀਜਗਜਾਵਣੇਦੀ॥ ਪਈ
ਥਾਂਲਕੁਵਲਨੀਕਾਲਨਜੀਅਚਚੇਤ
ਨੈਚੇਦਚਲਾਵਣੇਦੀ॥ ਧੰਧਾਮਭਿਤਦਾਰਿ
ਸੇਨਾਸੁਲਿਅਾਈਪੁਛੇਗਲਾਨੇਰਾਵਬ

7

ਚਾਵੁਲੇਦੀ॥ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਫੋਲ ਗਾਪਾ
ਲਾਸਿ ਪਾਹ ਦੀ ਖਾਸ ਜੇ ਰੰਗ ਚੁਕਾਵੁਲੇਦੀ

॥੧੧॥ ਸੀਨ ਸੀਗ ਸਗੀ ਰੇ ਨਾ ਲਤੇ ਰੇ ਤੈ ਕ

ਲਾ ਕਾ ਲਾ ਕਾ ਲਾ ਜੈ ਤੂੰ॥ ਨਿਰੋਵਰ ਸਦੈ

ਵਸ ਰੂਪ ਤੇ ਗਰਹਿ ਆਪੁਰ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ

ਪੈਂਤੈ॥ ਪਿਆਵਿ ਚ ਸੰਦੁ ਕਰੇ ਆਪੈਂ ਵੇਖ

ਵਖਰਾ ਆਪ ਨੂਲਾ ਲਾਜੈ ਤੂੰ॥ ਨਹੀ ਕੁਸੁਮੀ

ਦੇਹੁ ਗਧਾਲਸਿਘਾਏਨਗੋਪੀਆਵਿਚ ੭
ਗੋਪਾਲਹੈਤੁ ॥੧੨॥ ਸੀਨਸੁਕਦਹੈਧਿਜ
ਵਿਚਤੇਰੇਚਿਤਕਾਲਨਾਨਾਗਜੇਧਿਲਗੁ
ਥੀ ॥ ਪਗਥਾਧੁਪੈਰਾਸਈਓਮੇਗੀਓਨੀ
ਗਾਗੀਨੰਗਦਾਨਿਠਨੇਥਾਠਅਥੀ ॥ ਬੁ
ਪਵੰਨਸੁਜੰਨਸੇਨੰਗਸੁਦੇਵੰਗੋਚਿਤਤੁ
ਯੀਗਨੇਗਿਸਾਨਧੀਥੀ ॥ ਸੇਈਪਦੇਨੀਧੀ

ਵੇਨੀਪਾਰਗੋਪਾਲਸਿੰਘਾਜਿਨਾਚਿਤ
 ਦੀਧੀਲਤੇਲਤਰਬੀ॥੧੨॥ ਸਮਾਦਸ
 ਖੋਹੇਈਦਖਗਇਆਜੇਰਾਨਿੰਠਾਮੁਖੰ
 ਮਹਿਧੁਬਦਰਚੰਦਨੁਜੀ॥ ਹੈਲਚਾਨਲੀ
 ਦੇਖਕੋਦੁਪਜੇਹੀਪਾਇਆਚਿਤਕੋਰਨ
 ਅਨੰਦਨੁਜੀ॥ ਨਿਕਾਕਤਪਿਰੇਟਨਪੁਰ
 ਬੈਠੀਅਗੋਸੁਠਦੀਸਾਇਕਤੀਦਨੁਜੀ॥

ਏਤਾਹੇਤਕੀਦਸਗੋਪਾਲਸਿੰਘਾਲਧਾਅੰਟ
ਦੋਰੋਧਾਲਮੁਕੰਦਨੀਜੀ॥੧੪॥ਜਮਾਦੀ
ਵਦੇਜੀਵੁਜਗੰਨਸੇਈਜੇਹਿਨੂੰਚਿੰਤਨੁਪਕ
ਨਕੇਸੁਟਕਦੇਨੀ॥ਤਤੀਵਾਸਨਾਗੇਤ
ਦੇਵਿਚਿਸਈਭੁਵੰਗਦਾਲਿਅਫੋਰਤ
ਨਕਦੇਨੀ॥ਭਿਨਾਨੀਗਵਿਰੋਲਲਾਸੁਟ
ਪਇਆਦੀਘਤਿਮਧਾਲੀਅਗਿਰਨਕ

ਦੇਨੀ॥ ਜਿਨਾਜਿਤਿਆਚਿਤਗੁਪਾਲਸਿਖ
 ਸੇਵੀਸੁਰਮੇਥਾਂਲੁਬਿਨੁਕਰਦੇਨੀ॥੧੫॥
 ਤੇਇਤੇਨਕੇਸਭਸੁਰਬਤਾਨੂਨੇਪੁਰਬਦੇਨਾਲ
 ਲਗਾਈਦੇਜੀ॥ ਜੇਰਸਭਯਾਰਨਿਜਾਤੁਟ
 ਪੈਲਾਇਕਰਬਦੀਪ੍ਰਸਿਦਾਈਦੇਜੀ॥ ਜਈ
 ਖਾਸਜੇਧਿਆਰਦੇਪਾਵਲੇਦੀਭੈਨੁਸਚਦੀ
 ਗਲਸੁਣਾਈਦੇਜੀ॥ ਸਿਰਤਲੀਤੇਰਖ

ਗੁਪਾਲਸਿੰਘਾ ਗਲੀਯਾਰਦੀ ਚਾਇਖੁਛੁਪ
ਦੀਏਜੀ॥੧੬॥ ਜੇਦਿਜੈਨੈਕਤਨਕਵਿਚੁ
ਰਕੇਜੀਲਧਾਮਾਪੇਲੇਅੰਦਰੇਯਾਗੁ
ਜੀ॥ਜਿਤਯਾਰਦੇਵਲਾਮਚਲਹੋਦਿਅੰ
ਪਦਿਆਕਰੇਉਗੁਲਖਵਿਗਾਰਨੁਜੀ
॥ਬੰਡਬੰਡਪਪੀਲਕਾਚੁਗੀਸਦੀਭੰਡੁ
ਠਗਦੀਨਿਕੀਮਨੀਛਾਰਨੁਜੀ॥ਲਧਾ

10

ਆਪਦੇਗਲੇਗੁਪਾਲਸਿੰਘਾਭੁਲ
 ਗਏਸੁਚੁਕੇਨਗਾਰਨੁਜੀ॥੧੭॥ ਗੈਰ
 ਗਗਨਥੀਆਦੇਜਤਤਪੀਚੇਵਿਹਵਾ
 ਆਪਲਾਆਪਅਸੀਗਯੈਤੈ॥ ਕਰਿਗਨ
 ਤੀਬੇਨਤੀਮੀਨਮੇਰੀਨਿਗਕਾਰਅਪ
 ਰਅਗੀਅਯੈਤੈ॥ ਤੇਰਾਗੁਪਲਰੰਗਨਰੇਖ
 ਕਾਦੀਬੁਦਾਅੰਬਬਹੀਨਅਨੀਗਯੈਤੈ॥

ਧੋਲਚਿਤਰੀਚਥਗੋਪਲਾਸਿਘਾਉਤਿ १੦
ਸਮਾਦੇਵਾਂਗਪਤਿਗਹੈਂਤੁ ॥੨੮॥ ਐਨਮ
ਸਹੇਹੈਸਈਓਸੋਰੁਤੀਦਾਨਹੀਭੁਖਮਓ
ਕਸੀਰਦੀਗਲਕਾਈ ॥ ਮਸਾਪੁਰਜਹੰਤ
ਦੇਵਿਚਸਾਰੇਜੇਹੇਪਾਸਬਹੀਦੇਤੇਹੀਮਤਿ
ਆਈ ॥ ਮੈਤਾਘੋਲਪੁਆਈਐਮਾਜ
ਲਾਥੇਜਿਨਾਸਤਿਕੁਸਤਦੀਸੁਧਪਾਈ ॥

ਲਗਾਸੀਗਦਾਰੰਗਗੁਪਾਲਸਿੰਘਾਭੁਲੀ
 ਗਲਚਰੇਕਨੀਉਚਿਤਮਾਈ॥੧੫੮॥
 ਫੇਫਾਥੀਆਹਈਆਫੁਨੀਆਨੀਧਿ
 ਏਏਨਕੇਹਥਪਸਾਗਨਾਏ॥੧੫੯॥
 ਜਾਈਕਨਕੇਲਤੇਰੇਭੁਲੀਮੀਨਕੇਫੇਰ
 ਹਿਸਾਗਨਾਏ॥੧੬੦॥
 ਜਾਈਮੀਦਰਆਪੇਲੇਸੁਤਨਮਾਗਨਾਏ॥੧੬੧॥

ਸਚ ਆਖਦਾ ਸਿੰਘ ਗੋਪਾਲ ਸਦੀ ਛੁਗ १५
ਧਾਥੈ ਠਕੇ ਖੇਤ ਉਜਾ ਨੂਨਾ ਹੈ ॥੨੦॥ ਕਾਛ
ਕੂਨ ਕਹਾਂ ਲੀਆ ਕੀ ਮਨਾਹੀ ਤੇ ਰੇ ਕੀ ਮ
ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਰਖਿ ਜਾਹੇ ॥ ਇਹਾ ਵਖ ਤੋ ਰਖ
ਗੀ ਸੁਣ ਵਲੇ ਦਾਹੇ ਰਜ ਗਾਗੀ ਸੁਣ ਵਲੇ ਛੇ
ਤੀਖਿ ਜਾਹੇ ॥ ਚਾਹੇ ਸੁਖ ਜੇ ਰਖੀ ਸਹੀ ਕੀ
ਤਾ ਤੈ ਨੁਦਸੀ ਦੇਇ ਕਮਰੇ ਨੀਖਿ ਜਾਹੇ ॥ ਉਲੇ

ਕਖਦੇਲਖਗੋਪਾਲਸਿੰਘਾਜਗਾਓ
 ਤਈਮਿਸਟਿਨਿਚੋਨੀਯਾਗੇ॥੨੭॥
 ਗਾਠਗੀਮਦਿਨਾਲਨਕੰਮਤੇਗਤੀਅ
 ਗੀਮਸਰਪਨਾਦੁਖਕੋਈ॥ਪਿਛਾਚਿਤ
 ਦੁਕੀਜੀਏਯਾਦਪਿਯਾਰੇਤੈਨਦੁਖ
 ਤੈਭੁਖਨਸੁਖਕੋਈ॥ਦਿਹੋਵੇਖਤੈਵੇਖਤ
 ਪਤਪਸੇਠਾਕਹਿਆਸੀਨਤੂੰਗੀਮਨਾਸੁ

ਖਕੋਈ ॥ ਸਚ ਆਖਦਾ ਸਿੰਘ ਗੋਪਾਲ १੩
ਸਈਉ ਸਾਧੀ ਸਮਝੈ ਨਾ ਗਲ ਮਨੁ ਖਕੋਈ
॥ ੨੨ ॥ ਲੰਮਾ ਲੜਾਹੀ ਅਸਾ ਅਜ ਸ
ਈ ਉਗਈ ਗਲ ਜਹਾਂ ਨ ਦੇਵਿ ਚ ਸਾਰੇ ॥
ਅਸਾ ਯਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਯਾ ਰਧਾ ਅਹੋਰ
ਜਗ ਕਜੀ ਅਨੇਨੁ ਅਗ ਜਾਰੇ ॥ ਜਿਥੇ ਯਾਰ
ਅਸਾ ਰੁਨਾਵ ਸਦਾ ਨੀ ਉਥੇ ਚੰਦਨ ਸੂਰ

ਅਕਾਸਤਾਰੇ॥ ਉਥੇ ਉਸਦੀ ਮਿਸਰਗੁਪਾ
 ਲਾਸਿਘਾਜਿਹਨਾ ਚਿਤ ਦੇ ਮੁਖ ਚ ਪੇਟ ਮਾ
 ਰੇ॥੨੨॥ ਮੀਮਾਸਕੇ ਚਿਤ ਨੂ ਚ ਰਕੀਤਾ
 ਵਿਸਵਾਸਨਾ ਫੁਟਾ ਅੰਤ ਤਾਈ॥ ਚਿਤ ਚੇ ੨੨
 ਦਨੁ ਚਾਇਕ ਲੀਕ ਲਾਇਆ ਰਹੇ ਵਿਚ ਅ
 ਕਾਸਨਾ ਛਪੇ ਛਾਈ॥ ਮੁਖ ਚਾਰ ਨੂ ਕੰਨੇ ੨੩
 ਸਕੀਤਾ ਚਿਤ ਚੇ ਰਸੁ ਦਿਸਨੁ ਬਜਲਾਈ॥

ਫਤੇਹਿਸਦੀਅਜਗੋਪਾਲਸਿੰਘਾਜੋਹਨਾਚਿਤ १੩
ਨੁਭੰਨਕੇਚਬਜਾਦੀ॥੨੪॥ਨੀਨਨਾਉਨਹੈਠੇ
ਰਕਾਈਹੁਲੁਜਾਗਤੀਜੋਤਨਧਾਂਦੀਦੇਜੀ॥ਰ
ਹੀਪਰਨਦੁਹਹਜੂਰਤੇਰੇਸਚੀਗਲਜੋਧੇਦਬਤ
ਦੀਦੇਜੀ॥ਸਦਾਸੁਧਪ੍ਰਭੰਗਅਖੰਡਉਹੀਉਥੇ
ਦੁਸਰੀਵਸਤਨਕਾਦੀਦੇਜੀ॥ਇਸੇਆਪਣਾ
ਆਪਗੁਪਾਲਸਿੰਘਾਜਗਚਿਤਦੀਧੋਲਦਬਾ

ਈ ਦੇ ਜੀ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਭਿ ਵੇਖਦਾ ਦਿਸਦਾ ਚਿਤ
 ਕੇ ਲੋਜਿ ਨਾ ਹਕਤ ਹਕੀ ਕਲੁ ਨਾਇਆ ਦੀ ॥
 ਭਿਨਾ ਕਾਲ ਦੇ ਜਾਲ ਦੀ ਤਿਰਤ ਨੀ ਵਿਚੇ ਭਾ
 ਪਲਾ ਆਪ ਧਰਾਇਆ ਦੀ ॥ ਮਨ ਬੁਧ ਧਾ
 ਲੀ ਪਰਾਪਾਇ ਕੈ ਜੀ ਤਿਨਾ ਕੁਨ ਨਾ ਸਚ ਸੁਣਾ
 ਇਆ ਦੀ ॥ ਕੇਹੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲਜਗੋ ਪਾਲ ਸਿਧਾ
 ਅਸ ਕਾਲ ਨੁਠੁਠ ਚੁਮਾਇਆ ਦੀ ॥ ੨੬ ॥ ॥

ਯੋਗਨਾਲਾਇਤੁਰੁਲਕੇਜੀਇਹੁਤਾਦਿਸਰੇ॥੨੪॥
ਫੁਲਅਕਾਸਦੇਜੀ॥ ਤੇਰੇਚਿਤਬੰਗਾਲੀਨੇ
ਬੇਰੁਪਾਈਹੈਨਕੁੰਨ੍ਹਦੇਸਥਹੇਗੁਸਦੇਜੀ॥
ਜੇਹੁਦੇਦਿਸਦੇਨੀਅਖੀਲੋਕਤੈਨੂੰਦਿਹੁ
ਤਾਇਜਹੇਹਰੁਤੇਮਾਸਦੇਜੀ॥ ਜਿਨਾਸਾਰ
ਦੀਸੁਧਗੋਪਾਲਸਿ ਘਾਉਹਤਾਭੁਲਕੇਦੇ
ਗਨਾਫਾਸਦੇਜੀ॥੨੫॥ ਯੇਯਾਦਗੀਰੀਅੰਠ

ਪਹਿਰਸਦੀ ਉਜਿਨਾ ਅਜਤਾ ਅਸਾਵਿਚ
 ਰਿਆਦੀ ॥ ਅੰਬੀ ਸੁਖ ਕੇ ਲੇਜ ਕੇ ਠੰਢ ਪਈ
 ਜਿਨਾ ਜਿਨਾ ਅਸਾ ਤਾ ਨਿਤ ਤਪਾ ਰਿਆਦੀ
 ॥ ਜਿਨਾ ਵਾਨਿ ਅਸਾ ਹਿਰ ਲਹੇ ਰਸਾਨੀ ਦੁਰ
 ਪਾਇ ਕੇ ਦਸ ਮੁਨਾ ਰਿਆਦੀ ॥ ਸਿਰੇ ਸਟ ਕੇ
 ਪੰਗੂ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘਾ ਮਾਪਾ ਫੁਦੇ ਮੇਜ ਚੰ
 ਬਾ ਰਿਆਦੀ ॥ ੨੮ ॥ ਅਲਫ ਅਜ ਅਗੇ

ਆਸਈਉਮੇਗੀਉਨੀਚੇਤਾਗਲਚੋਰਕਨੀ १੫
ਦਿਸਰੀਦਾ ॥ ਲਗਸੀਗਦਾਰੀਗਹੈਅਜ
ਮੈਨੂੰਵਿਦੁਨਾਯਾਗਮੇਗਹੁਲਆਇਮ
ਲੀਦਾ ॥ ਮੇਲਿਆਯਾਗਮੈਨੂੰਮੇਨੇਰਥੇ
ਜੀਦੁਖਭੁਖਤੈਨੂੰਚਾਂਦਲੀਦਾ ॥ ਪੂਰੀ
ਭਈਹੈਆਸਗੇਪਾਲਸਿਘਾਇਸਚਿਤਨੂੰ
ਸੁਖਹੈਨਿਤਚਰੀਦਾ ॥ ॥੨੫॥ ॥

१६ सतिगुरुप्रसादो॥
 अथोपदेशदलीरामको॥ सिखजते॥
 नबलगाननरपननगि॥ उबल
 गमुंश्रुमरतुनगी॥ उरतुअरनक
 उतनगी॥ ऐतीकुटुतिपठतुनगी॥
 उगीआदसुनिहिललाहिकर॥
 रोरंगंघैरगामे॥ नैमेतुगारुषण

ਮੈ॥ ਸਾਹਿਬਨੁ ਭੀਨੇ ਫਗਮੈ॥ ਦਿਨ ਗਿਨ ੧੬
ਜਲੁ ਗਾਘਾਗਮੈ॥ ਤਾਤਮਰਾ ਬਉਗਇ
ਕਗ॥ ਤਮਤਉਦਿਵਾਨੇ ਦਰਸਕੇ॥ ਨਿਸਾਇ
ਨਸਜਨ ਕਉ ਪਰਸਤੇ॥ ਮਰਨਾ ਬਨਿਆਅ
ਬਤਰਸਕੇ॥ ਧਲਪਲਾਥਿ ਧਿਰੀ ਸਰਸਥੇ॥
ਅਸੁਆਬਰੇ ਸੁਨਲਾਇ ਕਗਾਐ ਸਾਹਿ
ਛੇਨਾ ਯਾਰਕਾ ਕੈ ਬਰਲਗਾ ਤਨ ਸਾਰਕਾ॥

ਪਾਇਲਖੜਾਪੁਕਾਰਤਾ। ਕਿਉਂਗੇਬਿਰਹਾਤੁ
 ਮਾਰਤਾ। ਲੈਲੀਗਾਇਆਜੇਛੁਇਕਗਾ। ਘੋਠ
 ਪਹਰਚਉਸਾਠਿਪੜੀ। ਪੀਆਬਿਨਉਦਾਸੀ
 ਗਲਪੜੀ। ਗਾਮਲਜਗੀਦੀ। ਸੀਰਜੜੀ
 ਬਉਗਾਦੇਵਾਨਾਮੈਭਾਉਆ। ਮੁਸ਼ਕਉਤਲ
 ਬਨਹੀਤਮਕੀ। ਗੀਤਤੀਰਹੈਤੇਰੇਨਾਮਕੀ।
 ਪਾਤੀਉਂਗੀਕਾਸ਼ਿਅਮਕੀ। ਕਬਲਗਾਸਿ

ਏਗੇਗਮਜੀਅਉਸੀਪਵਾਵਣਮੇਗਾਇ ११
ਆ॥ਗਮਨੀਦਕਾਮੁਸੁਕਨੀ॥ਬੀਆ
ਕਲਕੁਏਸਾਹਿਬਕੀ॥ਮੇਗਦਰਦਨਾਨਿ
ਆਰੈਤੁਹੀ॥ਰਬਾਅਮਰਸੁਨਤਾਰਹੀ॥
ਮਨਮੈਬਸਾਈਤੁਦਾਇਆ॥ਐਸਾਪਿਆ
ਰਾਯਾਰਹੈ॥ਨਿਸਪਰਮੇਗਾਇਖਾਤਿਆਰੁ
ਹੈ॥ਮਿਲਿਆਮੁਸ਼ੁਗੁਲਜਾਰਹੈ॥ਦ

ਰਸਨ ਸਦਾ ਬਹਾਰ ਹੈ॥ ਸਾਹਿਬਾਧਿ ਆਰੇ ਕਰ
 ਮਾਇਆ॥ ਸੁਨ ਰੇ ਸਨ ਨ ਤੇਰੇ ਵਿਆਕੀਆ॥ ਮੇ
 ਰਨੀਆ ਬਸਿ ਕਰ ਲੀਆ॥ ਗੁਰੀ ਤੇ ਮਨੇ ਨਾ
 ਹੀਦੀਆ॥ ਪਲ ਪਲ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਪੀਆ॥
 ਮਾਹਿ ਰਮ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗਲ ਕਾ॥ ਮੁਸਕਰਾਇ
 ਸਕੀ ਚਾਹੈ॥ ਮਿਲਿ ਆ ਬਿਨਾ ਹੁਲ
 ਦਾਹੈ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੂ ਬੇ ਪਰਵਾਹ ਹੈ॥ ਨਿ

ਸਾਇਨਉਰੀਕਾਰਗੁਮੈ। ਖਤਪਤਸਨੇਹਲ ੧੮
ਲਕਾਪਾਤੀਲਿਖਾਨੀਵਿਆਕਰਾ। ਐ
ਸੇਵਿਛੇਨੇਮੈਮਰਾਂ। ਤੁਸ਼ਾਬਿਨੁਰੇਸਾਨਾਪਰ
ਸਾਗਰਦੁਰਾਕਿਉਕਰਿਤਗਾਂ। ਸਾਥੀਨੀਕੇ
ਈਨਾਲਕਾ। ਰਬਾਮੈਤੁਸ਼ੇਕਿਆਕੁੰ। ਨੀ
ਅਦੀਆਕਿਸਸੇਲਗੁ। ਤੇਰਾਕੀਆਸਿ
ਰਪਰਸਗੁ। ਸੇਲਾਗਾਕਿਉਕਰਿਬਰੁੰ।

ਵਿਜੇਗਤੋਰੇ ਅਹਿਥਿਆਲਕਾ) १॥ ਅਬ
 ਆਗੇਜੀਹਸੇ ਮੁਝੇ ਸਿਰਪਾਵਲਾਗੇ ਜਰਨਾਪ
 ਗਾ) ਹਰਿਦਮਪੀਹਰੇ ਵਿਕੈ ਮਸ੍ਰਪੀਓਪੀਓ
 ਕਰਨਾਪਗਾ। १॥ ਮਸ੍ਰਕਾਇਕੈਲੀਛਾਡੁਕੈਸਾ
 ਜਨਗਏਪਰਦੇਸਕੋ॥ ਦਿਨਰੈਨਪੀਆਕੇ
 ਵਿਓਗਸੇ ਅਹਮਖਲਿਹੁਰੁਰਨਾਪਗਾ)
 ੨॥ ਜਬਠਰਦੇਖੋਪੀਅਕੀਬਿਨੁਜਰਕ

ਰਬੁ ਬੁਝਿ ਸਿਰ ਪਾਵੁ ਲਾਗਿ ॥ ਦੁਨਾ ਮੇ ਪਾਪ ਨਾ
ਕਿਆ ਕੀਆ ਯਹ ਦੁਖ ਮੁਝੇ ਜਰਨਾ ਪਗਾ ॥
੩॥ ਕਾਰਿ ਜਾਨੈ ਸੂਰਾ ਤਿਪੀ ਅਕੀ ਦੇ ਨੈ ਨਰੁ
ਰਿ ਕਰਿਆ ਵੇਤੁ ॥ ਨਾਹੁ ਨੈ ਨੇ ਪਾਪੀ ਰੇਅ
ਪਨਾ ਕੀਆ ਰੁਨਾ ਪਗਾ ॥ ੪॥ ਨਬ ਲਗਨ
ਦੇਖੈ ਨੈ ਨਰੁ ਰਿਅਪਨੇ ਸਲੋਨੇ ਪੀਅਗਾ ॥ ਨਿਉ
ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ਮੇਰਾ ਤਿਸ ਕੁੰਤੁ ਮੁਝੇ ਮਰਨਾ ਪਗਾ ॥

੫॥ ਕਹੁ ਗੋਸਪੀ ਅਬਾਕਿ ਆਕਰੋ ਪੀਆ ਬਿਨ
 ਹਰਾ ਨਾ ਤਾਨ ਹੀ। ਲੇ ਜਹਰ ਪਾਨਾ ਖਾਇ ਕੋ
 ਆਰਿ ਜੀਓ ਫਿਦਾ ਕਰਨਾ ਪਰਾ। ੬॥ ਯਹ ਕਉ
 ਨ ਦੂਤੀ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਪੀਉ ਥਿਛੋਰਿ
 ਮੁਸੁ ਸਿਉ। ੭॥ ਪਾਪੀਆ ਤੂ ਜਹਰ ਥਰੈ ਜੇਸਾ
 ਮੁਸੈ ਜਹਰਾ ਪਰਾ। ੮॥ ਧੂਛਾਨ ਆਤ ਸਕਾ ਮੇ
 ਅਗੈ ਆਥਿ ਛੇੜਾ ਪੀਅ ਕਾ। ਇਸ ਆਗੈ

ਦਰੀਆਉ ਮੈ ਥਿਨੁ ਬਲ ਮੁਏ ਰਨਾਪਗਾ॥੮॥੨੦
ਇਕ ਪਾਵੁ ਪਾਰਿਠਾ ਢੀਜੇ ਰਾਤੁ ਸਲਗੀ ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਕੀ॥ ਏਮ ਨਜਰਾਤੁ ਨਧਾਪਗੀ ਪਲਪਲ ਮੁਏ ਕ
ਰਨਾਪਗਾ॥੯॥ ਦਯਾ ਦੇਈ ਮੁਏ ਦੇਖਿ ਖੋਗੇ ਨਿ
ਤੁਤਿ ਤੁਰੇ ਬੇਪੀਉ ਆਪਨਾ॥ ਨਾਪਾਉ ਨ ਬਲਪੰ
ਖੇ ਮੇਲਾ ਚਾਹੇ ਹੋਇ ਰਨਾਪਗਾ॥੧੪॥ ਰਾਖਉ ਮ
ਆਪੁ ਰਾਪਨਾ ਨਗਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਖ ਚੋਸੇ॥

ਹਮੇਤੁਰਿਖਾਹਨਿਪੀਅਕੀਰਰਰਗਮੇਟੇ
 ਰਨਾਪਗਾ॥੧੧॥ ਬਾਲਿਬਾਲਿਨਾਓਰਿਸ
 ਮੁਖਪਰੇਜੇਅਇਕਹੇਪੀਉਆਇਆ॥ਆ
 ਉਰੇਪੀਆਮੈਬਾਲਿਨਾਉਤੁਲਾਬਿਨਮੇਲੇਮ
 ਰਨਾਪਗਾ॥੧੨॥ ਕੋਹੇਰਨਸੀਅਰਾਅਬਕਿ
 ਆਕੋਰੇਫੁਲਸਾਈਕੀਕੁਇਕੋ॥ਯਹਸੀ
 ਸੁਅਪਨਾਕਾਟਿਕੈਲੇਪਾਫੁਪਰਪਰਨਾਪਗਾ॥

੧੩॥੨॥ ਨਗਾਹਮਉਤਕਾਥਾਨੋਗਾਨਿਉ ੨੧
ਸਾਂਵਲਮੇਪੁਲਾਗਾਨੋਗਾਤੁਏਹੈਦੇਹਸਿਉਰ
ਨੋ॥੧॥ ਤੁਖੁਸਿਕਰਿਨੀਦਕਿਉਸੋਇਆ॥
ਦੁਨੀਆਛੋਤਿਕੇਚਲਣਾਤੁਏਹੈਖਾਕਸਿ
ਉਰਲਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਨਾਸਿਉਨੀਉ
ਸਾਤੁਰਾਗੀਆਤਿਨਖਾਕਮਤਿਨੁਗਾਨ
ਕੀਆਦੁਰਕਰਫੇਗਾ॥੨॥ ਕਹਾਂਵਹਮੁਲਖ

ਕੇਵਾਲੀ॥ ਵਿਚਲਤੇਹਸਤਨੀਸ਼ਾਲੀ॥ ਗ
 ਏਦਰਬਾਰਕਰਿਖਾਲੀ॥ ੩॥ ਕਹਾਓਹੁਮੀ
 ਰਅਰਕਾਜੀ॥ ਵਿਚਲਤੇਤੁਰਕੀਏਤਾ
 ਜੀ॥ ਗਾਏਓਹੁਖੇਲਕਾਰਿਬਾਜੀ॥ ੪॥ ਕ
 ਹਾਓਹੁਮੀਰਿਮਦਮਾਤੋ॥ ਕਿਸੂਰਨਚੰਦ
 ਲੀਜਾਤੋ॥ ਨਦੇਖੇਕਹਾਓਹੁਜਾਤੋ॥ ੫॥
 ਮਾਖਰਗਾਰਬੁਨਹੀਕਰਨਾ॥ ਜੀਅੜਾ

ਇਹੁ ਤੇ ਲਮੇ ਚੁਲਾਣਾ। ਵਲੀ ਕਹੈ ਫੇਰਨ २२
ਹੀ ਵਲਾਣਾ। ੬॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਗੰਮ ਛੇਤ੍ਰਿ
ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਸਾਹਿਬਾ ਸਿਉ ਅਸਨਾਈ ਕ
ਰੇ। ਸਭੀ ਕੇ ਛੇਤ੍ਰਿ ਜਾਨਾ ਹੈ ਸਭੀ ਸਿਉ
ਆ ਚੁਦਾਈ ਕਾਹਿ। ੧॥ ੬੭੩॥ ਗ੍ਰਿਥਿ
ਆਹੁਣ ਨਾਮ ਹੈ ਮੇਰਾ। ਕਰੇ ਗੀ ਮੇਰਾ ਹੀ
ਪਤੀ ਫੇਰਾ। ਕੀਆ ਸਾਹਿਬੀ ਰਹੁ ਨੇਪੇ

ਰਾ॥ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮੋਹਿ ਮਿਲ ਨਾ ਕਰਿ॥ ੧॥
 ਨਹੀ ਕੋਰ ਰਵ ਕਾ ਦਾਗੁ॥ ਸਭੀ ਹੋ ਬਿਰਹ ਕੇ ਮਾ
 ਗੁ॥ ਤੁਮਾਠਾ ਦੇਖ ਨਾ ਦਾਗੁ॥ ਹਮਾਠਾ ਸਉ ਕ
 ਹੁਆ ਹੋ॥ ੨॥ ਲਿਖ ਉਮੈ ਪੀਆ ਕਉ ਪਾਤੀ
 ॥ ਨਲ ਉਬਿਨ ਦੀ ਅਰ ਬਾਤੀ॥ ਨਹੀ ਕੋ ਸੰ
 ਗ ਕਾ ਸਾਥੀ॥ ਤੁਝੇ ਬਿਨ ਕਉ ਨ ਹਮ ਰਾਹੀ॥
 ੩॥ ਮੋ ਕਉ ਕਾਢੇ ਲੇਨਾ ਵਹੁ॥ ਨਹਾ ਮੋ ਰਾਪੀ

ਆਪੀਆਰਹੈ॥ ਵਲੀ ਕਉ ਬੇਠਾ ਮਿਲਾਵਹੁ ੨੩
ਨਹੀ ਤਉ ਖੁਸਹੋਤਾਹੈ॥ ੪॥੩॥ ਹਮਨਹੈਇ
ਸਕਕੇਆਉ॥ ਹਮਨਕੇਲਨਤਾਕੀਆਹੈ॥
ਨਹੀਕਛੁਮਾਲਕੀਪਰਵਾਹਕਿਸੇਕੀਆ
ਮਿਨਤਾਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਕੋਈਬਹੁਤਮਿਆ
ਨੇਹੈ॥ ਉਸੀਕਉਖਲਕਮਾਨੇਹੈ॥ ਹਮਨ
ਆਸਕਾਦਿਵਾਨੇਹੈ॥ ਹਮਨੇਇਨਤਾਕੀ

ਆਗੇ ਕਵਾਸਾ ਲਾਵਨੀ ਗਾਗੇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਦੁ
 ਲਾ ਅੰਬੀ ਗਾਗੇ ॥ ਹਮ ਨਾਸ ਕਫਕੀ ਗਾਗੇ ॥
 ਕਬੂਲੀ ਨਿਅਮ ਤਾਰੀਆਗੇ ॥ ਹਮ ਨ ਕੇਖੁਸ
 ਕੋਰੇਟੀ ਬਸੀ ॥ ਕਮਰ ਕੇ ਯਕਲੀ ਗੋਟੀ ਬਸ
 ॥ ਸਿਰ ਕੇ ਯਕਰੇ ਪੀ ਬਸੀ ॥ ਹਮ ਨ ਕੇ ਨੀਨਤ
 ਕੀਆਗੇ ॥ ਹਮ ਨਾਦਿ ਨਰੇ ਨਜਲ ਤੇਰੇ ॥ ਸ
 ਦਾਨੀ ਉਲੂਨ ਗਲ ਤੇਰੇ ॥ ਹਮ ਗਾਨੀ ਵਲ

ਕਿਆਰੇ॥ ੧॥ ੩॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਲੋਕੇ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ੨੪
ਸਭਿ ਹੀ ਦਰੇ ਸਾਜਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਕਰਨ ਹੁਆ
ਹੈ॥ ਦਰਸੁ ਪੀਆ ਕਾ ਮੁਖੇ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਅ
ਗਰ ਦੁਖ ਮੁਖੇ ਜਗ ਪਿਲਾਵੈ॥ ਸਜਨ ਕੇ
ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਹੁਆ ਹੈ॥ ਨ ਲੋਕੁ ਜਾਨੈ ਯ
ਹਿ ਦਰਦੁ ਮੇਰਾ॥ ਬਿਰਹਿ ਨੇ ਆਨ ਮੁਖੇ
ਘੇਰਾ॥ ਖੜਾ ਜਿਗਰ ਪਰ ਅਜਲ ਕਾ ਝਰਾ॥

ਬਦਨਕਾਨਾਮਾਕਫਨਹੁਆਏ॥ ਅਗਰ
 ਬਰੀਮਦਰਿਓਸਕਥਾਜੀ॥ ਨੁਪਤਨ
 ਨਾਨਾਮਰੇਜਮਾਜੀ॥ ਮੁਆਨਹੀਹਉ
 ਹੁਆਹਉਗਾਜੀ॥ ਜੇਹਉਸਕਨੇਮੁਸ਼
 ਕੇਦਫਨਕੀਆਏ॥ ੨॥੩॥ ਹਮਨਕੇਮਤ
 ਮਿਲੇਲੇਕੇ॥ ਹਮਨਖਫਤੀਦਿਵਾਨੇਏ॥
 ਖੁਸੀਕਾਰਾਹੁਛਾਡੁਆਏਕਠਨਮਰਿਆ

ਇਸ ਮਾਨੇ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਨ ਮੇਥਾ ਤੁਕੁ ਤੇ ਹੈ॥ ੨੫
ਭਨ ਮੇਥਾ ਗੁਰੁ ਤੇ ਹੈ॥ ਨ ਲਾਨੁ ਸਿਖਾ
ਨਿਸੁ ਤੇ ਹੈ॥ ਨ ਲਾਨੇ ਹੈ ਨ ਲਾਨੇ ਹੈ॥ ਛੇ
ਡੀ ਲਜਾ ਟੁਜੀ ਗੀ॥ ਪਾਈ ਲਜਾ ਤੁਫ
ਕੀ ਗੀ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਕੀਸਤੀ ਸਭੁ ਗੀ॥ ਇ
ਸਕ ਕੇ ਇਹ ਮੁਕਾਮੇ ਹੈ॥ ਕਲੇ ਨੇ ਪਾਉ
ਹੈ ਕਾਰੀ॥ ਇਹੀ ਬੇਦੁ ਨਖਰੀ ਕਾਰੀ॥

ਨ ਦੇਖੈ ਵੈਦਕੇ ਨਾਹੀ॥ ਸੁਨਾਵਉ ਠਾਗੀ ਠਾਗੀ
 ਉਨੇ ਕੋ॥ ਇਸ ਕਦਾਰੇ ਅਰਜ ਕਰਤਾ ਹਉ॥
 ਨ ਜੀਤਾ ਹਉ ਨ ਮਰਤਾ ਹਉ॥ ਪਾਇਆ ਤਨ
 ਫੇਰ ਮੇਲਨ ਤਾਈ॥ ਸੀ ਦੇਸਾ ਜਾਇ ਕਹੁਪੰ
 ਛੀ॥ ਹਮਾਰੇ ਯਾਗ ਦਿਲ ਬਰਕਉ॥ ਹਕੀ
 ਕਤ ਹਾਲ ਮੇਰੇ ਕੀ॥ ਸੁਨਾਓ ਢੇਰ ਮੇਰੇ ਕ
 ਉ॥ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਲਿਖੈ ਪਾਤੀ॥ ਤਪੈ ਤਨ

ਮਨੁ ਢਟੇ ਛਾਤੀ॥ ਵਿਛੋੜੇ ਕੀ ਤਿਖੀ ਕਾਤੀ ੨੬
ਪਰੀ ਹੀ ਯਾਰ ਕਉ ਨੇ ਕਉ॥ ਮੇਲੇ ਹੋ ਸ
ਰਬ ਮੈ ਸੋਈ॥ ਕੁਇ ਅਗਨਿ ਰਮ ਲਰੂਪ
ਏਈ॥ ਦੁਲੀ ਯਾਰਿ ਰੀਤ ਅੋ ਸੀ॥ ਯਾ
ਰ ਮਿਲਉ ਨੇ ਕਉ॥ ੧॥੩॥ ਸੁਨੇ ਸਾਜਨ
ਪੀਆ ਮੇਰੇ॥ ਲਗੇ ਖੰਜਰ ਬਿਰਹਿ ਕੇਰੇ॥
ਖੜਾ ਹਉ ਹਾਰ ਦਰਿ ਤੇਰੇ॥ ਕਬੀ ਮੁਖ ਤੇ

ਬਲਾਵਹੁਗੇ॥੧॥ ਲਗੀਲਾਟਾਲਟਕਤੇ
 ਰੀ॥ਹੁਅੰਤੰਨਰਕੁਸਮਵੀਨੇਗੀ॥ਨਹੀ
 ਵਲੁਸਪਰਹੀਮੇਗੀ॥ਜਰੇਕਉਕਿਆਕ
 ਹਾਵਹੁਗੇ॥੨॥ਪਯੋਗੁਨਗਹਰਸਾਗ
 ਰਮੀ॥ਗਯੋਲਲੁਕੁਜਰਨਾਗਰਮੀ॥ਹੁ
 ਆਤੁਨਮਨਾਟਿਦਾਮੇਗਾ॥ਨਬੈਠੇਗਾ
 ਨਭੇਗੇਗਾ॥ਨਸੇਵੇਗਾ॥ਨਜਗੇਗਾ॥ਨ

ਲੇਵੇ ਗਾਨ ਦੇਵੇ ਗਾਨਾ ਦੁਹੇ ਕਉ ਵਿਆਹੁ ॥ ੨੯ ॥
ਭਿਗੋ ॥ ੩ ॥ ਨਹੀ ਵਿਛੁਦੁ ਰਿਤੇ ਰਾਏ ॥ ਸਭੁ
ਹੀ ਤੇਰੇ ਬਖਸੈ ॥ ਮੇਰਾ ਤੁਲਕਉ ਨਿਬੇਰਾ
ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਰੇਖੇ ਕਈ ਦੁਨਾ ॥ ਕਹੈ ਕਿਸਕੀ
ਕਹੈ ਪੁਨਾ ॥ ਸੁਆਪਨੇ ਆਪ ਮੇਲੁ ਲਾ ॥ ਅ
ਕਰਾ ਸਿਉ ਵਿਆਕਰਾਵਹੁ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਲਗੀ
ਕਾਨੀ ਬਿਰਹਨਟਕੀ ॥ ਗਈ ਦੂਰ ਨਹੀ ਅ

ਟਕੀ॥ ਟੁਟੀ ਹੈ ਭਰਮ ਕੀ ਮਟਕੀ॥ ਨ ਆਉ
 ਗਾਨ ਜਾਉਗਾ॥ ਤੇਰੇ ਦਰ ਪਾਗਿ ਬਿਕਾਉ
 ਗਾ॥ ਸਾਨਿ ਜਮ ਦਮ ਉਸ ਮਾਉਗਾ॥ ਕ
 ਹਾਮੁ ਰਦ ਚੁਕਾਵਹੁਗੇ॥ ੫॥ ਟੁਟੇਗਾ
 ਪ੍ਰੇਮ ਕਾਨੇ ਜਾ॥ ਲੜਗਾ ਯਾਰ ਕੇ ਸਨਮ
 ਖ॥ ਜੜਗਾ ਮਨ ਕੀ॥ ਜੀਗਰ ਮਾਹੀ॥ ਕ
 ਰੇਗਾ ਪਾਰ ਚੁਤਨ ਕੇ॥ ਮਰੇਗਾ ਮਾਰ ਕੇ ਮਨ

ਕੋ॥ ਪਰੁਗਾਸੀ ਸਕਾਟਿਆਠੇ॥ ਸੁਖੇਕਉਕਿ ੨੮
ਆਸੁਖਾਵੇਗੇ॥ ੬॥ ਨਗੇਗੀਗੀਆਨਕੇ
ਦੀਪਕੁ॥ ਘਰੇਗੀਥਿਗੁਰੀਬਾਤੀ॥ ੩
ਜੈਵੈਗਗਕਾਮੁਰਜੁ॥ ਤੇਰੇਆਨਨਪਛਾ
ਨਨਕੇ॥ ਦੇਖੇਗਾਠਉਰਸਬੁਮਾਜੀ॥ ਫੁ
ਲਿਓਬਨਤਨਗਰਮਾਜੀ॥ ਬੀਨਾ
ਤੁਮਕਉਰਕਛੁਨਾਤੀ॥ ਕਹਾਮੁਖਕੇਛ

ਪਾਵੁਗੇ॥ ੭॥ ਕਹੇ ਬੇਗਾਗ ਕੇਠਾਣੇ॥ ਕਰਓ
 ਤੁਸ ਅੰਮੀ ਜਗਤੁ ਜਾਣੇ॥ ਸਵਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ
 ਬਾਲਕਰਾ॥ ਕਰੂ ਨਿਰਬਾਲ ਪਰ ਰੂਗਾ॥
 ਦਲੁ ਗਾਤੀ ਨਗੁ ਨਗਰੀ॥ ਦੇਉ ਗਾਦੇਹ
 ਪੁਰ ਜਾਰੀ॥ ਬਰੇ ਨਉ ਬਤੁ ਅਗਮ ਕਾ
 ਰੀ॥ ਮਿਲੁ ਉਗਾਨੇ ਮਿਲਾਵੁਗੇ॥ ੮॥
 ੪॥ ਅਸ ਕਕਾਰਾ ਹੁੰਮ ਸਕਲਾ ਟਿਸਕ

ਕਉਲਖ ਬੰਤਾਈ ਹੈ॥ ਲਗਾਈ ਨਾਮ ਹੈ ੨੯
ਤਿਸਕਾ ਲਗਾਈ ਜੋ ਨਿਬਾਹੀ ਹੈ॥ ਜਾਨੀ
ਨਾਰਿ ਕੇ ਸਾਨੀ ਖੁਦਾਈ ਕੀ ਜੋ ਖੁਦਾਈ
ਹੈ॥ ਘੁਬਲ ਕਤਰਾਨੀ ਖਤਰਾਅ
ਸਕਮੇ ਸਕੁ ਸਟਾਈ ਹੈ॥ ੧॥੫॥ ਇਤ
ਰੇਖ ਤੇ ਵਲੀ ਰਾਜੀ ਕੇ ਸਮਾਪਤੀ॥ ੧॥

2

ੴ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਲਨੇਵਲੀਨੁ ਅੰਦੇ॥ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਬੇਠਿ
 ਰਠਿ ਰਥਾ ਕੇ ਸੀਤੋ ਖੇਰੇ ਦੇਸੇ ਸੁਖ ਪਾਯਾ॥
 ਸੀਤੋ ਖੇਰੇ ਨਕਾਰੇ ਦੇਸੇ ਆਇਹੁ ਮਨਜਹ
 ਤਹੁ ਹੋਇ ਅਇਆ॥ ਝਿਤ ਕਿਤ ਜਦਾ ਦੇਰ
 ਬਾਦ ਹੀ ਹੈ ਸੁਖਿ ਚਾਰ ਬੇਕਾਸੀ ਗਿਯਾਇ
 ਆ॥ ਵਲੀਧੰ ਚਪ੍ਰਧੰ ਚਮਨਿ ਤਿਜਾ ਨੈਚੈ ਤੇ

ਨਮਰਪਸੋਚਿਤਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਨ २
ਮਹਿਕੈਕੇਈਭਰਮਤਾਹੈਸੰਤੋਖਕੀਗਤਿਨ
ਹੀਜਾਨੇਹੈਜੀ ॥ ਸੰਤੋਖਕੇਬਾਠਸੇਰੂਲਖ
ਗਤਿਸਨਾਕੇਜੀਗਲਮੈਧਾਵੇਹੈਜੀ ॥ ਤਿਸਨ
ਨੇਸਭਕੇਖਆਰਕੀਆਮਨਕਉਇਹੀ
ਭਰਮਾਵੇਹੈਜੀ ॥ ਅਨਿਦਬਿਲਾਸਮੈਸੇ
ਈਹਵੀਸੰਤੋਖਮੈਸੇਕੇਈਆਵੇਹੈਜੀ ॥

॥ ਪਰੁ ਸੋ ਨਿਕਾਸ ਕੈ ਜੀਗ ਮੈ ਜਾਇ ਮਰੁ ਕੇ
 ਧਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਈਹੈ ਜੀ ॥ ਸਰੁ ਮਾਇ ਹੁਣੁ
 ਜੋ ਯਾਰੂ ਪ੍ਰੇਯਾ ਠੀ ਉਠ ਨਿਧਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਈ
 ਹੈ ਜੀ ॥ ਚਿਤਾ ਚਾਹਿ ਤੇ ਸਰੁ ਕੇ ਗਾਹਿ
 ਤੀਹੈ ਚਿਤਾ ਚਾਹਿ ਕੇ ਗਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਈ
 ਹੈ ਜੀ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਚਾਹਿ ਤੇ ਸਰੁ ਦੇ
 ਖੇਵਲੀ ਮੇਧ ਕੇ ਚਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਈਹੈ ਜੀ ॥

२॥ ਤੁਮਥੇਕਹਾਂਕਹਾਜਾਵੇਗੇਜੀਅਬਆਇ २
ਕੈਹਾਂਥਿਠਆਇਰਹੇ ॥ ਛਿਨਰੁਗੀਗੰਤਿਅਗਿ
ਆਨਸੇਤੀਦੇਖੋਕੈਸੇਗੀਧੁਗੀਧੁਆਇਰਹੇ ॥
ਕੇਈਦੀਮਸਰਾਇਕੇਬਸੇਨਕੇਸਮਾਜਾਕੇ
ਘਰੁਘਾਇਰਹੇ ॥ ਚਲਾਮੁਸਖਸੁਰੈਵ
ਲੀਕਿਆਗਿਲੇਪਰੁਰੁਲਾਇਰਹੇ ॥ ੪ ॥
ਵਲੀਅਉਰਕਾਥੇਜਨਾਪਾਈਐਜੈਲਖ

4

ਲਵੀਮਨਭਾਵਨਾਹੈ॥ ਪਰਮਾਰਥਕੀਮਤਿ
 ਕਿਉਂਹੋਭੀਏਜੀਅਉਰਸਭਅਕਾਰਥਪ
 ਵਨਾਹੈ॥ ਇਸਪੂਰਤਾਕਾਅਭਮਾਂਨਸਭਹੋ
 ਰੂਕੈਸਭਕੇਜੰਗਵਨਾਹੈ॥ ਬਿਖਿਆਕੇਧੀਜ
 ਕਉਬਿਖੈਕੈਜੀਲੁਲੁਤੇਕਿਉਪਛੁਤਾਵ
 ਨਾਹੈ॥ ੫॥ ਬਾਦਸਾਈਜੀਵੀਕਰਤਾਹੈਕੇ

ਮੁਲੇਰੁ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਧੀਪ ਹੈ ਜੀ ॥ ਚਿਤਾਰ ੪
ਹਿ ਕੇ ਚਾ ਕਰਖੁ ਆਗ ਸਭੈ ਸੰਤੋ ਧੀ ਕੈ ਸ
ਦਾ ਮਨੈ ਦਹੈ ਜੀ ॥ ਸੁਰੁ ਚਾ ਠੀ ਕੇ ਈ ਦੇ
ਧੀ ਦੇ ਪੈ ਜਾ ਕੈ ਚਾ ਹਿ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰ ਧੀ ਪ
ਹੈ ਜੀ ॥ ਅਧਿ ਚਾ ਠੀ ਅਗਨ ਜਿ ਜੇ ਜਲ
ਤਾ ਹੋ ਸੁਰੁ ਚਾ ਠੀ ਜਿ ਜੇ ਜੀ ਤਲ ਚੈ ਦਹੈ ਜੀ

॥ ६ ॥ ਯਹਿ ਦੁਹ ਫਕਾ ਪੁਤ ਲਾਨਿ ਤੁਹਲੀ
 ਕੈ ਸੇਯੋਗ ਕੀ ਕਮਾਇ ਰਹਾ ॥ ਅਗਿਆਨ
 ਸੇਯ ਲੋਕੇ ਦੇਖ ਥੋਕੇ ਤਲੇ ਉਪਰ ਜਾਇ
 ਅਰੁਆਇ ਰਹਾ ॥ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਤਪਸਿ
 ਯਾਜਗੁਰੀਏ ਰੇਵੀ ਰੇਵਤੇ ਸਭ ਮਨਾਇ
 ਰਹਾ ॥ ਜਬ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸੁਰਜ ਸਾਥ

ਮਿਲਾਤੁ ਬਾਪ ਮੈ ਅਪਸਮਾਇਰਹਾ ॥੭॥

॥ ਯਹਿ ਏਨ ਪੁਤਰੀ ਦੇਖਤੇ ਹੋ ਸਾਗਰ ਕੀ
ਥਾਹਿ ਕੇ ਜਾਤੀ ਹੋਈ ॥ ਉਹਾ ਝਾੜਿ ਕੇ ਅ
ਵਾਨਾ ਫੇਰਨਾ ਹੀ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਰੰਗ ਸੇ ਮਾ
ਤੀ ਹੋਈ ॥ ਜਮ ਝਾੜਿ ਰਹੇ ਜਮ ਝੇਨ ਹੀ ਸੁ
ਭ ਚਾਰ ਬ ਬ ਕ ਸੇ ਰਾਤੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਗ

ਰੁ ਅਥਾਹੁ ਕੀਥਾਹੁ ਕਹਾਂ ਫੁਲੀ ਧੀ ਚਹੀ ਧੀ
 ਹਿਗਤੀ ਹੈ ਜੀ ॥ ੮ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਭੁਖ ਨ ਦੂਰਿ
 ਤੇ ਹੈ ਨਹੀ ਪਾਵੇ ਤੇ ਹੈ ਭੁਖ ਜਾਇ ਦੇਖੋ ॥ ਵਾ
 ਹੀ ਮੈ ਵਾਂ ਕੇ ਭੁਲ ਰਹੇ ਕਹਾਂ ਪਾਵੇ ਤੇ ਸਰੁ ਅ
 ਦਿ ਦੇਖੋ ॥ ਅਗਿਆਨ ਸੇ ਅੰਧੇ ਸੇ ਵਿਚ ਰਹੇ
 ਹੈ ਨਹੀ ਪਰਚੈ ਪਰਚਾਇ ਦੇਖੋ ॥ ਸੁਖਿ

ਚਾਰਕੀਅੰਤੁਲੀਪਾਈਹੈਨਹੀਮਾਨਤਸਮ ॥
ਸੁਆਇਦੇਬੋ॥੫॥ਦਰੀਆਉਕੀਮਉਜਕੇ
ਜਾਇਦੇਬੋਕਹਾਂਆਵਨਾਹੈਕਹਾਂਜਾਵਨਾ
ਹੈ॥ਦਰੀਆਉਮੈਮੇਜਕਾਉਠਨਾਤਿਉਦ
ਰੀਆਉਮੈਫੇਰਸਮਾਵਨਾਹੈ॥ਈਹਾਂਅਉ
ਰਨਹੀਕਹੁਕਰਨਾਜੀਹਉਮੈਕਾਮੈਲੀਮ

7

ਟਾਵਨਾਹੈ॥ ਦਰੀਆਉਅਵੈਤਅਖੰਰਵਲੀ
 ਧਿਗਿਜਾਂਨੀਕਿਮਨਕਾਵਨਾਹੈ॥੧੦॥ ਏਕੋਮੋਮ
 ਸੋਮਨੇਕਵਲੀਸੂਰਤਪਰਤਛਬਨਾਈਹੈਜੀ
 ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸੂਰਤਕੇਨਾਮਜਾਹਿਰਜੇਬੁਝਾਈ
 ਤਾਹਿਬੁਝਾਈਹੈਜੀ॥ ਸੁਬਿਚਾਰਸੋਜੇਵਿ
 ਚਾਰਕੇਰਸਕੁਮੋਮਹੀਭੀਤਰਪਾਈਹੈਜੀ॥

ਸਭਰੂਪ ਅੰਸੇ ਪਗਟਿ ਦੇਖੋ ਚੈ ਤੇ ਨ ਅਰੂਪ
ਜੋ ਗਾਈ ਹੈ ਜੀ ॥੧॥ ਦੇਕੈ ਲੋਹ ਸੇ ਸਭ ਜਾਂ
ਨ ਤੇ ਹੋ ਜੈ ਸੇ ਮਾਰ ਜੀ ਅਰੁ ਤਰਵਾਰ ਹੋਵੈ ॥
ਦੈ ਬੀਜ ਸੇ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਖੋ ਗੁਲ ਮੂਲ
ਵਲੀ ਗੁਲ ਯਾਰ ਹੋਵੈ ॥ ਅਬ ਗਤਿ ਸੇ ਸੇ
ਈ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਭਿ ਧੁਪ ਬਧੇ ਕਬੀ ਚਠ

ਦੁਲੀ

ਹੋਵੈ ॥ ਏਕਹੀ ਕਚਿ ਜਥੇ ਦੇਖਣ ਕੇ ਭੁਝਲ
 ਕੇ ਸੇਈ ਪਾਰ ਹੋਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਵਾਹੀ ਤਿਲ ਸਿਕਾ
 ਘੁਲੇ ਲੁਲੇਵੇ ਜੇਈ ਤਿਲ ਸੇ ਟੁਲਾਸ
 ਘਾਸਤਾ ਜੈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਧਧੇ ਕਾ ਧਲ
 ਦੇਖੇ ਹਉ ਮੈ ਕਉ ਮਾਹਿ ਨਿਕਾਸਤਾ ਜੈ ॥
 ਸਾਭਾ ਸਤਾ ਜੀ ਨਹੀ ਪਰਚੈ ਜਾਂ ਕਾਚਿ ਤ

ਦੁਇਸੇ
ਵਲੀ ਨਿਰਗੁ ਸਤਾਏ ॥ ਉਨਮੰਨਕ ਉਅਪ २
ਨੇਵ ਸਕੀਆ ਉਨਮਨ ਕੇ ਬਾਗ ਬਿਲਾਸ
ਤਾਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਦਿਜਾਮੇ ਹੁਕੇ ਜਾਲ ਨਲਾਇ
ਰਸੇ ਜਿਉਂ ਪੀ ਉਨਿਕਾ ਸਾਹੈ ਜੀ ॥ ਸਾਧਸੀ
ਗਮੈ ਮਾਦਿਅਪਾਇ ਵਲੀ ਅਜਰ ਸਕਾਏ
ਉਧਿ ਮਾਸਾਹੈ ਜੀ ॥ ਅਬ ਗਤਿ ਮੈਦਿ ਉਸਮ.

ਦਿਗਾਪਾਨੀ ਮੇਜਿਯੋ ਪਤਾ ਸਾਹੈ ਜੀ ॥ ਗਿਆਨੀ
 ਅਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰਗਟਿਐ ਗੋਵਰਿਤ ਲਾਯਹਿ
 ਸਾਹੈ ਜੀ ॥ ੧੪ ॥ ਯਹਿ ਤਨ ਕਹੂੰ ਪਗਠਹੈ ਜਮ
 ਨ ਸੇਤਨ ਉਦਾਸੁ ਹੁਆ ॥ ਜਬ ਸਭ ਕੇ ਫੀਨੀ
 ਦੇਖ ਲੁਕਾਤ ਬਘ ਕੀ ਮੈ ਬਨ ਬਾਸੁ ਹੁਆ ॥
 ਵਲੀਖਿਆ ਲਸੇ ਪਾਕ ਕੈ ਦੇਖ ਲੀਆ ਅਸਾ

੫

ਤਮਸੋ ਪ੍ਰਗਾਸਹੁਆ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸਹੁਅਹੁਲਾਸ
ਹੁਆਅੰਨੀਦਥਿਨੇਦਥਿਲਾਸਹੁਆ ॥
੧੫ ॥ ਘਟਿਘਟਿਸਹਿਬਕੇਦੇਖੀਦੇਜੀ
ਤਮਬੁਬਦੇਬੋਕਉਨਦਾਸਹੋਜੀ ॥ ਵਹੀ
ਅੰਤਰਬਹਿਰਪੂਰਹਹਿਆਜਭਰੋਉਰ
ਜੈਸੇਆਕਾਸਹੋਜੀ ॥ ਵਲੀਅਵਲ

ਆਖਰ ਬੀਜ ਹੀ ਪੈਯਾ ਹ ਮਧਕ ਹੰਭੂ ਸ
 ਘਾਸ ਪੈਯੀ ॥ ਸਾਭਾ ਸੀ ਸਭ ਬਿਨਾ ਸੀ
 ਹੈ ਅਥਨਾ ਸੀ ਜੇ ਨਿਰਭਾਸ ਹੋ ਜੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਜਿਨ ਪੁੰਨ ਅਰਧਾ ਪਕੇ ਬੀਜ ਦੇ ਉਧਿ
 ਰਿਸਾ ਨ ਕੀ ਆਗੂ ਮੈ ਭਾਰੇ ਹੋ ਜੀ ॥ ਪੈਂਦੇ
 ਚੇਰ ਬ ਬੇਕ ਸੈ ਬਸ ਕੀਏ ਸੁਧਿ ਚਾਰ
 ਨਗਰ ਮੈ ਮਾਰੇ ਹੋ ਜੀ ॥ ਚਿਟਾ ਨੀਦੀ ਸਾਭ

ਗੋਵਲੀਮਨਚਿਤਰੇਉਲੈਡਾਠਹੋਜੀ॥ ੧੦
ਦੋਖਆਪੁਕਹਾਂਉਨਅਉਠਕੇਤੇਭਵ
ਜਲਕੇਪਾਰਉਤਾਠਹੋਜੀ॥ ੧੧॥ ਕੁਖ
ਕੇਰੂਪਕੇਰੂਪਅਨੇਕਵਲੀਏਕੇਆਪੁਅ
ਰੂਪਿਯੋਨਾਹੋਜੀ॥ ਆਪੁਅਰੂਪਿਕੋਰੇ
ਖਲੀਜੈਸਰੂਪਸਰੂਪਸੋਨਾਹੋਜੀ

॥
ਜਾਂਕੀਦੀਮਏਕਹੀਬੁਨੀਆਦਹੋਰੇਤਿ
ਜੇਧਿਆਹੁਕੇਹਾਕੈਸੋਗੀਨਾਹੋਜੀ॥੧੮॥
ਏਕੈਸੁਤਸੇਸਭਪਰੇਏਹੋਜੀਏਮਾਣਾ
ਕੋਏਈਮਨਕਹੈ॥ ਯਹਿਭੁਰਸੇਜੇਰੁ
ਖੀਜਾਂਨਤਾਹੋਦ੍ਵੈਤਭੁਰਖਬੁਧੀਮਨ
ਕਹੈ॥ ਨਿਰਭੇਦੀਗਤਿਜੇਨ੍ਹਲਕਹੈਜੇ

ਮਾਤੇਗਤੇਤਨਕੇਹੈ॥ ਅਦ੍ਰੈਤਕੇਗਾਹਿਕ ੧੧
ਕੇਤੇਦੁਈਜੇਗਾਹਿਕੁਸਾਧੂਜਨਕੇਹੈ॥
੧੫॥ ਯਹਿਲਕਰੀਅਥਕੇਅਗਾਦੁਈ
ਜੁਧਿਥਾਰਸੇਜੇਈਨਿਕਾਸਲੇਹੈ॥ ਦੁ
ਹੀਘੀਉਧਿਤਾਕਹਾਂਦੁ ਦੁਕਰੇਦੁਹੁ
ਨਾਜਧਿਤਾਕਹਾਂਘਾਸਲੇਹੈ॥ ਘਰੀ
ਮੈਧਾਹੈਆਧਕੇਜੇਦੁਹੁਜਾਇਕਹਾਂਧੰਤ

ਬਾਸਲੇਵੈ॥ ਅਵੈ ਤਅਖੰਡੀ ਬਾਗਸ
 ਰਾਮਿਲਸਾਪੁਰਲਾਸਦਿਲਾਸਲੇਵੈ

॥੨੦॥ ਪਰਿਥਾਰਨਕਿ ਆਗਨਾਹੁਕੀ
 ਹਉਮੈਕਾਕਿ ਆਗਨਾਜਾਹੈਜੀ॥
 ਪਰਿਥਾਰਯਾਕੇਕਿ ਉਕਿਹਿਤੇਹੈਜੀ
 ਹਸਿਸੰਸੁਰਖਖੁਆਹੈਜੀ॥ ਅਗਿ
 ਆਨੀਅਤਿਸੰਸੁਖਕਹਾਂਵਲੀਗਿਜੰ

ਨਹੀ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ ਜੈਜੀ ॥ ਹਉਮੈ ਕਉ ਜੇਈ २
ਤਿਆਗ ਗਗਨ ਗਿਯਾਂ ਨ ਕੇਸੇਈ ਵਿਚਾਰੇ
ਜੈਜੀ ॥ ੨੧ ॥ ਵਹੁ ਪੰਨ ਕਹਾਂ ਸਮਾਨੇ ਹੈ
ਜਿਨ ਸਹੁ ਕੇਖੇ ਭਿਮੈ ਬੋਧਿ ਮਾਹੈ ਜੈਜੀ ॥ ਸੁਖਿ
ਚਾਰ ਬਿਨਾ ਕੇ ਸੇਰੂ ਰੁਲਾਹੇ ਜਿਨ ਆਪ ਮੈ
ਆਪ ਕੋ ਬੋਧਿ ਮਾਹੈ ਜੈਜੀ ॥ ਬਿਗਿਯਾਂ ਨ ਬਿਨ
ਨਹੀ ਜਾਗਾ ਲੈਵੈ ਜੇ ਅਗਿਯਾਂ ਨ ਕੀਨੀ ਦਮੈ

ਸੇਇਆਹੈਜੀ॥ ਨਰਸੇਨਾਗਯਲੁਹੇਇ
 ਰਗਤਨਮਨਕਉਜਿਨਥਿਲੇਇਆਹੈਜੀ
 ॥ ੨੨ ॥ ਜੇਲੇਧਾਂਨਮੈਚਾਹੁਲਖੀਪਹੈਜੀਤਉ
 ਲਿਆਵੈਹੈਫਿਰਜਾਵੈਹੈਜੀ॥ ਜਬਧਾਂਨਸੋ
 ਫੁਨਕੇਕਾਡਲੀਜੈ॥ ਧਮੋਫੁਲਦਾਰਥਪਾਵੈ
 ਹੈਜੀ॥ ਬਿਨਾਫੁਨਮੇਫੁਨਹੋਇਵਲੀਮੁ
 ਬਿਚਾਰਪ੍ਰਗਟਥਤਾਵੈਹੈਜੀ॥ ਸਾਧਸੰਗ

ਧਬਕਸੇਛੁਨਲੇਏਆਲਸਜੋਕੇਨਗੇਏ १੨
ਜੈਜੀ ॥੨੨॥ ਵਹੀਆਪਹੀਆਪਅੰਕੁ
ਲਸਦਾਸਕੁਹੀਪਾਰਨਕੇਲਤਾਹੈ ॥ ਸਭ
ਰੁਪਦੇਕੈਅਨੁਪਦੁਹੀਜਲਥਲਪ੍ਰਗਟਕਲੇ
ਲਤਾਹੈ ॥ ਕਹਾਧਾਸਨਅੰਤਰਜਾਗਾਰੇਘ
ਦਿਘਟਿਸੇਦੇਕੇਜੇਥੇਲਤਾਹੈ ॥ ਨਰਨੁਪਗੁ
ਪਤਿਪ੍ਰਗਟਿਦੇਕੇਤ੍ਰਿਕੁਦਨਿਥਥੇਜੇਥੇਲਤਾਹੈ ॥

॥ २४ ॥ ਬਿਸੁਰਤੀ ਕੇ ਪਹਿ ਚਾਨੇ ਤੇ ਹੋ ਸੁਰਤ
 ਜਗ ਤੇ ਆਈ ਹੋਈ ॥ ਆਨੇ ਸੁਰਤ ਕੇ ਬਾ
 ਕ ਹੋ ਸੁਰਤ ਤੇ ਫਾਨੀ ਪਾਈ ਹੋਈ ॥ ਦਿਸਣ
 ਨੀ ਸੀ ਮਨ ਕਿਉ ਦੀਝੈ ਯਹੁ ਸੁਰਤ ਦੇ ਖੇਦ
 ਦਾਈ ਹੋਈ ॥ ਵਲੀ ਆਤਮਾ ਨਿ ਭੇਚੇ
 ਤਨ ਸਦਾ ਦਿਨ ਭੀ ਕੀ ਕਾਇਆ ਗਈ ਹੋਈ
 ॥ २५ ॥ ਅਭਿਯਾਨ ਸੀ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹਾਇਸ

ਸੁਖੀਏਕਉਸਮਸੁਈਹੈਜੀ॥ ਅਧਿ ੨੪
ਚਾਰਸਾਰਕਉਤਜਗਹਾਸੁਧਿਚਾਰੰਕੀ
ਅਤਿਬਤਾਈਹੈਜੀ॥ ਮਹਾਵੈਤਕੀਗਲ
ਮੈਭੂਲਪਰਾਮਵੈਤਕੇਗਹੁਸੁਲਾਦਮੇਜੀ
ਭੁਪਨਾਮਅਨਿਭੁਜੇਨਹੁਕੀਆਚੈਤੰਨ
ਅਰੁਪਦਿਖਗਈਐਜੀ॥ ੨੬॥ ਕਹੁਗਾ
ਵੈਕਹੁਨਾਚੈਕਹੁਤਾਲਕਹੁਮੁਦੀਗਹੈਜੀ॥

ਸਕਰੀਗਯਾਸੇਆਇਹੈਦੁਰਬੀਜਮਹਾਂ
 ਬੇਰੀਗਹੈਜੀ॥ ਜਲਾਥਲਸਕੁਘਟਿ
 ਘਟਿਹੀਮੈਬੇਰੀਗਵਲੀਸਕਰੀਗਹੈ
 ਜੀ॥ ਕਹੁਗੁਲਹੈਜੀਕਹੁਖਹੈਜੀਕਹੁ
 ਮੇਮਹੈਜੀਕਹੁਸੀਗਹੈਜੀ॥੨੭॥
 ਮਨਚਿਤਕਾਸਾਂਖੀਜਿਦੀਹੈਯਹਿਸੇ
 ਦੀਹੈਪਹਿਚਾਨਲੀਝੈ॥ ਸੁਬਿਚਾਰ

ਬਬੇਕਸੇਹੇਤਕੀਜੈਦਿਸਸਾਖੀਕੋਅਬਜਾ ੧੫
ਨਲੀਜੈ॥ ਵਹੀਸਾਛੀਸਾਛੁਅਰੁਪਹੋਜੀ
ਅਠਿਆਨਕੋਤਜਧਿਗਿਆਨਲੀਜੈ॥ ਅ
ਉਰਸਭਅਸਾਰਅਨਿਤਵਲੀਅਵੈਤਮ
ਹਾਨਿਰਬੰਨਲੀਜੈ ੨੮॥ ਜਬਖੁਦੀਕ
ਨੁਕਤਾਅੰਨਬੈਠਾਵਲੀਮੈਨਹੀਮੈਨਸੋਗੈ
ਨਹੁਆ॥ ਸੁਧਿਚਰਬਬੇਕਸੇਦੁਰਕੀਆ

ਤਬ ਆਪਹੀ ਗੋਨ ਤਿਐ ਨਹੂਆ ॥ ਬਿਗ
 ਆਨ ਕੀਜੇ ਤਿਧੁ ਕਾਸਤਹਾ ਸਹਿਜ ਬਿ
 ਲਾਸ ਸੋਚੈ ਨਹੂਆ ॥ ਯਹ ਦੇਕੈ ਨਿਮਲ
 ਪੰਗੀ ਹੋਏ ਦੀਮਤਿ ਅਰਬੁ ਦਬੁਦਨੈ
 ਨਹੂਆ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਦੀਆਪ ਸੇਆਪ
 ਕੋ ਪਾਇ ਰਹਾ ਤਹਾ ਜਾਇ ਰਹਾ ਜਹਾ
 ਆਇ ਰਹਾ ॥ ਸਰੁਆਪੁ ਜੀਵੇ ਹੋਏ

ਦੇਖਵੁਲੀ ਦੁਖ ਦੁਖਾਇ ਰਹਾ ॥ ਜਿਨ ਆਪਸੇ
 ਆਪ ਕੋ ਦੁਰਕੀ ਆਜੈ ਸੇ ਸਿਧ ਸੇ ਲੋਨ
 ਜਮਾਇ ਰਹਾ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਦੀਸੁ ਕਰੈ ਨਾਨਕ
 ਸੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇਖ ਤੇ ਅਬ ਦੇਖ
 ਲੀਜੈ ॥ ਜੇ ਦੀਸੁ ਕਰੀ ਰਸਨਾ ਬੋਲ
 ਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਬੋਲ ਤੇ ਸੋ ਬੋਲ ਨਹੁ ਕੀਜੈ ॥
 ਜੇ ਸੁਭ ਕੀਏ ਸੇ ਜੀਵੁ ਲੀਤਿ ਸੁਭ ਕੀਏ

ਜੀ ਹੁਸੇ ਮੇਲ ਕੀ ਕੈ ॥ ਵੈ ਤਰੇ ਦੀ ਧਿਖਕ
 ਤਿਥਾਰੀ ਜੈ ਅਰੈ ਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਗ ਪੀਜੈ
 ॥ ੨੧ ॥ ਸਾਗ ਰਕੀ ਸੁਰਤਿ ਦੇਖ ਤੇ ਹੋ ਧਿਨਪ
 ਨੀ ਅਉਰ ਨਪਾਈ ਐ ਜੀ ॥ ਧਿਨਪਾਨੀ ਸਾ
 ਗ ਹੋ ਕਹਾਂ ਨ ਜੀ ਕਸੇ ਦੇਖਾ ਦਿਖ ਗਈ ਐ
 ਜੀ ॥ ਪਾਂਗੀ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇ ਕਹੁ ਲੀਨ ਦੀ
 ਨਾਲਾ ਧੁਰ ਤੇ ਗਈ ਐ ਜੀ ॥ ਪਾਂਗੀ

ਸੇ ਅਭਿਰਕੀ ਠੋਰਕ ਹਾਂਗੀ ਗੀ ਦੇਖਦਿ १੭
ਖਾਈ ਮੇਜੀ ॥ ੩੨ ॥ ਵਲੀ ਬੀ ਦੇਸਾ
ਗਰਤ ਬਪਾਵੈ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਬੁੱਧ ਬਿਚਾਰ
ਰਦੇ ਬੈ ॥ ਜਬ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਬੀ ਚਾਰਦੇ ਬਾ
ਤਬ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਕੋ ਚਾਰਦੇ ਬੈ ॥ ਜਬ ਆ
ਪ ਸੇ ਆਪ ਕੋ ਚਾਰਦੇ ਬੈ ਚਾਰਕ ਹਾਂਗੀ ਚਾਰਤ
ਰਦੇ ਬੈ ॥ ਬਿਨ ਆਪ ਕੋ ਬੁਧ ਬੀ ਚਾਰਦੇ ਬੈ

ਨਹੀ ਪਾਵੇ ਜੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੇਖੇ ॥ ੨੨ ॥ ਚਰੀ
 ਮਾਉ ਕੀ ਮਾਉ ਜਾ ਮਾਗਿਯਾ ਨ ਸੇ ਤੀ ਚਰੀ
 ਮਾਉ ਕਉ ਦੂਰ ਨ ਜਾ ਤੀ ਹੋ ਜੀ ॥ ਤਲੇ
 ਉਪਰ ਮਾਇ ਮਰ ਜਾਇ ਰਹੀ ਦਰੀਆ
 ਉਕਥੇ ਜਨ ਹੀ ਲਹਿ ਤੀ ਹੋ ਜੀ ॥ ਸਦਾ
 ਮਉ ਰਹੀ ਮੇਜ ਸੇ ਮਿਲ ਵਲੀ ਦਰੀ
 ਮਾਉ ਕਹਾਂ ਕਹਾ ਤੀ ਹੋ ਜੀ ॥ ਘਰੀਅ

ਤਿਅੰਤਰਾਦੇਖੀਦੇਜੀਸੇਈਆਪਹੀ ੧੮
ਹੈਜੇਈਦਾਹਤੀਹੈਜੀ॥੨੪॥ਜੈਸੇਏਕ
ਮਾਟੀਕਿਨਾਮਵਲੀਕਹੂੰਫਰਮਾਹੈਕਹੂੰ
ਕਾਜਾਹੈਜੀ॥ਤੈਸੇਦੇਕਚੈਤਨਅਨੇਕ
ਦੇਖੈਕਹੂੰਤੈਤਾਹੈਕਹੂੰਥਾਜਾਹੈਜੀ॥ਬੇ
ਰੰਗੀਜਭਰੰਗਹੁਦੇਜਲਬਲਮੇਅਜਬ
ਤਮਾਜਾਹੈਜੀ॥ਜੈਦੀਦੇਖਕੈਆਪਸੇਫੁ

ਗਜਾਪੰਨੀਆਹਿਜੇਸੇਪਤਾਸਾਹੈਤੀ
 ॥੨੫॥ ਪੀਚਤਤ ਕੇਜੀਵਕੇਜੀਵਯਹੀ
 ਚੈਤੰਨਮਥੰਡਅਰਪਹੈਤੀ॥ ਯਹੀਸੀ
 ਵਧਿਨਾਜੀਵਮੈਸੈਹੈਜੇਸੇਸੁਰਧਿਨ
 ਕਾਹਾਧੁਪਹੈਤੀ॥ ਜਾਕੇਪਾਰਨਵਾਰਅ
 ਪਾਰਸਦਾਪ੍ਰਗਟਿਰੁਜਾਸਿਵਰੁਪਹੈ
 ਜੀ॥ ਜਗਾਹਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਿਧਿਲਾਸਤਹੈ

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇ ਗਾਥਾ ਪੜ੍ਹੇ ਜੀ ॥੨੬॥ ੧੫
ਅਕਾਸ ਨ ਥਾਇ ਨ ਤੇਜ ਪੈ ਜੀ ਨ ਹੀਨੀ
ਰਨ ਭੂਮਿ ਧਿ ਚਾਰ ਦੇਖੋ ॥ ਦੁਹ ਸਾਰ ਅਪ
ਰੁ ਅਰੁ ਪਵਣੀ ਸ੍ਵਰੁ ਪੁੰਨੀ ਨਿਰਵਾਰ
ਦੇਖੋ ॥ ਅਕਾਰ ਸਭੈ ਅਸਾਰ ਪੈ ਗੇ ਨਿਰ
ਕਾਰ ਹੀ ਸਾਰ ਅਪਾਰ ਦੇਖੋ ॥ ਦੁਹ ਦੇਖ
ਦੁਕੇ ਤਮ ਦੇਖ ਤੇ ਹੋਵਹੀ ਬਾਰਹੀ ਰਜਾਇ

ਪਾਠ ਦੇਖੋ॥ ੨੭॥ ਤਹਾਂ ਆਧੇ ਸਭਰੀ
 ਆਇ ਰਹੇ ਜਗਾ ਧੁਪ ਬਥੇ ਕਾਮੇ ਲਾਏ ਜੀ
 ॥ ਮਨ ਧੁਪ ਪਠੇ ਕਾਰਾ ਹੁਣ ਲੀ ਕਹਿ ਨੇ ਕੋਐ
 ਤਿਸੇ ਹੋ ਲਾਏ ਜੀ॥ ਗਗਨ ਬਲੀਯੋ ਮ
 ਗਨ ਹੋ ਨਾ ਅਰਧੰ ਕਮਾ ਦੁਹੋ ਲਾਏ ਜੀ
 ॥ ਅਗਿ ਜਾਨੀ ਸੇ ਅਬ ਧੁਪ ਲੀ ਜੇਓ
 ਜਾਨੈ ਕੇ ਭੁਭੇ ਲਾਏ ਜੀ॥ ੨੮॥ ਕਹੋ

ਮੇਰਸੁ ਮੇਰਗਗਨ ਦੇਖੇ ਧੂਹ ਮੰਡਕਾ ਮਟ २०
ਕਾਛੁ ਦਲੈ ॥ ਚੰਦ ਸੁਰਜੁ ਪਵਨ ਪਾਨੀ ਸਭੇ
ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਸਿੰ ਕੇ ਦਿਨ ਛੁਟ ਤਾਹੈ ॥ ਧੂਹ
ਮਾਧਿ ਸੁਮਹਿ ਸੁਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਸਭ ਹੀ ਕਿਪੁ
ਗਇ ਦੂਰ ਤਾਹੈ ॥ ਪਰੇ ਕਾਲ ਕੇ ਜਲ ਮੈ
ਲੇ ਕਤੀ ਨਹੁ ਵਲੀ ਸਭ ਕੋ ਭੁਜਿ ਜੋ ਕੂ
ਟਤਾਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਇਸ ਬਾਗ ਮੈ ਦੇਖੋ ਫੁ

ਲਾਕੇਤੇ ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਸੁਰੁ ਕੁਮ ਲਾਇ ਗਾਇ
 ॥ ਕੇਤੇ ਪਰਚੇ ਹੈ ਕੇਤੇ ਧਿ ਚਰੇ ਹੈ ਕੇਤੇ ਮ
 ਵੇਨੇ ਹੈ ਕੇਤੇ ਮਾਇ ਗਾਇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਛਮ
 ਦੇਖ ਕੇ ਛੁਕਰੇ ਹੈ ਕੇਤੇ ਯਾ ਕੋ ਮਿਲਾ ਪਛ
 ਤਾਇ ਗਾਇ ॥ ਮਾਨਿ ਰਹਿ ਲਾਸ ਮੈ ਕੇਤੇ
 ਵਲੀ ਦੇਖ ਕੇਤੇ ਗੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਮੁਖਾਇ
 ਗਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਮਉਰੁ ਰੂਸ ਜਥੇ ਮਰਸੇ

ਖੇਮਦੇਤੀਰਸਮੈਰਸੀਦੇਜੀ॥ ਸੁਧਿ ੨੧
ਚਾਫੁਰੀਜਧਗਾਬਲੀਜੈਮਦਿਅਯ
ਲਮੈਕਿਉਕਰਿਫਸੀਦੇਜੀ॥ ਚਿਤਾ
ਚਾਇਅਰਦੁਦਧਿਚਾਰਟੁਲੀਧਿਗਮ
ਬਿਨੋਦਸੋਹਸੀਦੇਜੀ॥ ਤੰਨਮਨਿਕੇਸਾ
ਫੀਹੋਦਿਸਦਾਨਿਗਕਾਰਪੁਰੀਮੋਬਸੀ
ਦੇਜੀ॥ ੪੧॥ ਕਉਇਨਦੀਹੰਧਿਲਾ

ਸੁਕੀਕੈ ਅਭਾਗ ਲਾਏ ਏ ਸੁਨਾਵ
 ਨਾਹੈ ॥ ਬਿਗਿਮ ਬਿਨੈ ਸੇਰੀ ਦੇ ਜੀ
 ਕਾਨ ਬੁਝੇ ਕਿ ਅਗਿਮ ਖਾਵਨ
 ਹੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਦੁਹੀ ਵਿਚਾਰੇ
 ਏਵਲੀ ਸੁਭੇ ਕੇ ਅਨਭਾਵਨਾਹੈ ॥
 ਟਹੀਆ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪਾਪ ਅਧੰਗੁ ਜੀਠੰਗੀ
 ਸੇਕਿ ਅਮੀਨ ਲਾਵਨਾਹੈ ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਖੋ

ਤਮਾਜਿ ਓਕਾਤਿ ਓਹੈ ਜੀਵ ਲੀਮੀਨ २२
ਅਨੇਕ ਸਾਹੇ ਦੇਗਾਹ ॥ ਚਿਤਾ ਚਾਹਿਐ
ਸਾਰਧਿ ਸਾਰਦੀਆ ਮਤਿ ਹੀ ਨ ਦੇਖੋਗ
ਤਿਥੇ ਦਿਗਾਹ ॥ ਪ੍ਰਤਿਗਾਥਨ ਯਾਕੇਆ
ਇਉਂ ਜੀ ਦੇਖੋ ਨੀ ਰਹਿਲੇ ਦਿਖਿਲੇ ਦਿ
ਰਹਾ ॥ ਸੁਧਿ ਚਾਰਧਿ ਨਾਨ ਹੀ ਧਾਈ ਦੇ
ਜੀਅ ਧਿ ਚਾਰੀ ਨੁ ਰਖ ਰੇ ਦਿਗਾਹ ॥ ੪੨ ॥

ਕੇਈ ਭੇਖਨਾ ਖਾਈ ਦੇਖੀ ਮੈਂ ਜੀ ਸਭ
 ਭੇਖ ਮੈਂ ਆਪ ਅਲੇਖ ਹੋ ਜੀ ॥ ਦੁਈ ਦੇ
 ਕ ਮਨੇ ਕ ਜੋ ਹੋਇ ਦੁਹੀ ਪਟਿ ਪਟਿ ਦੁ
 ਹੀ ॥ ਗੋਸੇ ਦੇਖੀ ਮੈਂ ਜੀ ॥ ਅਥਾ ਅਥਾ ਅ
 ਪ ਕੇ ਰੂ ਰੂ ਲੀਜੈ ਮੈ ਕਉ ਨ ਹੋਂ ਯਹੀ ਘਥੇ ॥
 ਕਹੈ ਜੀ ॥ ਚੈਤਨ ਧਨਾ ਅਚੇਤ ਸਭ ਭੇਖ
 ਦੁਹੀ ਜੀ ਆਪ ਅਲੇਖ ਹੋ ਜੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਮਨਕੇਕਹੇਮੈਜੇਦੀਲਗਾਜੇਦੀਚਾਰਿ ੨੨
ਅਗਨਮੈਦਹਤਹੈਜੀ॥ ਦੁਖਦੁਖਮੈ
ਦੁਖੀਆਹੋਦਿਗਗਮਾਨਿਦਕੀਸਾਗ
ਲਹਿਤਹੈਜੀ॥ ਕਿਸਕੇਕਹੇਮੈਮਨ
ਹੈਏਜਤਿਚਾਰਿਅਚਾਰਿਸੋਰਹਿਤਹੈਜੀ॥
ਜਹਾਂਚਾਰਿਨਹੀਤਹਾਂਚੈਨਹੈਜੀਸੁਭਚਾ
ਰੁਣਦੀਅਪ੍ਰਿਕਹਿਤਹੈਜੀ॥ ੪੫॥ ॥

ਅਗੰਮਕਾਗਹੁਧਿਚਾਰਲੀਜੈਦੁਤੀ
 ਏਦਕੇਰਹੁਨਜਾਈਐਜੀ॥ ਅਕ
 ਸਸਰੂਪੀਹੋਇਵਲੀਸਹਿਜਮਾਨੀਦ
 ਕੀਗਤਿਮੈਆਈਐਜੀ॥ ਜਬਸੰਤ
 ਅਚਲਮੰਤ੍ਰੇਲਾਨਿਗਕਾਰਸਹਿਜਸ
 ਮਾਈਐਜੀ॥ ਅਧਿਚਾਰਤੇਦੁਖਕੀ
 ਖਾਨਹੋਜੀਸੁਭਚਾਰਕੀਦੇਸੁਖਪਾ

ਈਐਂਜੀ॥ ੪੬॥ ਸੁਭਚਾਰਸੇ ਕੁਧ ੨੪
ਧਿਠਾਰ ਕਉ ਦਿਹੁ ਤਨ ਤੇ ਖਾਕ ਕੈ ਟੇਖਾ
ਕਹੈਂਜੀ॥ ਮਲ ਮੁਤ ਕਾ ਮੈਲ ਹੋ ਨਾ ਚੀਧ
ਕਸ ਦਾ ਧਿਧਾ ਕਹੈਂਜੀ॥ ਦਿਹੁ ਦੇਹੁ ਮਨਿ
ਤਮ ਸਾਰ ਵਲੀ ਵਹਿ ਮਾਤ ਮਨਿ ਤਪਾਕ
ਹੈਂਜੀ॥ ਬਹਿਕਾ ਵੇਨ ਕੈ ਧਹੁ ਤੇ ਰਹੈ ਸਮ
ਫੁਲੇ ਕਉ ਮਾਂਹਾਂ ਵਾਕਹੈਂਜੀ॥ ੪੭॥॥॥

ਜੇ ਧੀਰ ਕਹੇ ਮੇਧਾਂਤੀ ਹੋ ਯਹਿ ਚ ਸਭ ਕੇ
 ਈ ਜਾਂ ਨਤਾਹੈ ॥ ਜੇ ਧੀਰ ਕਹੇ ਰਗੀਆਹਿ
 ਹੋਗੀ ਇਸ ਸੁਠ ਕੇ ਕੋਈ ਨ ਮਾਨਤਾਹੈ
 ॥ ਤਜ ਸੁਠ ਕੇ ਸਾਚ ਸੇ ਲਾਗਾ ਰਹੈ ਸਾਹਿ
 ਬਦਹੀ ਪਛਾਨਤਾਹੈ ॥ ਯਹਿ ਤੀਵੀ
 ਈ ਸਰਹੋਇ ਵਲੀ ਹੋਇ ਬ੍ਰਹਮਾਬੀਚ
 ਰਧ ਖਾਨਤਾਹੈ ॥ ੪੮ ॥ ਯਹਿ ਸਾਗ ਸਰ

24
ਇਕੀਪਾਈਹੈਦੁਇਗਾਹੁਪ੍ਰਗਟਿਚ
ਲਾਏਹੈਂਜੀ॥ ਕੇਤੇਆਏਹੈਕੇਤੇਆ
ਵਨੇਹੈਕੇਤੇਆਇਕੇਜਾਇਸਮਾਇਤੇ
ਜੀ॥ ਦੋਨੇਗਾਹੁਸਦਾਉਹੀਕਰਤਾਹੈ
ਜਾਨਬੂਸੁਕਈਕੁਆਏਹੈਂਜੀ॥ ਜੀਉ
ਮੰਨਸੇਯਾਕੋਗਹੇਹੇਵਲੀਅੰਤਿਸਮੇ
ਪਹੁਤਾਏਨਾਹੈਂਜੀ॥੪੫॥ਅਵਗਤਿ

ਸੰਪੰਚੋਤਤੁਹੁਦੇਪੀਚੋਤਤੁਕਾਯਹੁਪਸਾ
 ਗਾਹੈਜੀ॥ ਤਤੁਤਤੁ ਸੈਕਰਿਸਮਾਵੇਨ
 ਹੈਵਹੁਸਭਤੇਸਭਨਿਜਾਗਾਹੈਜੀ॥ ਵ
 ਹੀਅਰੀਕਰਤਾਨਿਭਿਕਾਤਿਵਹੀਸ
 ਭਰੀਨਵਈਸੇਈਧਿਆਗਾਹੈਜੀ॥
 ਜੈਸੇਗਾਥੈਤੈਸੇਗਹਿਨਹੈਦੇਖੇਧੇਦਕ
 ਕਿਆਕਾਗਾਹੈਜੀ॥ ੫੦॥ ਜਗਮੋਨਹੀ

27

ਸਧੂਕੀਮਤਿਮੈਸੋਚਟੇਵਹੁਜਾਕੇਬੁਧਧ
 ਧੇਕਸੋਹੇਤਹੈਜੀ॥ ਅਵਿਚਾਰਕੋਵਿਖ
 ਕਰਿਤਿਆਗਸਕੁਜੁਕੁ^{ਅੰਮ੍ਰਿਤ}ਚਾਰਜਾਲੇ
 ਤਹੈਜੀ॥ ਅਉਰਸਕੁਸੋਮਨਕੋਤਰਕ
 ਵਲੀਪ੍ਰਮਾਤਮਸੋਮਨਦੇਤਹੈਜੀ॥ ਚੈ
 ਤੈਨਅਰੁਪਸੋਨੇਹੁਜਿਨਕਿਆਮਗਿ
 ਆਨਸੋਜੋਈਅਪੋਰਹੈਜੀ॥ ੫੨॥

ਵਸਤੀਉ ਜਾਨੁ ਮੈ ਦੇਖੀ ਦੇਜੀ ਵਸ ੨੭
ਤੀ ਮੈ ਦੇਖੋ ਉ ਜਾਨੁ ਹੈ ਜੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਧਾਧ
ਬਬੇ ਕ ਕੀ ਮਿਤਨਾ ਹੀ ਵਹੁ ਆਇ ਹੀ
ਮੈ ਖੁ ਅਰਹੈ ਜੀ ॥ ਜਾ ਕੇ ਭ ਦੇਖ ਤੇ ਹੀ
ਅਨੀ ਦਰੇ ਵੈ ਗਿਯਾ ਨੀ ਵਹੀ ਸਦਾ ਗੁ
ਲਾਜਾ ਰਹੈ ਜੀ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰੇ ਬਨੇ ਕੇ ਅਗਿ
ਆਨ ਸਦਾ ਵਲੀ ਤਾਰਨੇ ਕੇ ਸੁਰ ਚਾਹੈ ਜੀ ॥

॥ ५३ ॥ ਜੈ ਸੇਕਹਨੀਹੈ ਤੈ ਸੇਕਹਨੀਹੈ
 ਤੁਧ ਸਭ ਕੇ ਦੀਜਾਨਤਹੈ ॥ ਜਚਚਾਲ
 ਕੇ ਛਰਕੁ ਚਾਲ ਚਲੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਹੀ ਅ
 ਰਿਜਾਨਤਹੈ ॥ ਸਦਾ ਤਿਹਾਰ ਛਿਰੈ ਧਿ
 ਚਾਰਹੈ ਦਿਸ ਕਦੀ ਕੇ ਬੀਚ ਜੇ ਆਨਤ
 ਹੈ ॥ ਸਾਧਿ ਸੰਗ ਸੇਸ ਨ ਕੇ ਜੇ ਤੁਵਲੀਸੁ
 ਰਖਨੀ ਪਛਾਨਤਹੈ ॥ ५੪ ॥ ਕੰਮ ਲੇ

੨ ਭੁੱਤੇ ਸਾਧਕੇ ਸਹੈ ਜੀ ਕਾ ਮਏ ਭੁੱਕੇ ਰਾਸ ਜਮ ੨੮
ਗਤਿ ਹੋ ਜੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੇਯ ਗਾ ਸਰ
ਰਾਸ ਕੇ ਰਾਸ ਠਗਤੁ ਹੋ ਜੀ ॥ ਮਨ ਚਿਤ
ਫਲੀ ਜੇ ਈ ਹੁਸ ਕੇ ਹੋ ਹੀ ਸਾਧੂ ਸਾਰ
ਭਗਤੁ ਹੋ ਜੀ ॥ ਬਿਸਾਨ ਨਗਰ ਮੈ ਜਾਇ
ਦੋ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਰਾਸ ਠਗਤੁ ਹੋ ਜੀ ॥ ੫੫ ॥

ਚਲਾਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੀ ਦੇਖੀ ਦੇਖੀ ਈ ਹਾਰਹਿ
 ਕੀ ਕਹਾ ਠਓਰ ਹੋ ਜੀ ॥ ਜੀ ਵੇਨੇ ਕਾ ਕਓ
 ਨ ਭਰੇ ਸਾਹੈ ਇਹੁ ਤੇ ਦਿਵਾ ਲਕੀ ਦਓ
 ਹੈ ਜੀ ॥ ਰਹੇ ਨੇ ਕੀ ਅਸਯੋਬਿ ਪ੍ਰਗਾ
 ਦੇਖੇ ॥ ਹੁਕਾਂ ਵਹੁ ਚੋ ਰਹੇ ਜੀ ॥ ਚਲਾਨ
 ਕਾ ਸਾਜਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਚੋ ਨ ਵਹੀ ਵ
 ਲੀ ਅਭਿਰਹੇ ਜੀ ॥ ੫੬ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਕੇ ਜੇਈ

ਜੀਤਰਗਾਵਲੀਦੇਖਵਹੀਮਰਦਨਾਹੈਜੀ॥੨੫॥
ਨਾਮਦਾਨਕਹਾਂਲੇਕੀਜੀਏਜੀਮਨਚਿਤ
ਕੇਗਥਧਿਕਾਨਾਹੈਜੀ॥ਜਿਨਾਮਾਪਨਾ
ਕਾਜਸਵਾਰਲੀਆਸੁਭਚਾਰੀਸੇਈ
ਸਿਮਾਨਾਹੈਜੀ॥ਅਗਿਆਨਮੈਜੇਈ
ਭਲਰਗਾਮਦਿਓਚਾਰੀਸੇਈਦਿਖਾਨਾ
ਹੈਜੀ॥੫੭॥ਅਗਿਆਨਕੀਧਾਤਨਕੀ

ਜੀਏ ਜੀਏ ਤੀਆਰਾ ਵਹਿਮਿ ਟਾਵਨ
 ਹੈ॥ ਅਵਿਚਾਰੀ ਕੇ ਮਨ ਭਾਵਨਾ ਹੋਸੁ
 ਭਚਾਰੀ ਕੇ ਹਿਤੁ ਨ ਆਵਨਾ ਹੈ॥ ਸੁ
 ਭਚਾਰੀ ਜੀਵਤ ਮਰਹਾ ਅਵਿਚਾਰੀ
 ਕੇ ਮਰਜਾਵਨਾ ਹੈ॥ ਜਾਨ ਬੂਝੇ ਕੇ ਮਰਖ
 ਭੁਲਾਪਨੁ ਮੇਸਹੀ ਆਇ ਜਾਵਨਾ ਹੈ॥

॥ ५८ ॥ अतिअंयुक्ता यत्तिष्ठन्ती ऐसी ॥ ५८ ॥
तिअंयुक्ती मति ते अतिरहै सी है ॥ ५९ ॥
आपयी चारही चारदे यत्तिष्ठती तै कति
दतिरसी है ॥ ६० ॥ इस दस तै कति कति
लख सके अति सहा तै सत्ततिरसी
है ॥ ६१ ॥ है गगकी मति सै गति दली कति
कै दै यत्तिष्ठती है ॥ ६२ ॥ ५५ ॥ चिह्न

ਮੈਂ ਮਰਖ ਬਹਿਤ ਹੈ ਚਿਤ ਵਨ ਹੀ ਮਨ ਕੋ ਗਹਿ
 ਹੈ ਜੀ ॥ ਮਛਿ ਚਾਹੁ ਸੇ ਮਨ ਕੋ ਤੇਰੁ ਵਲੀ
 ਯਹਿ ਹੀ ਮੁਖ ਚਾਹੁ ਜੇਗੈ ਜੀ ॥ ਜਬ ਮਨ
 ਜੇਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਹਿਰੇ ਮੈ ਸਾਮਨ ਸਦਾ ਮਰੇ
 ਗਹੈ ਜੀ ॥ ਬਿਯਾਨ ਕੀ ਨਿਤ ਹੁਲਾਸ ਮੈ ਹੋ
 ਜਗਾ ਬਿਯਾਨ ਤਹਾ ਕਹਾਂ ਸੇਗੈ ਜੀ ॥ ੬੦ ॥

ਯਸੀਸੇਹੁਕਾਅਭਿਖਧਫੁਫੁਟੀਜੈਹਉ੨੧
ਮੈਕਾਅਰੇਗੁਨਿਵਾਗੀਦੇਜੀ॥ ਜਤਿਬੁ
ਧਸੁਮਤਿਸੋਹਿਤਕੀਜੈਦਰਮਤਿਕਬੁਧ
ਬਿਗਾਗੀਦੇਜੀ॥ ਤਬਆਪਹੀਮੇਛਕੜ
ਜਾਦੀਦੇਜੀਜਿਬਮਨਬਥੇਕੋਆਗੀਦੇ
ਜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੇਦਰੀਕਲਪਨਾਮੇਟਟ
ਲੀਬਿਗਿਜਨਦਿਜਾਚਿਤਧਾਗੀਦੇਜੀ॥

॥ ६१ ॥ ^{ਤੁਮੈ} ਇਸ ਸੀਸੇ ਕੋ ਭੁਪ ਜਾਵਨੇ ਕੋ ਸੁ
 ਮਤਿ ਨਿਵਾਰਹੈ ਜੀ ॥ ਵੁਲੀ ਸੀਸੇ ਕੋ ਦੁਰ
 ਕਰਨੇ ਕੇ ਸਤਿ ਬਧੇ ਕ ਬਿਚਾਰਹੈ ਜੀ ॥ ਸੀ
 ਸਾ ਦੂਰ ਕਰੈ ਕ ਉਨ ਸਾਧਿ ਪਿਨਾਸਤਿ ਸੰਗ
 ਹੀ ਮੋਖ ਦੁਆਰਹੈ ਜੀ ॥ ਵਾਸ ਨਾਹਿ ਰੁਨਿਰ
 ਵਾਸੀ ਹੁਜੈ ਇਸ ਮਨ ਕੋ ਮਨ ਸੇ ਮਾਰਹੈ ਜੀ
 ॥ ६੨ ॥ ਪੂਰਤਾ ਕੇ ਸਾਗਰ ਮੈ ਸਦਾ ਅਭਾ

ਨੀਗੋਤੇਖਾਤਾਹੈਜੀ॥ ਪ੍ਰਭਤਾਕੀਬਿਧਯੋ ੨੨
ਫੰਧਰਹਾਅਗਿਜਾਨਕੀਮਤਿਸੋਮਾਤਹੈ
ਜੀ॥ ਫਿਨਭੈਗੀਗਤਿਸੋਵਾਸਹੁਆਆ
ਇਯਾਮੇਹੁਕੇਰੰਗਮੈਗਾਤਾਹੈਜੀ॥ ਕੰਮਲੇ
ਭਕੇਜੀਗਲਮੈਸਦਾਕੁਮਕੁਮਕੇਘੋਮਰ
ਜਾਤਾਹੈਜੀ॥ ੬੩॥ ਬੇਗਮਸਾਲਾਹੈਜੀ
ਸੋਤੋਖੀਕਾਮੀਨਭੀਨਾਹੈਜੀ॥ ਮਹਾਮੇਹੁ

ਅਨਿਤੁ ਵਿਸਾਰਵਲੀਆ ਜਾਸਾਰਆ
 ਮੰਨਸੇ ਲੀਨਾ ਹੋ ਜੀ॥ ਨਿਰਾਕਾਸ ਮੈਂ
 ਇਨਿਵਾਸ ਲੀਆ ਚਿਰਾਕਾਸ ਮੈਂ ਨ ਕੋਈ
 ਨਾ ਹੋ ਜੀ॥ ਐਸੇ ਆਪ ਮੈਂ ਆਪ ਕੋ ਪਾਈ
 ਐਂ ਜੀ ਛਕਾਉਨ ਮੰਨ ਮੰਨ ਅਉਰ ਕੁਛ
 ਕੀ ਨਾ ਹੋ ਜੀ॥ ੬੪॥ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਫਾਨੀ
 ਸੇ ਈ ਜਾਂਗੇ ਜੇ ਈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਖੰਡ

ਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆ॥ ਸੁਭਚਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਜਾਇਓ ੨੨
ਥੋਂ ਆਪਤ ਜਿਆਪਹੀ ਆਪਹੁਆ॥ ਚਿੰਤਾ
ਚਾਹਿ ਸੋ ਰੋ ਰੁਲਾਇ ਵਲੀ ਵਹੀ ਆਪਹੀਆ
ਪਸੋ ਆਪਹੁਆ॥ ਗੁਨਰੂਪ ਅਵਸਤ ਅਲਿ
ਤਿ ਜਾਨੇ ਅਵਸਤ ਕੇ ਕੋ ਜ ਕੇ ਵਸਤ ਹੁਆ॥ ੬੫
॥ ਤਲੇ ਓਪਰ ਸੁੰਨਹੀ ਸੁੰਨਹੈ ਜੀਇ ਸੁੰਨ ਕਓ
ਜੀਨੇ ਕਓ ਨਹੈ ਜੀ॥ ਚੰਮਾ ਸਤੋ ਜਨ ਦਸਤ

ਹੀਐਘਟਿਘਟਿਗਿਯਾਨੀਕਭਿਨਹੈਜੀ॥
 ਚੇਤਨਬਿਨਾਅਚੇਤਸਰੇਸਤਬੁਧਕਯਾਨੀ
 ਕਭਿਨਹੈਜੀ॥ ਜਾਨਬੁਧਵਲੀਸਰੂਪਾਰਹੈਇ
 ਨਮੈ॥ ਗਿਯਾਨੀਕਭਿਨਹੈਜੀ॥ ੬੬॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਕੇਲਾਲਮੈਸਰਫਸੇਮਾਇਆਮੋਹਰੀ
 ਮਹਾਜਾਲਹੈਜੀ॥ ਆਨੇਦਬਿਨੇਦਬਿਲਾਸੁ
 ਤਾਹਾਸਤਿਬੁਧਿਜਹੀਸਿਤਿਚਾਲਹੈਜੀ॥

ਸਾਧਸੀਗਅਰੁਆਤਮਗਿਯਾਨਥਿਨਾਮ ੨੪
ਭਿੰਨਸਭਹੀਆਲੁਜੀਜਾਲਹੈਜੀ॥ ਇੰਸਚਾ
ਚਾਲੋਸੀਛੁਟਾਜੇਈਵਲੀਯੋਈਸਦਖ
ਸਾਲਹੈਜੀ॥ ੬੭॥ ਇਸਬਗੋਸੇਏਕੋਫਲ
ਫਲਕੇਤੇਸੁਨੁਸੁਨੁਕੇਤੇਕੁਮਲਾਇਗੋਏ॥
ਕੇਤੇਪਰਚਹੈਕੇਤੇਪਰਚਹੈਕੇਤੇਆਵਤੋਹੈ
ਕੇਤੇਆਇਗੋਏ॥ ਕੇਤੇਆਤਮਾਰੇਖਕੇਛਕ

ਹੈ ਕੇ ਤੇ ਯੰਗੀ ਦੇਖ ਪਛਤਾਇ ਗਏ ॥ ਅਨੰ
 ਦ ਬਿਲਾਸ ਸੈ ਕੇ ਤੇ ਵਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇ ਗੰਗਾ
 ਇਗਏ ॥ ੬੮ ॥ ਅਭਿਰਾਮ ਸੋ ਰੂ ਅਨਰਸ
 ਦੇਖੋ ਹਰਿ ਰਸ ਸੋ ਸਰੂਪ ਸੀ ਦੇਖੀ ॥ ਸੁਭ
 ਚਾਰੁ ਰੀਜ ਬਹਿ ਲੀਜੈ ਮਾਇ ਅਯੋ
 ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਲੁਕਿ ਭਿਛੂ ਸੀ ਦੇਖੀ ॥ ਉਤਾ ਚਾਹ
 ਕੇ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰ ਵਲੀ ਬਿਰੀ ਮਾਇ ਦੇਖੀ

ਦੇਜੀ॥ ਤੰਨਮੰਨਕੇਸਾਛੀਹੋਦਿਰਹੀਦੇਨਿ॥ ੨੫
ਕਾਰਧੁਰੀਐਧਸੀਦੇਜੀ॥ ੬੯॥ ਕੋਈਹੁੰ
ਨਾਪੀਗਾਬਿਲਾਸਕੀਜੇਆਜਕਾਲਦੇਖੋ
ਭਿਠਜਾਵਨਾਹੈ॥ ਬਿਗੀਮਧਿਨੇਦਸੇਹਸੀ
ਏਜੀਜੀਨਬੂਝਕੇਕਿਭਿਗੀਮਖਾਵਨਾਹੈ॥
ਘਟਿਘਟਿਵਹੀਵਿਚਾਰਦੇਖੋਵਲੀਕੇ
ਜੇਮਨਭਾਵਨਾਹੈ॥ ਵਹੀਰੂਪਅਖੰਡਹੈਸ

ਦਾਫਨੀਸੀਕਿਆ ਮਨਲਾਵਨਾਹੈ॥
 ੭੦॥ ਮਾਜਾਮਾਤਾਜਿਉਕਾਤਿਉਦੁ
 ਟੀਯਹਿਮੀਨਅਨੇਕਜਾਹੈਦਿਰਹਾ॥ ਚਿ
 ਤਾਚਾਹਿਮੈਸਾਗਧਿਸਾਰਦੀਆਮਤਿ
 ਜੀਨਦੇਬੋਗਤਿਬੋਦਿਰਹਾ॥ ਘੀਵਿਕੈ
 ਹਾਥਿਨਅਦਿਉਹੈਤਜਦਧਿਕੈਨੀਰ
 ਬਿਲੋਦਿਰਹਾ॥ ਸੁਖਚਾਗਧਿਨਾਨਹੀ

ਪਾਈਐਂਜੀਅਥਿਚਾਰਸੇਮੁਰਖਹੋਇ॥੬
ਗਗ॥੭॥ਮਾਇਆਮੋਹਕੇਜਾਲਮੈ
ਜੇਫਸੇਓਸੇਚੈਨਕਰੀਦਿਨਗਤਿਦੇਖੋ॥
ਸੁਤਾਚਾਰੋਇਕੇਭੇਦਅਸਾਧਹੈਰੇਸੁਨਿਜਾ
ਇਨ੍ਹਿਉਸੁਕਾਧਾਤਿਦੇਖੋ॥ਗੁਾਈਬੀਧ
ਕਟੇਬਕੇਭਾਰਤਲੇਟੁਲੀਗਿਮਾਜੀਮੈਸਰ
ਮਾਤਿਦੇਖੋ॥ਸੁਭਚਾਰਥਿਨਾਨਹੀਪਾਈ

ਐਜੀਕੋ ਉਤੀਤਨਮਾਤਨਕਾਤਦੇਘੇ
 ॥ ੭੨ ॥ ਅੰਗਮੰਗੀਧਿਰੰਗੀਪੈਨਿਰ
 ਧੀਮਸਰਬੰਗੀਕੋਈਹੋਜੀ ॥ ਦੁਤੀਕੁਦ
 ਕੋਰੰਗਮੇਸਭਰੰਗੇਇਨਗਬੰਨਸੇਰੰਗੀਕੋ
 ਈਹੋਜੀ ॥ ਅਭਿਯੰਨਕੇਸੰਗੀਸਭਦੁਲੀ
 ਧਿਰੰਗੀਨਕਾਸੰਗੀਕੋਈਹੋਜੀ ॥ ਤੰਗੀ
 ਤਰੰਗੀਜਨਪਨਪੈਨੇਹੁਤਰੰਗੀਕੋਈਹੋਜੀ ॥

॥ ७८ ॥ जगसुखनासलै देवता जे कोणी २७
रेता जे कोणी हसता है ॥ कर्हू सारु कर्हि च
रुगिआ कोणी चउ न कोणी पुरि
सता है ॥ कर्हू ठा कुर कर्हू दास रुगिआ
ते से को उरु टगिआ को उरु सता है
॥ जे दिज गायन वली लेखन कोणी री
ता है न ही हसता है ॥ ७९ ॥ सुभचारी

ਹੁਸੇਰੁ ਲਪਟਾਅਵਿਨਾਰੀਸੇਜੋਕੋਗੁ
 ਅ॥ ਜੀਨਬੁਝਕੈਜਨਮਗਵਾਇਚਲਾ
 ਦੇਖੋਸਾਹੁਕਹਾਂਅਬਓਰਹੁਆ॥ ਯਹਿ
 ਬਾਲਤੇਸਿਆਹੁਸੁਪੇਰਹੁਏਅਬਦੇਖ
 ਚਹੁਦਿਸਭੋਰਹੁਆ॥ ਅਗਿਯੰਗੀਨੀਰ
 ਸੇਜਾਗੀਏਯਹਿਠੈਨਗਦੀਸੁਬਹਿਭੋਰਹੁਆ
 ॥੭੫॥ ਗਮਨਾਸਅੰਮ੍ਰਿਤਸੇਪੀਵਲੋਵਹੁ

ਵਲੀਜਾਕਮਨਸੇਪਿਆਸਹੈਜੀ॥ ੨੮
ਦੁਨੀਆਸੰਗਦਿਸੀਪਾਈਅੰਹੈਕੋਈ
ਇੰਨਈਗਨਿਵਾਸਹੈਜੀ॥ ਰਹਿਨਾਸਦਾ
ਨਹੀਦੇਖੀਦੇਜੀਦੇਖੋਅੰਤਸਭੀਕੋਈ
ਨਾਸਹੈਜੀ॥ ਅਵਿਚਾਰੀਯਾਜੋਭੀਸੁ
ਰਹੈਸੁਭਚਾਰੀਅੰਤਉਦਾਸਹੈਜੀ॥ ੨੯
॥ ਧਾਹਿਰਕੀਬਲਿਰਜੀਨਦੀਜੈਪਰਿਹੀ

ਮੈਥੁ ਗਾਨਾ ਗਾ ਰੀ ਹੈਂ ਜੀ ॥ ਇਸ ਅਪਰਾ
 ਕੇ ਸੇ ਈ ਜੀਤਤਾ ਹੈਂ ਈ ਵਲੀ ਪਰਿਥਾ
 ਰੀ ਹੈਂ ਜੀ ॥ ਮਨ ਚਿਤ ਕੇ ਕਹੇ ਲਗੇ ਤੇ ਪੈ
 ਨਿਸਰਿਤ ਤੇ ਦੇਖੋ ਕੁਆਰੀ ਹੈਂ ਜੀ ॥ ਅ
 ਗਿਲਾਨ ਕੇ ਗਿਲਾਨ ਸੇ ਦੁਰ ਕੀਜੈ ਅਗਿ
 ਧਾਨੈ ਨੇ ਗਾਹੁ ਧਿਗਾ ਰੀ ਹੈਂ ਜੀ ॥ ੭੭ ॥ ਚਿ
 ਤਾ ਚਾਹਿ ਕੇ ਗਾਇਕਾ ਦਿਹਾ ਅਪਦੇਖੇ

ਸਦਾ ਹੀ ਮੁਹਤਾਜ ਹੈ ਜੀ ॥ ਛਾਤਨਾ ੨੫
ਜੇ ਸੋ ਆਪ ਧਿ ਚਾਰ ਕਰੇ ਰੁਸ ਗਾ
ਹਿ ਨੇ ਸੋ ਕਿਆ ਕਾਜ ਹੈ ਜੀ ॥ ਵਈ
ਕਾਲ ਕੀ ਕਾਲ ਹੀ ਜਾਨੀ ਏਗੀ
ਹਮ ਰੁਜ ਨੇ ਕ ਉਦਿ ਨਾ ਮਾਜੇ
ਜੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਸੋ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ
ਲੀਜੇ ਕਿ ਸਹੀ ਕੀ ਕੈਸੀ ਲਾਜ ਹੈ ਜੀ ॥

40

॥ ੧੦ ॥ ਭੁਭਿਜਲ ਕੇ ਪਾਠ ਭਿਤਾ ਰੁਨੇ ਕੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿਯਾ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ਜੀ ॥ ਅਵਾਗ
 ਉਨ ਕੇ ਕ੍ਰਮ ਮਿਟਾਵਟੇ ਕੇ ਘਟਿਯਾਇ
 ਰੋਮਤਾ ਰੋਮ ਹੈ ਜੀ ॥ ਅਗਿਯਾਨੀ ਕੇ ਦੁਖ ਕਾ
 ਗਾਹੁ ਜਹੀ ਗਿਅੰਨੀ ਕੇ ਤਹੀ ਅਰੀਅ ਹੈ ਜੀ ॥
 ਵਲੀਆ ਤਸੇ ਹੀ ਯੋਨੇ ਪੁਕੀ ਨੈਯਾ ਹਿਦੁ ਹੋਤ ਕਾ ਚੇ
 ਚੀਅ ਹੈ ਜੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਕੇ ਬਾਗਸੇ

ਸੈਲਕੀਜੈਚਿਉਨਕੀਲੀਦਸੋਜਾਗੀਦੇਜੀ॥੦
॥ ਅਨੰਦਨਗੰਗਨਿਵਾਸਲੀਜੈਸੋਗਮੇਹਕਾ
ਦੇਸਤਿਆਗੀਦੇਜੀ॥ ਜਗੰਨਾਈਐਤਹਾਂਪਾ
ਈਐਜੀਦਿਸਮੰਤਸਿਉਕਿਉਕਰਿਭਾਗੀ
ਐਜੀ॥ ਅਉਰਰਸਵਲਾਅਨਿਤਜੈਨੇਹ
ਰਿਰਸਸੈਅਨਕੋਪਾਗੀਐਜੀ॥੮੦॥੫
ਚਤਤਕੀਦੇਹਮੇਕਉਨਹੈਜੀਦੁਕਾਅਧਕੇਤਮ

41
ਬੀਚਾਰਦੇਖੋ॥ ਚਿੰਤਾਨੀਦਮਬੰਠਮਰੂਪਹੈ
ਜੀਇਸਖੁਦੀਕਉਆਪਸੋਭਾਰੇਖੋ॥ ਨਿ
ਜਸਾਰਅਮੰਨਕੀਖੀਨਹੇਹੁਗਯਹਿਮੰਨਬ
ਬੇਕਸੋਮਾਰੇਖੋ॥ ਵਹੀਦਾਨਾਵਹੀਬੀਨ
ਵਲੀਸਭੁਭੇਖਅਲੇਖਅਧਾਰੇਖੋ॥ ੮੧
ਤਜਸੀਗਅਸਾਧਅਗਿਯੀਨੀਅਕੀਮਿਲ
ਸਾਧਹੁਲਾਸਥਿਲਾਸਕੀਜੇ॥ ਜੇਸੇਦੁਪਸੇ

१७ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਸੁਲਾਨੇਹਸੁਮੁਕੀਕੇ॥ ਲਾਲ ਮਹਿਬੂਬ
 ਕਾਰੰਗੁਦੇਖਿਯਾਤੁਹੰਲਾਲਕੇਰੂਪਮੈਲਾਲ
 ਹੁਆ॥ ਤਹੰਦੇਕਹੈਏਕਹੈਸਰਬਮੈਏਕਹੈਦਿਸੁ
 ਭਰਦੇਖੀਏਲਾਲਕੇਮਹਿਲਕੇਨਾਹਿਦੁਆ॥
 ਲਾਲਅਮੇਲਹੈਸਾਚਕਾਤੇਲਹੈਸਾਚਕਾਮੇਲ
 ਕਹੁਕੇਤਹੁਆ॥ ਹਸੰਮਗਰੀਬਕੀਬੇਨਤੀਜੀ

ਹਮ ਏਕ ਹੀ ਲਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕੀਆ ॥ ੧ ॥ ੪੨
ਲਾਲ ਕਾ ਸੁਲਾਸ ਰਹੀਐ ਧੀ ਏਲਾ
ਲਕੀ ਸੁਲਾ ਕੇ ਸੁਲੇ ਸੁਰਾ ॥ ਲਾਲ ਕੀ ਸੁਲਾ
ਪੈਗਾਨੀ ਸੁਰਾ ਹੋ ਲਾਲ ਕੇ ਰੇਖੇ ਸੇ ਲਾਲ ਪੁਰ
॥ ਲਾਲ ਕਾ ਜਹਰੀਆ ਲਾਲ ਕੇ ਜੀ ਨਤਾ
ਲਾਲ ਕਾ ਸੇ ਲਾਲ ਕਾ ਕੇ ਹੋ ਹਮੁ ਨਾ ॥ ਹਮੀ ਮਗ
ਰੀ ਧਕੀ ਬੇਨਤੀ ਜੀ ਲਾਲ ਕੇ ਰੇਖਾ ਪਾਮ

ਤਿਰੁਲਾ ॥ २ ॥ ਇਸੀ ਧਿੰਨੁ ਇਸ ਬੰਨਾਇ
 ਕੰਗਾਰੇਥਾ ਤਹਿ ਸਬਨ ਸੋਧੇਦ ਅਰਥਾਲ
 ਹੋਂ ਜੀ ॥ ਤਹਿ ਬੈਚ ਕੈ ਪਉਨ ਓਲਟਾਇ ਦੀਨ
 ਤਹਿ ਭੀਸੇ ਨ ਕੇਨੇ ਤਹਿ ਸਾਲ ਹੋਂ ਜੀ ॥ ਤਹਿ
 ਕਰਪ ਅਸਚਰਜ ਦੇਥਾ ਤਹਿ ਸਰਤ ਨਗੀ ਸੰਭ
 ਲਾ ਹੋਂ ਜੀ ॥ ਹਸੀ ਮਗਰੀ ਬਕੀ ਬੇਨਤੀ ਜੀ ਮਹਾ
 ਬੁਧ ਸੋ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਹੋਂ ਜੀ ॥ ३ ॥ ਇਸੀ ਧਿੰਨੁ ਮੇ

ਦਾਨ ਚੋਗਾਨ ਰਚਿਆ ਤਹਾ ਖਬ ਚੋਗਾਨ ੴ
ਅਹਾ ਖਬ ਖੇਲੇ ॥ ਤਹਾ ਦਿਸੁ ਭਰਦੇ ਖਾਠੇ
ਠਪਰੀ ਤਬ ਇਸੀ ਮੈਰੀ ਨਾਇਕੀ ਮੂਹਾ ਖੇਲਾ
॥ ਤਹਾ ਖੈ ਚਕੇ ਬਾਨ ਪੂਜਨ ਕਰਨਾ ਲੈਗੀ
ਨਕੇਰ ਤੇ ਨਸੇ ਬਾਨ ਜੇਲਾ ॥ ਠਹਿਰਾਇ ਰਹਿ ਮਰ
ਗਾਨ ਹੀ ਜਾਇ ਇਸੀ ਠੋਰ ਤੇ ਲਗੇ ਗਾਥਾ
ਨਤ ਬਦਰਦ ਖੇਲਾ ॥ ਹਸੀ ਅਗਰੀ ਬਕੀ ਬਿ

ਨਤੀਜੀਮਿਠਗਮਾਰਅਹੇਨ੍ਹੇਇਸਕਾਰਖੇ
 ਲਾ॥੪॥ ਤਹਾਬੇਲੁਚੈਗਾਨਮਾਹਾਬੁਧ
 ਸੇਤੀਜਿਹਾਸਾਚਕੇਮਹਿਲੁਦੀਦਾਰਪਾਵੈ
 ॥ ਤਹਾਬੈਚਕੇਤਾਰਕੇਲੈਕਰਨਪੂਜਨਤਹਾ
 ਰਿਸੀਨਕੇਬਾਨਕੀਚੇਟਲਾਵੈ॥ ਤਹਾਮਾਰ
 ਨੀਸਾਨਕਰਿਪੰਚਪਰਿਚੈਨਜਾਇਸਾਚ
 ਕੇਮਹਿਲਮੈਸਾਚਪਾਵੈ॥ ਹਸੀ ਮਗਰੀਬਕੀ

ਬੇਨਤੀ ਜੀ ਸਿੰਘ ਰੋਜ ਮਹਾ ਬੂਧ ਕੇ ਧਿਯਾ ॥ ੪ ॥
ਨਲਾਹੈ ॥ ੫ ॥ ਮਹਾ ਬੂਧ ਕੇ ਨੈਨ ਕਾ ਬਾ
ਨਲਾਗਾ ਛਾਤੀ ਛਿਨ ਕੀ ਏਕੋ ਦਰਦ
ਦੇਵੈ ॥ ਮਹਾ ਬੂਧ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰਿ ਸੰਮਾ ਕ ਉਲ
ਜਿਉ ਫੁਲੀ ਅਮਾ ਮਹਾ ਬੂਧ ਕੀ ਲਟਕ ਕਈ
ਹਜਾਰ ਸੇਵੈ ॥ ਫਲ ਹੈ ਫਲ ਕਾ ਸੁ ਫਲ ਹੈ
ਸੁ ਫਲ ਕਾ ਬਿਛੋਰੇ ਦੀਆ ਨ ਸੇਵੈ ॥ ॥

ਹਸਮਕੀਬਕੀਬੇਨਤੀਜੀਕਰੇਸੇ
 ਵਾਤਾਧਿਛੁਸੇਲੁਲਾਏਵੈ॥੬॥ ਮਹਾਬ
 ਬਕੇਤਖਤਪਰਿਛੁਤ੍ਰੁਲੇਤਹਾਸਾਵੈਲੋਆ
 ਧੈਰਕਾਸੁਲਾਤੀਆਜੈ॥ ਮਹਾਬੁਬਕੀਆ
 ਚਿਸਮਾਕਉਲਜਿਉਛੁਲੀਆਦੇਖਕੈਰੀ
 ਅਰਾਭੀਗਤੀਆਜੈ॥ ਕਬੀਆਵਤੀਆ
 ਪੈਕਬੀਜਾਵਤੀਆਹੈਕਬੀਦੇਖਦੀਦਾਰ

ਸੁਖਪਾਵਤੀਆਹੈ॥ ਕਬੀਓਠਤੀਆਹੈ ੫੫
ਕਬਥੈਰਤੀਆਹੈ ਕਬੀਭੁਭਿਰਜਿਭਿਥਾ
ਸਕੇਲੇਤੀਆਹੈ॥ ਹਸਮਗੀਬੁਕੀਬੇਨ
ਤੀਜੀਮਹਾਬੁਕੇਦਿਸਕਲੁਪੇਟੀਆਹੈ
॥੭॥ ਘੁੰਮਘੁੰਮਚਰਖਨਾਬੁਥਤੇਰਾਕਿਨੇ
ਅਸੁਕਨੇਤੁਥਕੇਫੇਰਦੀਆ॥ ਬੀਹੁਥਾਧ
ਕੇਸੁਤਕੀਮਾਲਕੀਨੀਤਨਹਾਰਾਮਰੁਚਾਮ

॥ १७ ॥ मित्रिगुणयुसादि ॥ ॥
मीरठरीचलमाउरीलिखे ॥ अलख ४६
आपलेआपनीसमष्टयगिरेकीदुसुतरे
तेरुतुपपियमने ॥ घासुआपलेआपलेस
उषीतेरुगिउदिउदिसुतेरेदुखगरे ॥ १७
लंखउियाउिनसुखगेदीपहुदेखसिआतदेख
गसगे ॥ सुखतुपयेतीनमकीरुतेउदुखलमा

ਹੁਪਕਾਰੇਦੇਦਰਗੇ॥੨॥ ਬੇਬੀਤਅਖੀਤੇਕੀ
 ਰੁਝੈਗੇਸੇਧੈਰਕੇਬਾਤਦਿਓਗੀਏਜੀ॥ ਫੁਰੂਖਾਇ
 ਸਾਜਾਨਕਾਂਗਤਕੁਕਰਿਆਮਾਗਫੁਰਾਗੀ
 ਏਧਾਗੀਏਜੀ॥ ਧੈਰੀਧਾਇਕੀਰਥਿਧਾਇਸੀ
 ਦੇਇਸਨਫਸਨੀਕੈਦਰਗੀਗੀਏਜੀ॥ ਜਾਂਲਕਾਂ
 ਲਦੀਜੀਲਗੁਪਤੋਗਾਧੁਲਾਸਾਹੁਦਿਉਖਸੀ
 ਗੁਜਾਗੀਏਜੀ॥੨॥ ਤੇਤਨਕਦਿਰਨਗੀਦਿਓ

ਤੇਰੇ ਕਿਥੇ ਕਥਨ ਇਕ ਸਮਾਵਰਾਈ ॥ ਦੁਰੁ
ਦੇਖ ਜਾਂਗੇ ਨਦੀ ਭੰਗ ਕਿਥੇ ਅਤਿ ਹੋਰ ਦੁਨ ਦੁਨੀ
ਆਵਰਾਈ ॥ ਜੇ ਸੇਖਾ ਧਰਾ ਧਮਾ ਲਹੇ ਇਸੁ
ਤਿਆਨੀ ਤੁਹਾਂ ਤੁਹਾਂ ਦੇਹੁ ਪਰਿਕਾਵਰਾਈ ॥ ਬੁ
ਲਾਸਾ ਹੁਨ ਤੁਸੁ ਤੇ ਕੁਸੁ ਧਾਰਿ ਰਤੇ ਗੁਰਮਤੈ
ਨਿਭੁ ਗਮਾਵਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸੇ ਸਮਸੁ ਬਹਿਸਾ ਬ
ਰਿਥੈ ਠਮੀ ਦਰੁ ਹੀ ਆਸ ਗੁਲੁ ਜਾਂਗੇ

੪੭

ਦਾਯੈ॥ ਤੇਰੇ ਤਿਉ ਭਾਵਿਸਦਾ ਸਰੁ ਕੋਈ ਜੀ
 ਕੋਈ ਨ ਕਿਸੇ ਪਦੁ ਨ ਦਾਯੈ॥ ਤੇਰਾ ਖਿਆਲੀ
 ਹੋਇ ਹਰਿ ਤੁਹਾ ਦਿਸੈ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਧੈਤਾ ਲਕ
 ਜਾਂਦਾ ਦਾਯੈ॥ ਬੁਲਾਸਾ ਹੁਟਾਏ ਕੋਲ ਰੂਪੁ
 ਰੇਨੁ ਫੁਲੇ ਆਪ ਆਪੇ ਫਾਹੀ ਤਾਂਦ ਦਾਯੈ॥੪
 ॥ ਕਿਸੀ ਦਿਨਾ ਕੁਲਾ ਕਠਿ ਮਾਨਿਆ ਤੈਂ ਕੁਠੈ ਮਰ
 ਲਈ ਦਿਹੀ ਅਗਮਾਨ ਰੂਪੁ॥ ਦਿਕੁ ਤੁਹੀ ਤਾਨਿ

ਦੁੱਖਾਂਗੰਤਦੀਹੈਅਵਸਥਾਕਿਉਮਿਏਸਭੁਆ
 ਹਿਮਤਿਆਹਾ॥ ਤੇਰਾਖਿਆਲਹੀਹੋਇਹਹਿਤ
 ਹਰਿਹਿਸੈਆਦਮੀਤੁਥਾਸੈਲਗੋਸਦਾਖਿਆਹ ੪੮
 ॥ ਧੁਲਾਸਾਹੁਸਭਾਲਤੁਆਪਤੰਦੀਤੁਤਾਅ
 ਮਹੈਸਦਾਨਹੀਮਹਦੁਹਾ॥ ੪ ॥ ਹੇਰਿਹਸੈ
 ਨਕਹੀਸੁਟਿਉਤੁਤੈਨੁਆਪਨਾਆਪਬੁਲਾਇਆ
 ਸ॥ ਪਾਤਸਾਹੀਉਸੁਟਿਕੀਗਾਲਕੀਤੋਕਹਿਲਖ

ਥੀਕਖਰਿਖਾਇਆਸੁ॥ ਮਦਮਤਵੇਸੇਗੁਤੀ
 ਦਬਲੀਧੈਰੀਪਾਇਕੇਬੀਨਧਰਾਇਆਸੁ॥ ਧੁ
 ਲਾਜਾਗੁਤੁਮਾਸਗੇਰੇਬੇਲੈਸਮੀਦੁਨੁਕੁਜ
 ਰੀਪਾਇਆਸੁ॥ ੬॥ ਬੇਖਧਰਨਆਪਲੈਹਥ
 ਲਾਹੈਲਗਾਕਿਆਲਾਹੈਨਲਾਕਿਆਲਾਹੈਦਿਆ
 ॥ ਜਗਸੁਟਿਕੇਕਿਆਲਾਧਿਕਿਆਲਾਹੈਧਾਂਕਿ
 ਹੈਹੋਇਆਧਜਾਗਿਆਨਾਹਿਸੁਦਿਆ॥ ਤਦੇ

ਖਖਾਂ ਆਰੋਹੋ ਵੈਰੇ ਵੇਨੀਂ ਜੀਆ ਸਮੈ ਦੁਪ
 ਹਾਥੀ ਖਟੇ ਦਿਆ ॥ ਘੁਲ ਸਾਹੁ ਜੋਗੈ ਰੇ ਦਿ
 ਚ ਗੋਰਿ ਲਾਟਿ ਹੈ ਦੁਲਤਾ ਤਾਹਿ ਤੇਰਾ ਹਿਥੇ ਦਿਆ
 ॥ ੭ ॥ ਏਚਾਨ ਨਾ ਬੁਲਾ ਜਹਾਂ ਨਦ ਤੇਰੇ ਆਸੇ
 ਦਿਖਿ ਦੁਗਰ ਸਾਹ ॥ ਜੇ ਦਿਸੁ ਰੁਕੀ ਆਖ ਮੇਰੇ
 ਖਤਾ ਜੈ ਤੁਸੁ ਤਾਚਾਨ ਨਾ ਅੰਮੀ ਧਯਾਨ ॥ ਤਿਤ
 ਜਾਗਲਾ ਸੇਵਨਾ ਖਾਧ ਤੀਰੇ ਤੇਰੇ ਆਗੇ ਹੋਇ
 ਸੁਸੁ

ਕਈ ਥਾਨ ॥ ਬੁਲਸਾਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਸਤੂਪ ਤੇ ॥
 ਪਾਟਿ ਦੁਪਤੀ ਤੇ ਤੇ ਦੇਸ ਸਾਗ ॥ ੮ ॥ ਦਲਾਇ
 ਲਾਲਗੀਰੀ ਤੇ ਦਿਖਲੇ ਦਿਗੰਤੀ ਨਦੀ ਪੈਰ
 ਤਗੁਰੀ ਕੀ ਕੈ ॥ ਅਧਲਾਜਾਇ ਸੇ ਤੁ ਤਬ ਹੋਆ
 ਗਫਾਰੀ ਸੁਖ ਤਤਿ ਤਾਰੇ ਆਧਰਾ ਤਿਧੀ ਜੈ
 ॥ ਰੁਸਮ ਕਿ ਗਰਹੇ ਮਲਨ ਹੋਇ ਹੋ ਤੇ ਹੋਤੀ
 ਸੁਸਤਾ ਤਿਥੇ ਕਹਿ ਸਾਫ ਕੀਜੈ ॥ ਬੁਲਸਾਹੁ

ਸੰਕਲਤੁਆਪਤਾਦੀਤੁੰਗੀਦੇਕਮਨੀਦਮੈ
 ਸਰਾਜੀਥੇ ॥੫॥ ਨਾਲਨਗਰੀਸੰਕਲਤ
 ਧਮੰਤਤੁੰਗੀਜੇਦਿਥਿਸੰਕਲਤਖਸਮ
 ਮਾਂਦੀ ॥ ਕਿਏਸਿਘਬੁਲਦਿਬਲਮਾ
 ਪਟੇਟੀਚਰੈਪਾਸਮਿਲਮਕਾਮੈਮ
 ਕਾਨਿਮਾਂਦੀ ॥ ਧਿਏਸਮਸੁਬਲਗਰੀ
 ਜੋਮਕਾਮਾਗੀਭੈਦਿਉਸਿਘਕਾਸਿਘ

੫੦

ਕੁਲੁ ਕੁਲੁ ਜਾਗੀ ॥ ਤੈਸੇ ਤੇ ਦਿਤਿ ਉਤਨਾ ਕ
 ਦੁ ਮੇਰਾ ਧਾਰੀ ਬੁਲਾਸਾ ਹੁ ਮੀਰਾ ਲਤੀਅ ॥
 ਧਤਾਂਦੀ ॥ ੧੦ ॥ ਰੋਗੀ ਗਜਗਤ ਵੇਦੇਖਦਾ
 ਹੈ ਮੇਰੇ ਬਾਸੁ ਵਿਚ ਰਿਆ ਦਿਸਦੀ ॥
 ਕੀਵੈ ਉਤਰੁ ਬਾਬ ਬਹੁੰਗਾ ਵੇਜੀ ਗੰਦਰ
 ਮਾਘ ਵੇਜਗ ਵਿਚ ਦਿਸਦੀ ॥ ਮਾਘ
 ਧਾਕ ਮਾਤਮ ਬਾਹੁ ਦਿਕੁ ਠਹੁ ਏਦੇਖ ॥ ੫

ਭੇਕ ਕਲਵਿਚਿ ਮੇਰੀ ॥ ਬੁਲਾ ਸਾਹੁ ਸੀ
ਗੁਲ ਕੇ ਰੇਖ ਬਾਂਤੈ ਰੁਖ ਸੁਖ ਸੰਗੇ ਕਹਿ ਕਿਸ
ਬੋਲੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭੇਜਾ ਦੁਨ ਆ ਦੁਨਾ ਨਹੀ ਭਿ ੫੧
ਥੇਕੁ ਹੁਣਾ ਗੁਮੇਸ ਮੰਗੇ ਲੈ ਜੀ ॥ ਕਿਵੇ ਬ
ਦਲਾਰੇ ॥ ਚਲੈ ਚੰਦ ਲਾਲ ਗੋਲ ਜਿ
ਥਿਧ ਪਗੈ ਰੇ ਲੈ ਜੀ ॥ ਚਲੈ ਬੁਧਾਇ ਦੇ
ਦੇ ਪ੍ਰਾਨ ਰਿਕ ਦੁਰੇਖ ਲੇਹਾ ਹਮ ਰੇ ਲੈ

ਕੀ॥ ਬੁਲਾਸਾਹੁ ਮੀਰਾ ਲਖ ਰਹਾ ਲਹਿ ਜੈ ਮੈ
 ਆਰਠੁ ਰਾਇਹੁ ਬੋਲਹੈ ਜੀ॥ ੧੨॥ ਸੀਤ
 ਸਤਮਕ ਠਲਾ ਭਾਨ ਆਪਲੀ ਤੇਰੁ ਲਾਅਪਥੀ
 ਹੋਰੁ ਕਹੈ ਹੋਰੁ ਨਾ ਕੀ॥ ਸਹੀਲਿਖਾ ਸੋਰਠਿ
 ਤੇਰਿ ਆਨੇ ਸਦਮੀਤ ਕੇ ਬਾਲ ਕਾ ਹੋਰੁ ਨਾ ਜੀ
 ॥ ਕਾਗਮੇ ਲਨਹੀ ਦੇਖ ਬੁਲਨਾਹੈ ਲਗੇ
 ਚਿਕ ਤੇ ਬਾਸੁਰਿ ਭਿਯੋਰੁ ਨਾ ਜੀ॥ ਬੁਲਾਸਾ

ਹੁੰਕਾਲ ਨਹੀਂ ਮੁਲੋਂ ਵੇਈ ਦਿਤੀ ਜਾਲ ਵੇਬ
ਸੁਖ ਲੋ ਦੁਨਾਜੀ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀਨ ਸੁਘਾਨਹੀ
ਵੇਈ ਜੁਠਾਇ ਸੇਮੇਂ ਜਾਅਾਧ ਲਾਅਾਧ ਸ
ਰੁਖ ਰੋਂਕੀ ॥ ਨਹੀਂ ਜਿਨਾਨ ਅਰਿ ਜਾਨ ਕੀ ਭਿਰ
ਉਂਗਾਂ ਵਗਾ ਸੁਰ ਮੈਂ ਦੁਆਰੁ ਅਰੁ ਧੁਪ ਰੋਂਕੀ ॥ ੫
ਕਾਸੇ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਰਿ ਮੈਂ ਸਹੀ ਸੇ ਦਿਆ ਕੁਕਾਸੁ
ਪਤ ਕਾ ਰਿਕ ਅਰੁ ਧੁਪ ਰੋਂਕੀ ॥ ਬੁਲਾ ਸਾਹੁ

੫੨

ਸੰਤਾਲਾ ਖੁਰਖੰਡ ਚਾਖੀ ਕਿਸੇ ਵਿਖਾਫਾ
 ਤਿਸੇ ਕਿਉ ਖਾਈ ਐਸੀ ॥੧੫॥ ਕੁਮਾ
 ਕਿਉ ਕਰਨ ਮਗਰਿ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ਚੁਕੀ
 ਕੀਜੈ ਨਹੀ ਕਹਹੁ ਯਹੀ ਪਛਾਨ ਲਾਹੈ
 ॥ ਜਾਂ ਸੇ ਭਿਠਿ ਮਾਤਾ ਹੀ ਕੇ ਬੀਚ ਚੁਕੀ
 ਹੋਇ ਮਨੁ ਲਾਹੇ ਯੋ ਮਧ ਚਾਰ ਨਾਹੈ
 ॥ ਸਰਾਚੀ ਜਨ ਪੈਰ ਹੀ ਖੀਏ ਨੀਯਹੀ

੫੩

੫੪

ਕਰਿ ਜੀਆ ਮੈਂ ਆਨ ਲਾਏ ॥ ਬੁਲਾ ਸਾਗੁ ਮੈ
 ਭਾਲਤੁ ਆਪ ਭਾਂਈ ਤੁੰ ਤੁਮਰ ਅਮੀਦ ਮੈ
 ਨਾਂ ਲਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤੋਇ ਤੋਰ ਮਧੁ ਧਰ
 ਤਿਨਾ ਚਿਨਾ ਤਿਨਾ ਦਇਤੁ ਰਠੇ ਮਹਿ ਮੈ
 ਕ੍ਰਿਮਾਈ ॥ ਕਾਂਈ ਲਾਟ ਕਥਿ ਆਠੇ
 ਦੀ ਲਾਟ ਲੀ ਤੇ ਹਟੇ ਨਹੀ ਮੈ ਸਾਧੁ
 ਜੀ ਤਿਨੇ ਕ੍ਰਿਮਾਈ ॥ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮ

ਸਤੰਤਰੀਵੰਤਨਿਹਰੇਉਨਾਧੈਰਮਦੁਰ
ਨਬੋਝਿਮਾਈ॥ ਬੁਲਾਸਾਹੁਉਹੁਆਪ
ਮਹਿਬੁਬਹੋਦੇਸੈਕਯਾਹਰੇਖੁਰਮਸਰੁ
ਤੇਝਿਮਾਈ॥੧੭॥ ਜੇਕੁਦਾਨਹੀਤੇਯਾ
ਹਤੈਬੀਠਿਹੋਰੁਰੁਤਾਕਿਸਨੀਦਸਮੈਨੀ॥੧੮॥
ਹਿਲੇਰੁਰੁਨਹਾਰੇਨੀਰੁਰੁਪੰਝੀਧੁੰਤਬਘ
ਗਵਿਰੁਰੁਸਤੈਨੀ॥ ਮਾਤੈਤੈਹੀਹੋਵੈਆਪਯਾਰ

੫੪

ਮਰੁਦਾਇਰੈ ਦੁਰਦਾਜੀ ਗਲਾਇ ਚੁਥੈ ਨੀ ॥ ਬਲ
 ਸਾਹੁ ਤੀਅਪ ਮਹਿ ਬਥਾਪ ਮਾਗੁ ਤੁਲਾ ਮਾਪ
 ਥੀ ਦੁਰਦਾਇਰੈ ਚੁਥੈ ਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਮੈਨ ਮੈਨੀ
 ਹੈ ਮਾਪ ਧਿਨਾਨੁ ਕੇਰੁ ਮਦਾ ਚੈਨ ਮਹਿ ਬਥਾਇ
 ਲਾਹ ਮੇਰਾ ॥ ਦਿਕਾਹ ਮਹਿ ਬਥਾਨੈ ਕਿਨ
 ਨਿਗਾਹੁ ਦੇਖ ਲੇਹਾਹ ਮੇਰੁ ਲੈ ਮਰੁ ਕੇਰੁ
 ਚਿਸ ਤੇ ਲਖ ਧਰਿਸ ਤੁਰੁ ਰਥਾਨੀ ਤੇ ਪਤਾ
 ਮਹਿ ਲਖੈ ਮਰੁਦਾਇਰੈ ॥ ਬਲ ਸਾਹੁ ਹਰਿ

ਹਾਲਦਿਚ ਮਸਤੁ ਫਿਰੇ ਹਾਥੀ ਮਤਿ ਨੇਤ੍ਰ
ਕੀਤੀ ਲੇਹ ॥੧੫॥ ਗੋਤੀ ਮਨੇ ਮਾਰੈ ਗੋਤ
ਕੀਤੀ ਲੇਹ ਪਹਿਰਿ ਮਧਿ ਮਾਰੈ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਾ ॥ ਮੈਨ ५
ਬਾਹੁ ਨਾਥੀ ਦੁਨਾ ਭੁਲਾ ਗਯਾ ਚਾਮੇ ਲਕਾ
ਨੀ ਹਥ ਕੇ ਕੁਰੀ ਸਾ ॥ ਸਾਈ ਮਾਛੁ ਭੁਗਾਈ ਮ
ਮੈਦਿ ਕੇ ਲੀਕੀ ਨੂਗੀ ਸਾ ਕਨਾ ਲੇਨਾ ਤੁਝੇ
ਦੀ ਸਾ ॥ ਬਲਾ ਸਾਗੁ ਕਥਾ ਆਪਨੁ ਸਹੀ ਕੀਤ

ਨਮੋ ਸਤੁ ਤੀਰਥੀ ਗਨ ਮੇਰਿ ਹੀ ਸੰ ॥ ੨੦ ॥ ਟੋਟਿ
 ਕਰ ਗਇਯਾ ਸਦੀ ਉਮੇਰੀ ਉਤੀ ਮੈਤਾ ਆਪ
 ਲੇ ਆਪ ਨੁਸਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਕੁਟੀ ਦੇਹ ਸੇਨੀ
 ਚੁਕਾਇ ਕੇ ਜੀਖਾ ਕਹੁ ਨ ਕੇਲਾ ਲਨ ਟੋਲ
 ਲੀਤਾ ॥ ਰੇਖ ਧੁੰਦੁ ਧੰ ਲਕ੍ਸ਼ਮੀ ਗਮਾਨਾ ॥
 ਸੁਟਧ ਆਹੀ ਜੀ ਆਤ੍ਰੇ ਗਾਠ ਜੀਤਾ ॥ ਬੁਲਾਸਾ
 ਹੁਮਨੀਤ ਮਧੰ ਰੁਸਦਾ ਲਖ ਆਪ ਨੁ ਆਬ

ਗਯਾਤਪੀਤੁ ॥ ੨੧ ॥ ਕਾਟਕੰਨਜੰਨੈਜੰਨ
ਜੰਨਦੀਤੁਆਪੰਨਾਨਦੇਗਗਦਿਗੁਬਲਦ
ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਤਪੰਥੀਆਪ੍ਰਮਾਣੁਜੰਨੈਸਿਧਰੀ ॥ ੫੬
ਤਦਿਸਦੇਨਹੀਭਲਦਾਹੈ ॥ ਨੇਤੁਨੇਤੁਬਠੇ
ਦਪੁਬਾਹੁਦੇਨੀਤੀਹੀਭੁਸਗਦਿਸਦੇਤੁਲ
ਦਾਹੈ ॥ ਬੁਲਾਨਾਹੀਮੀਭੁਲਾਨਾਬੰਸਲਦੇਖਾ
ਸਦਾਮੰਦਪੁਰਾਸਮਸੁਲਦਾਹੈ ॥ ੨੨ ॥

ਗਾਫਗੁਜਰਗੁਮਾਨਤੇਸਮਸੁਬਹੁਕੇਅਹੀਕਾਰ
 ਮਾਸੁਕੀਰਿਤੀ॥ ਬਧਿਮਾਰਿਸੀਘਾਤਕਨੁ
 ਦੇਖੀਦੇਖੀਧਰੁਕਾਠਧਾਲੁਕਿਉਕੁਮਮਾਰੀ
 ॥ ਮਾਧਮਾਤਮਾਗਿਜਾਨਸਰੂਪਸਤਾਮਰਾ
 ਨਹੀਫੁਰੰਧਰੁਦੇਕਸਾਹੀ॥ ਬਲਾਮਾਰੁ
 ਬਧੋਕਬਿਚਾਰੁਸੇਤੀਬੁਰੀਫੁਰੁਬੁਰੁਦਿਖ
 ਲਹੇਤਾਈ॥ ੨੨॥ ਲੰਮਲਗਮਾਧੇਕਾਨਕੰ

ਜੇਦਿਆਂ ਚੰਦ ਬੁਝੇ ਕਿਉਂ ਪਾਵਨਾ ਹੈ ॥ ਝਰ
ਆਪਨਾ ਹੋ ਬੁਝਿਆ ਦੀਆਂ ਤੇ ਕਰਮ ਸਲੋਹ
ਕਸੂਤਾ ਵਨਾ ਹੈ ॥ ਕਾਲ ਕੂਟ ਨਿਉ ਜਾਨ ਕੇਤਕੀ
ਸੀਤਾ ਵਿਖਮ ਝੂਕਿ ਉਚਿਤੁ ਬੁਲਾਵਨਾ ਹੈ ॥ ਬੁਲਾ
ਸਾਹੁ ਉਹ ਜਾਨ ਨੇ ਗਰਿ ਲਾਈ ਕਰੈ ਚੋਰੀਆ ਸਾ
ਧਮ ਦਾ ਉਨਾ ਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਮੀਨੈ ਮੈਨੁ ਦਹਿ ਜਾਹਿ
ਮੈਲਾ ਤਿਸੈ ਦੇਖਿ ਮਾਰੇ ਬਨਾਇਆ ॥

ਜਿਵੇਂ ਵੇਕਰੀ ਬੀਜ ਬਟ ਤਰੇ ਦਿਸੈ ਤਿਵੈ ਆਪਲ
 ਆਪ ਭੁਲਾਇ ਆਸੁ ॥ ਆਹਿ ਆਪ ਲੇ ਆਪ ਹੀ
 ਖਿਜਾਲ ਕਰਨਾ ਨਰਨਾ ਹੋਇ ਚਿਤ ਮਿਲਾਇ
 ਆਸੁ ॥ ਬੁਲਾ ਸਾਹੁ ਸਮੁਲ ਤੇ ਕੁ ਸੁਹੇ ਦਿ ਆਸੇ ੫੫
 ਦੀ ਸਿਸੇ ਕਨਾਇ ਆਸੁ ॥ ੨੫ ॥ ਨੀਨ ਨਾਮ ਅ
 ਹੁਪ ਭਿਠਾਇ ਦੀ ਜੈ ਧੀ ਧੁੰ ਅਸਤ ਅਹੁ ਗਾਂਤ ਧੀ
 ਆਸਾ ਚਹੈ ਜੀ ॥ ਜੇ ਦੀ ਚਿਤ ਕੀ ਚਿਤ ਵਟੀ ਬੀ ੭੨
 ਜਾਨਦ

ਰਮਾਵੈ ਸੇਈ ਜਾਨਤ ਹਿ ਕੀ ਕਰਿ ਕਾਚੈ
ਜੀ ॥ ਤੀਨ ਬੇਧਿ ਕੀ ਚਿਤ੍ਰ ਕਾਤੁ ਹੀ ਸਾਖੀ ਤੁ
ਜਾਨਿ ਜਾਹੁ ਪਮੈ ਗਾਚੈ ਕੀ ॥ ਬੁਲਾ ਸਾਹੁ
ਤੁਰੁ ਪਾਅਚਲ ਬੈਠਾ ਤੇ ਮਾਗੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ
ਨਾਚੈ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ ਵਾਭਿ ਵਖਤਿ ਦਿਹੁ
ਰਮਾਵੈ ਜਾਹੀ ਪਲ ਕਦਿ ਕਰੇ ਲਾਖ ਕੇ ਮੇ
ਰੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੁਆਨ ਜੇ ਚਾਹੈ ਹੋਵੈ

੫੮

ਖਸੇ

ਦੀ

ਤੁੰ ਤਾਪਹਿਗਮਠੇ ਵਿਖੇ ਵਿਰਾਜੈ ਹੈਂ॥ ਕੁਨ੍ਹਕ
 ਮਕਰਿ ਕੁਨ੍ਹਕ ਸਿਰਮੋਲੇ ਦੇ॥ ਇਤਾਮਲ
 ਦੇਵੈਂ ਜਨਕ ਚਲੇ ਹੈਂ॥ ਬੁਲਾਸਹੁ ਮੰਗਲ
 ਤੁੰ ਮਾਧਤਾਈ ਤੁੰ ਮਨਿ ਤਲਾਘ ਦੇਹ ਮੈ ਕੰਗ
 ਮੈਂ ਹੈ॥ ੨੭॥ ਜੋਹਰਿ ਤਗੋਰੇ ਦਿਦਿਲ ਦਾਰ
 ਪਮਾਗਰੀ ਗਰੀਗੈਂ ਰੂਪ ਬਨਾਇਆਈ॥ ਕ
 ਤੁੰ ਮਾਧਕੋਰੁ ਲਗੁ ਲਗੇ ਦਿਆ ਭਿਰਧ ਮਧੈ

ਭੁਮੋਹਿਦਿਸੀਤੁਹਿਆਈ॥ ਜੁਰੇਆਪਲੇਖ ५੬
ਧਮੇਪੁਗਟੋਹਿਆਸ਼ਿਜਾਨੀਹਿਕੇਸਮਾ
ਹਿਆਈ॥ ਬਲਾਜਾਹੁਜੇਆਹਿਧਾਅੰਤ
ਜੇਈਕਿਹੈਤੀਰਮੈਨੀਰਮਿਲਾਹਿਆ
ਈ॥ ੨੮॥ ਜੇਅਜੁਬਲਿਆਸੁਭੇਚੰਜ
ਮੇਰਾਮਾਦੀਗੀਮੀਖੀਧਾਰਖਲੇਹਿਆਮੈ
॥ ਭੁਯਾਦੁਰੁਭੁਰਮਮਧਾਦਿਯਾਮੈਰੁਰੁ
ਮਹੀ

ਜੀ ਲਕਾਈਏ ਆਮੈ ॥ ਮਾਧਮੀ ਗਤਿ ਕੀ ਦਯ
 ਤੇ ਬੈਯਾਨਿ ਹਮ ਲਾਘਾਇ ਪਾਇ ਚੈ ਤੇ ਨ ਸੁਖ
 ਸੇਇ ਆਮੈ ॥ ਬੁਲਾਸਾ ਹੁਕੁ ਬਯਾਪਤ ਸ
 ਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋਈ ਆਦੁ ਬਾਅੰਤਿ ਫਿਰੇ ਹੋਇ
 ਯਾਮੈ ॥ ੨੫ ॥ ਯੇਯਾ ਹਥਾਇ ਯਾਸਾਈ
 ਤਿਸੇ ਹੀ ਤਿਸੇ ਤਾ ਆਪ ਲੁਆਪ ਗਵਾਇ
 ਕੇਨੀ ॥ ਅਠੇ ਜਾਂ ਮਹਿ ਸੁਮਨ ਹੀ ਕੰਮ ਕੇ ੨੪
 ਹੀ ਸੁਪਨ ਬੁਧ ਜੰਗਨ ਕੇ ਹੀ ਬਕੀ ਧਿਤ
 ਅਨੀਤੀ ਜਾਇ ਹੋਸੀ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीगुरुदेव्याय नमः
 तज्ज्ञाती गललाष्टि यवेती ॥३०॥

३९

ਓਸੀਗਣੇਸਾਯਨਮਃ ਅਥਮਾਝਕਿ
ਤਸਿਤਦਾਸਤਪਾਦੀਲਿਖਯਤੇ ਅਜ
ਬਤੂਅਜਾਇਬਤੂਅਜਬਤੇਰੇਤਮਾਸੇ
ਇਕਪਾਰਿਥੇਰਿਅਕੂਦਧਾਪਿਅਲੇ
ਇਕਨਦੀਅਫਿਰਨਿਪਿਅਸੇ ਇਕ

ਨਉਪਰਿਲਤਾਨਾਹੀਇਕਪਹਰਨਿਮਲ
 ਮਲਖਾਸੇ ਸੰਤੁਦਾਸਇਸਦਾਕਿਆਰਾ
 ਗਾਸਭੁਕਿਛੁਤੋਰਪਾਸੇ १ ਤੁਆਪੇਦਾ
 ਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਖੇਲਰਬਾਇਆ
 ਸੇਕੁਛਲਿਖਿਆਧੁਰਿਦਰਗਾਹਮਿ

2
 ਟਟਾਨਾਹੀਮਿਟਾਇਆ ਮਾਪਿਉਨੁ
 ਮੇਏਸੁਕੀਦੇਵਾਂਕਰਮਲਿਖਿਆਸੋਂ
 ਪਾਇਆ ਸੰਤਦਾਸਗੋਵਿੰਦਰੁਜ
 ਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮਗਵਾਇਆ
 ੨ ਦਿਲਵਿਚਟਿਕਰਕਰੈਬਹੁ

2A

ਤੇਰੇ ਹਥ ਇਸ ਦੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣ ਫਿਰ ਹਿੰਦੁ ਨਾ ਦਹਾਇਸਿ
ਛੁਦਵ ਜਾਹੀ ਬਿਨੁ ਕਰਮੀ ਵਿਦੁ
ਪਾਈ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੁਤੇ ਕੁਰਮ ਭੁਲਾਹੀ
ਸੀਤ ਦਾ ਸਰੀ ਬਿੰਦ ਬਸ ਨਾ ਬਿਨੁ ਨਰ

3

ਕਜੈ ਨਿਪਾਹਿ ਪਾਹੀ ਚਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਜੀਵ
 ਵਕਾਰ ਨਿਕੀ ਤੇ ਬਹੁ ਪਾਸਾਰ ਸਾਖੀ
 ਤੇਰੇ ਬਲ ਬਲ ਜਾਇ ਤੂੰ ਭੀ ਚਲਣਗਾ
 ਹਾ ਕੂਕ ਕਪਟ ਕਰ ਪੰਥ ਕਮਾਵਹਿ
 ਸਿਰਭਾਰ ਉਰਾ ਵਹਿ ਭਾਰ ਸਿਤਲ

ਸਗੋਂ ਇਹੁ ਸਨ ਬਿਨੁ ਮੁਲਗਵਾਇ
 ਉਸਾਰਾ ੪ ਹੇਵੁ ਹਾਰਗੋ ਤੇ ਨ ਤੇ ਹੋਈ
 ਜਿਨ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਕਹਾਇਆ
 ਹੇਵੁ ਹਾਰਦਹ ਸਿਰ ਤੇ ਹੋਈ ਸੀਤਾ ਲੇ
 ਪਾਰਿਆਇਆ ਹੇਵੁ ਹਾਰਤਿਨਾ

ਤੇ ਹੋਈ ਜਿਨਾ ਮਾਦਵਵੀਸਕਹਾਇ
 ਆ ਸੀਤਦਾਸ ਹੋਈ ਨਹੀ ਮਿਟਈ
 ਸਭ ਹੋਈ ਮਾਹਿਪਛਾਇਆ ੫
 ਹੋਵਣ ਹਾਰਤਿ ਨਾ ਤੇ ਹੋਈ ਪੀਤਿ ਤਮ
 ਰੁਮੁਲਵਾਣੇ ਹੋਵਣ ਹਾਰਤਿ ਨਾ ਤੇ ਹੋਈ

ਜੇਭਾਪਤੁਗਜੇਰਵੇ॥ ਹੋਵਣਹਾਰਤਿਨਾ
 ਤੇਹੋਵੇਜੇਹੋਵੇਬਹੁਤਸਿਸਾਵੇ॥ ਸੰ
 ਤਦਾਸਹੋਵੀਕਹੀਮਿਟਈਇਹੋਰੇਲਾਲੇ
 ਕਣਜਾਵੇ॥੧॥ ਹੋਵਣਹਾਰਸਕੁਸੇਤੇ
 ਹੋਵੇਜੇਤੀਪ੍ਰਿਥਵੀਸਾਜੀ ਹੋਵਣਹਾ

5
5
ਗਤਿ ਨਾਤੇ ਹੋਈ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਮੁਲਾ ਕਾਜੀ ॥
ਹੋਵਣੁ ਹਾਗਤਿ ਨਾਤੇ ਹੋਵੈ ਮੀਰ ਪੀਰ ਤੇ ਹਾ
ਜੀ ॥ ਸਤ ਦਾਸ ਹੋਈ ਨਹੀ ਮਿਟਈ ਝੂ
ਰੇ ਭਾਵੈ ਗਾਜੀ ॥ ੩ ॥ ਹੋਵਣੁ ਹਾਗ ਜੀ ਮਿ
ਟਈ ਹੋਵੈ ਤੀਸ ਉਸਤਨ ਕਾਵੈ ਹੋ

ਵਣਹਾਰਸੇਮਿਟਦੀਨਾਹੀਜੇਚਹੁਕੂਟੀ
 ਜਾਵੈ॥੧॥ ਵਣਹਾਰਸੇਮਿਟਦੀਹੋਵੈਤੁੰਦੁ
 ਖਨਕੇਈਪਾਵੈ॥ ਸੰਤਦਾਸਹੋਈਸਿੰਘੀ
 ਸਿੰਘੇਈਤਿਸਕਾਲਨਕੇਕੁਆਵੈ॥੮॥
 ਵਣਹਾਰਸੇਹੋਇਆਚਾਹੈਤੀਅਕਲ

6
 ਵਿਚੇਉਰਜਾਵੈ॥ ਲਖਾਸਿਆਛਪਕਰਿ
 ਕਰਗਹੀਅੰਹੋਈਕਉਣਮਿਟਾਵੈ॥ ਹੋਵ
 ਟੁਹਾਰਸੇਈਹੋਵੈਜੈਕਛਕਰਤੇਭਾਵੈ॥
 ਸੰਤਦਾਸਹੋਈਨਹੀਮਿਟਈਸੇਵਾ
 ਗੀਪਛਤਾਵੈ॥੫॥ ਜਪਤਸਪਸੰਜਮੁ

ਤੀਰਬੁਜਾਵੈਤੀਕਾਮਤੁਨਧਾਵੈ॥ ਜਤੀ
 ਸਤੀਬਨਵਾਸੀਹੋਵੈਮੇਕੀਤਾਡੀਲਾਵੈ॥
 ਸਾਧੁਮਿਲੇਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਵੈਜੇਲ
 ਖਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ ਸਿਤੁਦਾਸਜੇਆਤ
 ਮਥੀਕੈਸੰਜਨਮਨਾਮਾਵੈਜਾਵੈ॥੧੦॥

7
7
ਸਭਕਿਛੁਪਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨੀਹੀਜੇ
ਪਟਹੀਖੋਜੈਕੁਈ ਇਹਮਾਇਅਮੋਹ
ਤੇਰੇਸਿਗਿਓਚਲੈਤੈਬੂਟੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾ
ਈ ਜਿਨਕਾਰਨਪਰਪੁਰਕਮਾਵੈਸੇਅੰ
ਤਨਹੋਇਸਗਈ ਸੰਤਦਾਸਜਿਨਹੁਕ

ਮਪਛਾਤਾਤਿਨਮੇਲਨਲਾਗੇਕਾਈ ੧੧
 ਸਦਾਸਇਹਜੀਵਣਥਾਹੈਇਕਦਿਨਸਿ
 ਰਪਰਮਰਣ ਖੁਈਛਿਰਕੇਪਕੜਹ
 ਲੀਮੀਭਿੰਸਾਹਿਥਦੇਰੁਰਣਾ ਅੰਤਕਾ
 ਲਤੇਗਾਕੇਇਕਏਲੀਮਾਗੇਭੁਓਸਲ

8
 ਤਰਣਾ॥ ਸਤ ਦਾਸ ਤੇਗ ਨਾਮ ਸਹਾਈ
 ਉਪਰਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ॥੧੨॥ ਚਲਣ
 ਚਲਣ ਯਾਗੀ ਕੀ ਤਾਇਕ ਇਨ ਚਲਣ
 ਹੋਸੀ ਘਰੀ ਪਲਕ ਇਕ ਦਿਲ ਲਲਾ
 ਗੋਜਾ ਸਰੁ ਕੋ ਪਹੁਇ ਖਲੋਸੀ ਆ

8A

ਪੰਅਪਈਕਰਣੀਭੁਰਣੀਕੰਹਸੇਕੰਰੰਸੀ
ਸੰਤਦਾਸਗੋਇੰਦਰੁਜਨਧਿਨੁਕੋਦਰ
ਜਾਇਖਲੇਸੇ॥੧੩॥ ਇਕਅਣਤਿਭਿ
ਆਨੁਦੇਵਣਬਈਅੰਗਿਕਤਿਰੇਅ
ਥਛੁਪਾਵਨਿ ਇਕਭੁਗਲੀਬਈਕਰ

9
 ਨਪਗਾਈ ਇਕਘਰਿਘਰਿਭੂਤੀਲਾ
 ਵਨਿ॥ ਇਕਕਿਸੇਭੂਦੁਖਨਦਵਣਿ
 ਕਸੇਸੇਜੀਵਖਪਾਵਨਿ॥ ਸਿਤਦਾਸਬੇ
 ਦਰਦਾਂਬੰਡਗੀਏਜੇਡੇਕੁਰਿਅੰਫੇਰਕੁ
 ਹਾਵਨਿ॥੧੪॥ ਗਾਫਲਬੰਦਾਬੁਝਦਾ

ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ਮਚਾਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਲਾਲ ਰਲ
 ਗਿਆ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਓ ਇਨ ਦਿਨ ਓ
 ਮਰਵਿਹਾਵੈ ॥ ਸਿਰੁ ਤੇ ਕਾਲਾ ਖਿਵੈ ਇਨ ਰ
 ਤੀ ਜਿਓ ਚਿਤ੍ਰੀ ਬਾਹੁ ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੰਤ ਦਾਸ
 ਜਿਥੇ ਏ ਮਿਟੀ ਤਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥

10
 ਰਿਸਕੁਜੇਗਾਜਾਨਮਨਹੀਕੇਈਸੇਫਉਨਾ
 ਕੁਰਮਾਵੈ॥ ਡਿਫੀਸੁਣੀਨਜਾਹਗਾਹੋਵੈਰਿ
 ਸੁਕੁਤਿਥੇਲੋਜਾਵੈ॥ ਜਿਥੇਦਾਣਾਪਾਈਰ
 ਲਿਮਾਤਿਥੇਜਾਇਓਗਾਵੈ॥ ਸਤਿਦਾਸਇ
 ਸਦਾਕਿਆਰਾਗਰਿਸੁਭਮੁਹਤਾਜਕਰਾਵੈ॥੧੮॥

ਜਿਸਮਿਲਿਮਾਖੁਸਹਾਲੀਹਵੈਦੂਰਹੋਵੈਦ
 ਲਗੀਰੀ॥ ਸੁਰਤਜੈਦੀਆਪਸਵਾਰੀਜਥਾ
 ਜਿਨਾਈਸੀਰੀ॥ ਜੀਉਕਿਸੇਦਾਰੀਜਨਕਰ
 ਦੇਮੰਨਲੈਦੇਗੁਰੁਪੀਰੀ॥ ਸਤਿਦਾਸਜਿਸਮ
 ਪਿਥੁਧੁਏਤਿਸਾਘਰਸਹਿਹੋਇਫਕੀਰੀ॥੧੩॥

11A
ਆਪੇਗੁਰੂਤੇਆਪੇਚੇਲਾਆਪੇਬੀਕਾਦਾਨਾ
ਆਪੇਸਾਹਬੁਆਪੇਸੇਵਕਆਪੇਸੁਪਨੂ
ਸੁਜਾਨਾ॥ ਆਪੇਮਾਰੇਤੇਆਪਜੀਵਾਲੇਦਿ
ਰਵਿਰਕਾਲਬਹਾਨਾ॥ ਸਤਿਨਾਮਖੇਲੁਕਰੇ
ਸਬਆਪੇਕਿਆਦੂਜਾਆਖਿਬਖਾਨਾ॥੧॥

12
12
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਕੁਰਵਾ ਸਾ ਕੀ ਜੇ ਜਿ ਸਮਿਲਿ
ਮੀਗਤਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦਾਸਾ
ਥਨਿ ਬਾਨੁ ਮੁਇਆ ਨਰਕ ਨ ਜਾਈ ਮੈ
ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੇ ਮੈ ਸੇਕਾਰ ਕਮਾਈ
ਮੈ ਸੰਤ ਦਾਸ ਜੇ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣੈ ਤੀਜ

12A

ਮਕੀਰਾਸਮਿਟਾਇਅੰ ੨੦ ਮਾਨਸਜ
ਕਮਮਮਲਕਪਾਯਾਸੇਤੁਇਰਥਾਥਯਾ
ਜਿਨੀਕਾਰਨਪਰਪੰਚਕਮਾਵਹਿਸੇਸਾ
ਥੀਮੂਲੁਨਹੋਇਆ ਜਗਦਿਚਮਾਇ
ਰਹੇਨਹਿਕਈਤੁਕਿਉਥਾਫਲਸੇਇਆ

13
ਸੰਤ ਦਾਸ ਜੇ ਹੁਣੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਆਗੇ ਹੋਇ ਸੁ
ਹੋਇਆ ॥੨੯॥ ਤਬ ਤੈ ਕੂਕੈ ਈਰਖ ਨਾਸ
ਕੈ ਜਬ ਤਲ ਬਗਮ ਦੀਆਈ ਜਿਥੇ ਤੇ
ਗਲੇ ਖਾਲਿ ਖੀਮੇ ਤਿਥੈ ਬਾਪੁ ਨ ਆਈ
ਗਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਜੋਹ ਵੈਸੀ

13A

ਰਸਗਾਈ॥ ਸਤਿਨਾਮਕਰੋ ਬੀਚਾਰਾਗਰਿਥਿ
ਨਰਿਟਨਕਾਈ॥੨॥ ਜਿਨੈਦਾਖੀਵਦਰ
ਖਵਾਲਾਕਉਣਤਿਨਾਨੁਮਾਰੇ ਅੰਖੀਘ
ਤ੍ਰੀਨਦੇਖਣਦੇਵੈਜਿਸੁਪਰਕਿਰਪਾਧਾਰੇ
ਸਦਾਸਦਾਕਰਦਾਖਸਮਾਨੁਕਉਜਲ

ਪਾਰਉਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਦਾਸਸੇਈ ਜਨਉ ਬਰੇਜ
 ਹਰਿਆਪਉ ਬਾਰੇ॥੨੩॥ ਜਿਸਦੇ ਸਨਵਿ
 ਚਸਾਹਿ ਬੁਢਸਦਾ ਸੰਛਪਦੇ ਨਾਹਿ ਛਪਾਏ
 ਜੇਕੋ ਧਨ ਧਰਤੀ ਵਿਛਦ ਬੇਮਥੇ ਭਮਕ
 ਦਿਖਾਏ ਜਿਨਾ ਬੁਝਨ ਰਾਮ ਧਾਕੀ ਤਾਪੀ

15A
ਕਾਰਥਖੰਦੈ॥ ਸਾਹਿਬਾਖਪਣਾਭਾਣਾਕਰ
ਦਾਭੁਵੇਹਸੇਰੰਦੈ॥ ਸਤਿਦਾਸਓਹਮਿਦਈ
ਨਾਹੀਜੇਹੰਈਸੇਰੰਦੈ॥ ੨੬॥ ਏਖੇਸੁਣੈਸ
ਭੋਇਯੋਜਾਵੈਬੀਗੁਰੁਸਤਿਕਦੇਨਾਆ
ਵੈ॥ ਪੁਰਦਾਭੁਲਾਕਿਆਕੈਬਖਸੇਜੀਭੁ

16
ਲਾਭੁਲਾਜਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮਨਿ
ਨ ਸਕੇ ਸਦਾ ਪਯਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਸਤਿਦਾਸ
ਖੇਟਾਨ ਹੀਰਲ ਦਾ ਤੀਧਾਨਿ ਕਲਾਮਾਵੈ
॥੨੩॥ ਧਨ ਜੰਬਨ ਦਾ ਕਿਅ ਭੁਰਵਾਸਾ
ਦਲਇ ਮਾਜਿਵੈ ਪਛਾਵੈ॥ ਦਾਵਾਕ

ਚਿਕਰਿਸਕੁਚਲੀਕਿਅਮੇਅਖਸੁਨਾਵੈ
 ਜਿਨੀਕੁਜਨਰਾਮਦਾਕੀਤਾਮੇਤਿਨੀਦਾਜ
 ਸੁਗਾਵੈ॥ ਸਤਿਦਾਸਕਹੈਬੀਚਰਾਫਿਰ
 ਗਰਬਜੈਨਿਨਾਆਵੈ॥੨੫॥ ਅਜਰਾ
 ਈਲਗੀਨਾਮਉਸੀਦਾਜਮਕੁਰੀਉਹੀਕ

ਗਾਵੈ॥ ਜਬਾਮਗਿਮਾਧਿਰੰਕਾਰਕੀਮਾਵੈ
 ਕਢਜਿਏਲੇਜਾਵੈ॥ ਮਾਵੈਕਾਲਨਲਾਗੈ
 ਦਾਰੂਰਾਤਇਕੇਕੁਰਲਾਵੈ॥ ਸੰਤਦਾਸਵੈ
 ਦੁਖਛੀਡੇਰਕਾਲਨਕੇਈਮਿਟਾਵੈ॥੨੫॥
 ਜੀਜਮੁਮਾਵੈਪਕਰੂਰਲਾਵੈਉਜਰਕਿ

16 (II) A

ਜੇਦਾਨਾਹੀ॥ ਕਾਤੂਛੁਹਿਗਫ਼ਾਕੇਟਾਵਿਚਿਨਾ
ਫੂਟਰਿਲਖਬਾਹੀ॥ ਲਖਡੰਬਰਮਾਇਆ
ਵਾਲੇਤੋਗੇਸਾਥਨਜਾਹੀ॥ ਸਤਦਾਸਹਰਿਅੰ
ਤਸਹਾਈਤਾਂਸਿਉਅੰਤੁਨਲਾਹੀ॥੩੦॥
ਕਾਲਿਅਤੇਜਦਪਉਲੇਅਏਜਾਣੁਬੁਢੇ

ਪਾਮਾਇਆ ਮਾਰਪਾਰਤੇਕੁਉਇਆ
 ਗੁਜਰੇਕਾਮਨਹੀਚਿਤਮਾਇਆ ਸ
 ਸਰਕਛੁਅਪਣਕਰਿਕਰਿਰਾਖਿਆ
 ਫਿਨਮਹਿਉਇਆਪਗਾਇਆ ਸੰਤ
 ਏਸਦਤਗਾਫਲਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ

17A

ਇਸ ॥ ੩੧ ॥ ਕਥਨੀਬਕੇਰਾਰਾਮਕਰੀ
ਏਇਲਵਿਚਸਰਨਹੰਦੇ ਅਤਿਰਿਮੇ
ਲਲਗੀਲਗੀਜਾਣੈਬਾਹਰਹੁਮਲਮਲ
ਧੰਦੇ ਕੂਟਕਮਾਵਹਿਕੂਟਪਾਵਹਿਕੂ
ਰੇਅਮਤਾਬਗੈਵੈ ਸਤਦਾਸਜੋਰਾਮੁਬਿਸਾ

15
18
ਗਿਆਸ ਜਨਮ ਸਮਕਾਰ ਥਵੈ ॥੨੨॥
ਜਾਦੁ ਨੀਆ ਵਿਚਿ ਪਦਾਰਥ ਇਆਨੰਗੀ
ਪੈਰੀਆਇਆ ਲਾਖ ਕਰੇਨੀ ਜੇ ਰੂਖ
ਸ਼ਾਨੇ ਫਿਰਿ ਨੀਗਾਬੀ ਪਚਲਾਇਆ
ਕਿਆਲੈਆਇਆ ਕਿਆਲੈ ਜਾਸੀ

ਹਰਿਬਿਸਰਿਆ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
 ਸਮਿਟੰਦੀ ਮੂਰਤਿ ਫਿਰਿ ਮਿਟੀ ਮਾਹਿਰ
 ਲਾਇਆ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਖੋ ਸੁਣੋ ਸਬੁ ਬਿਦ
 ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਨਹੀ ਮੀਰਪੀ
 ਰਹੇ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਸੇ ਦੇਖਦਿਆ ਚਲ

ਜਾਹੀ॥ ਦੇਖੋ ਚੁਣੈ ਤਰਾਫ ਲਹੈ ਵੈਅੰਤ ਕਾ
 ਲਪਛੁਤਾਹੀ॥ ਸਤਿ ਦਾਸ ਬਉਰਾ ਸੀਰਾ
 ਸੀ ਜੈ ਨੀਕੁ ਰਮ ਭੁਰਮ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ॥੩੪॥
 ਮਨ ਸਮਝਾਯਾ ਸਮਜੈ ਰਾਹੀ ਰਾਹਿ ਮ
 ਵਲੇ ਜਾਵੈ ਉਸਤਾਦ ਪੀੜਾ ਕਹਿਅ

ਨਮੀਨੇਮੁਹਿਮੁਹਿਰੇਏਖਾਵੇ॥ ਕੂਰਕਪਟ
 ਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸੇਏਹਕਾਮਨਾਖਾਵੇ॥ ਸੀ
 ਤਦਾਸਜੇਮੁਹੁਦਾਭੁਲਾਤਿਸੁਗਾਹਿਨਕੇ
 ਈਖਾਵੇ॥ ੩੫॥ ਮੁਏਭੁਲਾਫਿਰੇਦਿਵਾ
 ਨਕਰਦਾਮਨਦਾਭਾਏ ਮੁਏਖਜੂਰਨ

੪੮

ਇਆ ॥੩੦॥ ਵੇਪਤੀ ਕੀ ਲਜਾ ਤੁਮਰਾ ਖੀ
 ਅਜਾਮਲੁ ਪਤਿ ਤਉ ਧਾਰਿਆ ਬਿਪਸੁ
 ਦਾਮੇਦਾ ਦਾਰਦਕਾ ਦਿਅਾ ਬਧਕ ਪਰਉ
 ਤਾਰਿਆ ਗਜਕੀਤਾ ਸਮਿਟੀ ਖਿਨ ਭੀਤ
 ਰਿਬੇਸ ਵਾਕਾ ਲਰਕੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸਤ

ਦਾਸ ਤੇਗੀ ਸਰਣਾਈ ਸਰਣੁ ਪਇਆ ਮਾਛਿ ਮਾਛਿ
 ਸਤਾਰਿਆ ॥੨੮॥ ਰੈਦੇਖਈ ਸਮਾਜੁ ਗੁਰ
 ਲਿਆਜਾ ਦਾਤੈ ਸਰਣਾਯਾ ਦਨਾ ਮਾਛਾ
 ਤੈਥੀ ਚੰਗ ਚੰਗੇ ਰੋਚ ਲਏ ਤੈਜੀ ਵਣੁ ਪਟਾ
 ਲਿਖਾਇਆ ਅਤਿ ਕਾਲਪ ਫੁਟਾ ਸੀਮੁ

ਰੇਜਾਸਮਪਕਨੁਚਲਾਇਆ॥ ਸਤਿ
 ਦਾਸਇਸਦਾਕਿਆਚਾਰਜੋਕਰਮਲਿ
 ਥਿਆਸੋਪਾਇਆ॥੨੫॥ ਅਰੁਹੋਦਾ
 ਮਤ੍ਰਜਾਣੇਠਾਹੀਸਪਦਿ ਪਲੈਕਉਡੀਹਿ
 ਵੈਨਾਹੀਸਾਹੂਕਾਰਸਦਾਵੈ ਟੁਭੇਉਪਰ

ਲੁਧ

21A

ਜਾਇਨਸਕੇਗੀਗਾਕਿਥਨਾਵੈ॥ ਸੀਤ
ਦਾਸਜੇਬਿਖਫਲਬੀਜੇਸੇਸਮੀਮ੍ਰਤਕਿ
ਬਪਾਵੈ॥੪੦॥ ਜਿਉਪਬਰਨੁਜੇਕਫ
ਸਾਥੀਕੇਰਕੁਮੇਰਨਿਆਈ ਬੇਦਰਦਾ
ਨੁਦਰਦਨਾਮਾਵੈਕਿਆਮੁਰਖਨੁਸਮੁਣੁ

22
22
ਈ॥ ਤੁਰੇ ਅਗੇ ਗਲ ਆਕਾਰ ਥਕਿਆ
ਗੁਗਾਗਾਇ ਸੁਣਾਈ॥ ਸਤਿ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ
ਕੁਜਨ ਬਿਲੁਖੇ ਈਉ ਮਗ ਅਜਾਈ॥੪॥
ਜਿਤ ਵਲ ਤੂੰ ਤਿਤੇ ਵਲ ਅਖੀਆ ਸੂਰਤ
ਤਿਤ ਵਲ ਮੇਰੀ ਖਲੀ ਉਡੀਕੈ ਸੁਖ ਸ

22A

ਨੇਹਕੇਈਦੇਵੇਖਬਰਚੰਗੇਰੀ॥ ਇਲਭੂ
ਚੈਨਕਗਾਰਨਾਮਾਵੇਜਾਣਮਧਿਰਹੁਅ
ਧੇਰੀ॥ ਸਤਿਦਾਸਜੋਆਣਮਿਲਵੇਮੇਰੇ
ਵਾਤਿਸਚੇਰੀ॥੪੨॥ ਅਖੀਰੰਗਾਰੰਗੀਏ
ਕੇਰਤੀਅਗਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਖੁਮਾਰੀ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਕੋਫਨ ਉਤਰੇ ਕਥਹੀ ਸਦਾ
 ਹੈ ਮਤ ਵਾਰੀ ॥ ਪੰਸਤ ਭੰਗ ਸਗਾ ਕੋਲੇ
 ਮਪਿਆ ਲਾਗੀ ॥ ਸਤਿ ਦਾਸ ਜਾਇਲ
 ਬਰਮਿਲਿਆਤਿ ਜਿਨ ਬੇਬਲਿਹਾਰੀ
 ॥੪੩॥ ਦਰਫਿਰਾਤੁ ਸਾਡੇ ਸਾਰੀ ਦੇਵ

23A

ਨਕੰਈਨਜਾਣੈਦਰੁਲਾਇਆਲਗਦਲਾਹੀ
ਪੁਛਿਪੁਛਿਰਹੀਸਿਮਾਣੈ॥ਸਿਰਗਿਰਏਨ
ਫਿਰੰਦਿਰਿਰਲੀਆਹਸਾਂਕੋਦੇਰਾਣੈ॥ਸਤਿਦ
ਸਕਹੈਬਿਚਾਰਾਇਲੁਬਰਦਸਤਵਿਕਾਣੈ॥
੪੪॥ਸੁਖਤੇਅਖਣਇਸਕਸੁਖਾਲਾਸੇ

401

